

Budapest,
1998. április 8.,
szerda

30. szám

Ára: 280,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
68/1998. (IV. 8.) Korm. r.	2506
69/1998. (IV. 8.) Korm. r.	2506
70/1998. (IV. 8.) Korm. r.	2507
71/1998. (IV. 8.) Korm. r.	2507
19/1998. (IV. 8.) FM r.	2512
20/1998. (IV. 8.) FM r.	2526
21/1998. (IV. 8.) FM—BM—HM—IKIM—NM e. r.	2527
6/1998. (IV. 8.) HM r.	2529
7/1998. (IV. 8.) HM r.	2529
18/1998. (IV. 8.) IKIM r.	2532
9/1998. (IV. 8.) MüM r.	2537
16/1998. (IV. 8.) MKM r.	2543
10/1998. (IV. 8.) AB h.	2554
11/1998. (IV. 8.) AB h.	2559
1046/1998. (IV. 8.) Korm. h.	2561
1047/1998. (IV. 8.) Korm. h.	2562
1048/1998. (IV. 8.) Korm. h.	2562
1049/1998. (IV. 8.) Korm. h.	2562
12/1998. (IV. 8.) ME h.	2563
2/1998. (MK 30.) MNB közl.	2563
A „Közbeszerzési Értesítő, a Közbeszerzések Tanácsának Hivatalos Lapja”-ban történő közzététel rendjéről és térítési díjáról szóló 128/1995. (X. 20.) Korm. rendelet módosításáról	2506
A közgazdasági felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 4/1996. (I. 18.) Korm. rendelet módosításáról	2506
A veszélyes anyagokkal és a veszélyes készítményekkel kapcsolatos eljárás szabályairól szóló 233/1996. (XII. 26.) Korm. rendelet módosításáról	2507
Az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatás rendjéről és a nyelvvizsga-bizonyítványokról	2507
A földművelésügyi ágazathoz tartozó szakképesítések szervezhető mesterképzés szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 27/1996. (X. 4.) FM rendelet módosításáról	2512
Az étkezési tyúktojás termeléssel kapcsolatos piaci beavatkozásról	2526
Az élelmiszerek ellenőrzésének rendjéről	2527
Az 1998. évi és 1999. első negyedévi sorállományváltás végrehajtása rendjéről	2529
A kegyeleti gondoskodással kapcsolatos egyes feladatokról	2529
Egyes fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos eljárási rendről	2532
A szakmai vizsgák szervezésére feljogosított intézményekről	2537
A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet módosításáról	2543
Az Alkotmánybíróság határozata	2554
Az Alkotmánybíróság határozata	2559
A Postabank Rt. alaptőke-emelésében történő állami részvételtől	2561
Az Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Részvénytársaság Igazgatósága tagjának kinevezéséről	2562
Az Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Részvénytársaság Felügyelő Bizottsága tagja megbízatásának megszűnéséről és új tag kinevezéséről	2562
Az energiahordozók beszerzéséhez kapcsolódó állami kezességvállalásról	2562
A társadalmi szervezetek ingatlanszerzési pályázatait elbíráló bizottság létrehozásáról	2563
A jegybanki alapkamat mértékéről	2563
Az Európai Összehasonlító Kisebbségkutatások Közalapítvány Alapító Okirata	2563
A Nyugdíjasok Pártja 1996. évi pénzügyi beszámolója	2566
Az Aktív Párt 1997. évi pénzügyi beszámolója	2567

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 68/1998. (IV. 8.) Korm. rendelete

a „Közbeszerzési Értesítő, a Közbeszerzések Tanácsának Hivatalos Lapja”-ban történő közzététel rendjéről és térítési díjáról szóló 128/1995. (X. 20.) Korm. rendelet módosításáról

A közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény 96. §-a (1) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A „Közbeszerzési Értesítő, a Közbeszerzések Tanácsának Hivatalos Lapja”-ban történő közzététel rendjéről és térítési díjáról szóló 128/1995. (X. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 9. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A térítési díj mértéke kéziratoldalanként hatezer forint, mely nem tartalmazza az általános forgalmi adót.”

2. §

Ez a rendelet 1998. április 15-én lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépést követően az R. 5. §-ának (4)–(5) bekezdései szerint kézhez vett hirdetések tekintetében kell alkalmazni.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 69/1998. (IV. 8.) Korm. rendelete

a közgazdasági felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 4/1996. (I. 18.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 72. §-ának d) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A közgazdasági felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló 4/1996. (I. 18.) Korm. rendelet 3. számú melléklete folytatólagosan kiegészül az e rendelet *mellékletében* foglalt főiskolai szintű „Nemzetközi marketing és teljes körű minőségirányítás (TQM)” szak képesítés követelményeivel.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 69/1998. (IV. 8.) Korm. rendelethez

Főiskolai szintű „Nemzetközi marketing és teljes körű minőségirányítás (TQM)” szak képesítési követelményei

1. Képzési cél

Főiskolai végzettséggel rendelkező közgazdászok képzése, akik — a 4/1996. (I. 18.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének 1. pontjára is tekintettel — legalább 2 idegen nyelv magas szintű, szakmai ismeretekkel bővített tudásával, a nemzetközi marketing, a nemzetközi vállalati menedzsment, továbbá a minőségirányítás területén alapos elméleti és gyakorlati ismeretekkel rendelkeznek, s így alkalmasak a legszélesebb értelemben vett nemzetközi gazdasági, vállalatszervezési és minőséggel összefüggő feladatok irányítására és elvégzésére. Cél az Európai Unió intézményeivel és vállalataival való együttműködés magas színvonalú biztosítása a marketing és a minőségirányítás diszciplináinak integrálásával.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése:

Közgazdász Nemzetközi marketing és teljes körű minőségirányítás (TQM) szakon.

3. A képzési idő

Hét félév a 4/1996. (I. 18.) Korm. rendelet 1. számú melléklet 3. pontjának figyelembevételével, mely képzési idő egy félév szakmai gyakorlatot is tartalmaz.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

A 4/1996. (I. 18.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének 4. c) pontjára tekintettel.

Menedzsment szaktárgyak: vállalatgazdaságtan, nemzetközi szervezési és vezetési ismeretek, humán erőforrás menedzsment, vezetői számvitel és kontrolling, stratégiai és projektmenedzsment, eladásmenedzsment.

Nemzetközi marketing tárgyak: az Európai Unió gazdaságtana, jog, marketing stratégiák, nemzetközi és komparatív marketing, marketingkutatás, PR és marketing kommunikáció, logisztika és marketing, euromarketing, valamint marketing és menedzsment főbb diszciplinái idegen nyelven.

Minőség-menedzsment tárgyak: a minőség hazai és nemzetközi szabályozása, minőség-ellenőrzés és minőségbiztosítás, minőségtechnikák, a minőségügyi rendszer felülvizsgálata, TQM és alkalmazása, teljes körű minőségirányítás a különböző ágazatokban.

Lehetséges specializációk: szolgáltatás és nonprofit marketing, üzleti (ipari) marketing, fogyasztói piaci marketing.

Az elméleti képzést évközi és koncentrált szakmai gyakorlat egészíti ki.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

A 4/1996. (I. 18.) Korm. rendelet 1. számú melléklet 5. pontjában foglaltak figyelembevételével

— kötelező szigorlati tárgyak: nemzetközi szervezési és vezetési ismeretek, humán erőforrás menedzsment, marketingkutatás-statisztika, marketing stratégiák, nemzetközi és komparatív marketing, minőség-ellenőrzés és minőségbiztosítás, TQM alkalmazása,

— a záróvizsgára bocsátás feltétele: legalább két idegen nyelvből szakmai anyaggal bővített középfokú nyelvvizsga, amelyek közül az egyik felsőfokú C típusú állami vagy azzal egyenértékű nyelvvizsgával kiváltható,

— a záróvizsga tárgyak — a választott specializáció(k)ra is tekintettel — menedzsment (humán és stratégiai), nemzetközi és komparatív marketing (üzleti, fogyasztó piaci és szolgáltatás marketing), minőségmenedzsment (minőségbiztosítás, TQM).

A Kormány 70/1998. (IV. 8.) Korm. rendelete

a veszélyes anyagokkal és a veszélyes készítményekkel
kapcsolatos eljárás szabályairól szóló
233/1996. (XII. 26.) Korm. rendelet módosításáról

1. §

A veszélyes anyagokkal és a veszélyes készítményekkel kapcsolatos eljárás szabályairól szóló — módosított — 233/1996. (XII. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában nem terjed ki e rendelet hatálya a veszélyesség szerint nem osztályozható anyagokra és készítményekre; a gyógyszerkészítményekre és azok törzskönyvezési eljárás során megállapított hatóanyagaira, amennyiben azokat csak gyógyszerként használják; a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású anyagokra és készítményekre, amennyiben ezeket csak gyógyhatású szerként használják; az állatgyógyászati készítményekre; a takarmányokra és a termélnövelő termékekre; a kábítószerekre és a pszichotróp anyagokra; a radioaktív anyagokra; a növényvédő szerekre; a rovar- és rágcsálóirtó szerekre; az élelmiszerekre; a kozmetikumokra; az emberi szervezetbe nem kerülő diagnosztikumokra.”

2. §

Az R. 20. §-ának (4) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazás kap)

„e) a népjóléti, az ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi, valamint a környezetvédelmi és területfejlesztési miniszter, hogy együttes rendeletben megállapítsa az egyes veszélyes anyagok és veszélyes készítmények forgalomba hozatalának korlátozásával, illetve tilalmával összefüggő szabályokat.”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. A rendelet hatálybalépését megfelelően faanyagvédőszer forgalomba hozatalára benyújtott és el nem bírált engedélykérelmeket a benyújtáskor érvényes jogszabályok szerint kell elbírálni.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 71/1998. (IV. 8.) Korm. rendelete

az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert
nyelvvizsgáztatás rendjéről
és a nyelvvizsga-bizonyítványokról

Az állampolgárok idegennyelv-ismeretének fejlesztéséhez fűződő kiemelkedő társadalmi érdek alapján, annak érdekében, hogy az idegennyelv-tudás szintje — a nyelvtudás állami elismerési rendszerének korszerűsítése és az államilag elismert nyelvvizsgát igazoló szervezetek körének bővítése révén — az Európai Unió elvárásrendszeréhez közelebb kerülhessen, a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) Államilag elismert nyelvvizsgának minősül az e rendelet szabályai alapján akkreditált vizsgarendszer szerint, és vizsgáztatási joggal felruházott szervezet által lefolytatott, a nyelvismeret tanúsítására szolgáló nyelvvizsga.

(2) Jogszabály, valamint jogszabály felhatalmazása alapján állami vagy államilag elismert szervezet az államilag elismert nyelvvizsga letételét jogosultságok, illetve kedvezmények feltételül szabhatja. Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a felhasználó az államilag elismert nyelvvizsgálóhoz fűződő jogosultságok, illetve kedvezmények megadását további feltételekhez kötheti.

(3) Államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kiadásának alapjául szolgáló nyelvvizsgáztatásra és az államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kibocsátására akkreditált vizsgaközpont jogosult.

2. §

(1) A 14. életévét betöltött vizsgázó — a 13. § (5) bekezdésében foglalt kivétellel — bármely, a vizsgázó által választott nyelvből vizsgáztatási joggal rendelkező akkreditált vizsgaközpontnál jelentkezhet nyelvvizsgára. A jelentkezés meghatározott típusú és fokú vizsgára történik. A jelentkező bármely vizsgaközpont 10. § (4) bekezdés szerint bejelentett állandó vizsgahelyét is megjelölheti a vizsga helyeként.

(2) A nyelvvizsgáért vizsgadíjat kell fizetni, melyet a vizsgaközpont számlájára kell befizetni. A vizsgadíj típusonkénti és fokozatonkénti maximumát a *melléklet* tartalmazza.

(3) Nyelvvizsgáztatási joggal felruházott, illetve a 10. § (4) bekezdése szerint állandó vizsgahelyként bejelentett felsőoktatási intézmény a vizsgadíjat a vele hallgatói jogviszonyban állók részére mérsékelheti, illetve elengedheti.

3. §

(1) Nyelvvizsga élő idegen nyelvekből, magyarból mint idegen nyelvből, valamint klasszikus és műnyelvekből tehető.

(2) A nyelvvizsga egynyelvű, ha a nyelvismeret mértékének megállapítása kizárólag az adott idegen nyelven történik, és a nyelvhasználati készség szintjének megállapítására irányul, vagy kétnyelvű, ha a nyelvvizsga a fordítási készség vizsgálatára is kiterjed.

(3) A nyelvvizsga lehet:

a) általános nyelvi;

b) szakmai (a szakmai nyelv ismeretének felmérését szolgáló).

(4) Bizonyítvány csak szóbeli vizsga (A típus), csak írásbeli vizsga (B típus), valamint írásbeli és szóbeli vizsga (C típus) sikeres letétele esetén adható ki.

(5) A nyelvvizsga alap-, közép- és felsőszintű nyelvtudást mér. A nyelvvizsgák egységes követelményrendszerét a Nyelvvizsgát Akkreditáló Testület (a továbbiakban: Testület) javaslata alapján a művelődési és közoktatási miniszter (a továbbiakban: miniszter) rendeletben állapítja meg.

(6) A nyelvvizsgáztatás az akkreditált vizsgaközpont által delegált bizottság előtt történik. A bizottság elnökből és legalább 2 tagból áll. Nem lehet a vizsgabizottság tagja, illetve elnöke olyan személy, aki a jelentkezők nyelvvizsgára történő felkészítésében részt vett. A vizsgabizottság létszámára és összeférhetetlenségére vonatkozó szabály alól a Testület állásfoglalása alapján kivétel tehető a kis-, illetve ritka nyelvek esetében.

(7) A vizsga értékelése ellen csak jogszabálysértés esetén, 15 napon belül lehet fellebbezni. A fellebbezést első fokon a vizsgaközpont vezetője, másodfokon pedig — a Testület elnökével egyetértésben — a Központ vezetője bírálja el.

(8) A vizsgabizottság a vizsgáról anyakönyvet állít ki, melynek egy példányát a vizsgaközpont megőrzi, másik példányát pedig — a vizsgázó adatkezelésre vonatkozó előzetes írásbeli hozzájárulásával együtt — megküldi a Nyelvvizsgáztatási Akkreditációs Központnak (a továbbiakban: Központ). Az anyakönyv alapján a nyelvvizsga-bizonyítványról a vizsgaközpont, illetve a Központ másodlatot adhat ki. Másodlat kérésére a nyelvvizsga-bizonyítvány jogosítottja, illetve az jogosult, akivel szemben a nyelvvizsga-bizonyítvány jogosítottja nyelvvizsgához fűződő jogot, illetve kedvezményt kíván érvényesíteni. Ez utóbbi adatkérésről és adatkezelésről az érintettet tájékoztatni kell.

4. §

(1) A Központ teljes jogkörrel rendelkező költségvetési szerv, Szervezeti és Működési Szabályzatát a miniszter hagyja jóvá.

(2) A Központ gondoskodik az akkreditációs eljárási jogi előírásainak betartásáról.

(3) A Központ adja ki a Testület állásfoglalása alapján az első fokú akkreditációs határozatokat, végzi a Testület állásfoglalása alapján a külföldön szerzett nyelvvizsga-bizonyítványok honosítását, vezeti a nyelvvizsgák anyakönyveinek nyilvántartását.

(4) A Központ látja el a Testület működésével kapcsolatos titkársági feladatokat, és kezeli az akkreditációs bevételeket, amelyekből biztosítja a Testület és a Központ feladatainak ellátásához szükséges kiadásokat.

(5) A nyelvvizsga letételét közhitelesen igazoló bizonyítványok és anyakönyvek országosan egységes formanyomtatványát a Központ bocsátja a vizsgaközpontok rendelkezésére. A formanyomtatvány előállításának költségeit a vizsgaközpontok viselik.

5. §

(1) A nyelvvizsgáztatás akkreditálásával kapcsolatos szakmai feladatokat — (3) bekezdés szerinti — szakértőkből álló, a Központ mellett működő Testület látja el.

(2) A Testület feladatai:

a) javaslatétel a miniszter részére az akkreditációs eljárás szabályaira;

b) javaslatétel a nyelvvizsga egységes követelményrendszerének kidolgozására és rendszeres felülvizsgálata szabályaira;

c) a nyelvvizsga-bizonyítványok és -anyakönyvek formanyomtatványainak kidolgozása;

d) a vizsgaközpontok által kezdeményezett akkreditációs eljárások lefolytatása;

e) más országokban elismert nyelvvizsgarendszerek szerint letett nyelvvizsgák egyenértékűségének megállapítása;

f) a vizsgaközpontok vizsgarendszereinek és feladatkészleteinek ellenőrzése;

g) a vizsgáztatással és a vizsgáztató személyekkel szemben támasztott követelmények részletes kidolgozása a szakmai nyelvvizsgáztatásban a 8. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

h) állásfoglalás a külföldön szerzett nyelvvizsga-bizonyítványok honosíthatóságáról a 12. §-ban foglaltak szerint;

i) nyelvvizsgáztatással kapcsolatos információs rendszerek kidolgozása;

j) közreműködés az idegen nyelvből államilag elismert nyelvvizsgaként megszervezett emelt szintű érettségi vizsga vizsgakövetelményeinek kidolgozásában;

k) állásfoglalás arról, hogy mely nyelvek minősülnek kis-, illetve ritka nyelvnek a nyelvvizsgáztatás szempontjából.

(3) A Testület kilenc, idegen nyelv és irodalom szakos tudományegyetemi tanári oklevéllel, valamint a nyelvkutatás és vizsgáztatás terén legalább tízéves gyakorlattal rendelkező tagból áll. A Testület tagjait pályázat alapján a miniszter bízza meg. A tagok megbízatása két évre szól, a tagság megszakítás nélkül legfeljebb hat éven át tölthető be. A Testület három tagja helyett kétfévente új tagokat kell megbízni. A Testület elnökét a tagok maguk közül választják.

(4) A Testület tagjainak megbízásával kapcsolatos szabályokat a miniszter rendeletben állapítja meg.

(5) A miniszter rendeletben állapítja meg az akkreditációs feltételrendszerének, eljárásának, a nyelvvizsga egysé-

ges követelményrendszerének és rendszeres felülvizsgálatainak szabályait. A miniszter rendeletének a Testület felállításától számított hat hónapon belül hatályba kell lépnie.

(6) A Testület szervezetének és működésének részletes szabályozásáról a Testület által kidolgozott és a miniszter által jóváhagyott Szervezeti és Működési Szabályzat rendelkezik.

(7) A Testület elnöke és tagjai munkavégzésük arányában tiszteletdíjban részesülnek, melynek mértékét a rendelkezésre álló források függvényében évenként a Testület Szervezeti és Működési Szabályzata által meghatározott keretek között a Központ költségvetésében kell megtervezni.

6. §

(1) Vizsgaközpontként olyan jogi személy akkreditálható, amely legalább két nyelvből, vagy egy nyelvből több vizsgarendszer szerint képes és alkalmas legalább általános nyelvi nyelvvizsgák lefolytatására, továbbá az írásbeli és a szóbeli készségek mérésére, vizsgarendszere megfelel az akkreditáció feltételeinek, és megfelelő számú, nyelvvizsgáztatásra alkalmas személy vizsgáztatóként való folyamatos alkalmazását igazolja.

(2) A Testület akkreditációs határozatainak meghozatalában, valamint a döntésről szóló szavazásban az akkreditációs döntés által érintett intézmény képviselője nem vehet részt. A Szervezeti és Működési Szabályzat az összeférhetetlenség egyéb eseteiről is rendelkezhet.

(3) Ha a Testület a kérelem alapján megállapítja a vizsgaközpontként való akkreditálhatóságot, a Központ a döntést alakszerű határozatba foglalja, melyet a Központ vezetője és a Testület elnöke ír alá.

(4) A jogszabálysértő, illetve elfogult működésre visszavezethető döntések ellen a miniszterhez lehet fellebbezni. A miniszter a beadvány valóságtartalmának megvizsgálása alapján az első fokú határozatot elfogultság miatt is megváltoztathatja, ha a Testület a miniszteri felszólítás ellenére sem változtat álláspontján. A jogerős akkreditációs határozatot a Művelődési Közlönyben közzé kell tenni.

7. §

(1) Az akkreditációs eljárás lefolytatásáért igazgatási szolgáltatási díjként egyszeri akkreditációs díjat kell befizetni a Központ számlájára. Az akkreditációs díj mértékét vizsgaközpontonként, vizsgarendszerenként differenciáltan, a tényleges költségekkel arányban a miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértésben, rendeletben állapítja meg.

(2) Az akkreditált vizsgaközpontok évenként akkreditáció-felügyeleti díjat kötelesek fizetni, melyet minden év május 31-éig a Központ számlájára kötelesek befizetni. A díj mértéke az előző évi nyelvvizsga-bevételek négy százaléka.

(3) Az akkreditációs és akkreditáció-felügyeleti díjból befolyt összegek a Testület szakmai feladatainak ellátására, illetve a Központ működésére fordíthatók. Az akkreditációs díjakból befolyt és fel nem használt összegeket a Központ a Testület szakmai döntése alapján a nyelvoktatás, illetve nyelvvizsgáztatás rendszerének továbbfejlesztésével kapcsolatos kutatási, illetve fejlesztési feladatokra, ezen belül a kis-, illetve ritka nyelvek nyelvvizsgarendszereinek kialakításával és működtetésével kapcsolatos feladatok ellátására fordíthatja.

(4) Az (1)—(2) bekezdésben meghatározott díjakat a Központ kezeli. A díjak befizetése önkéntes, ha azonban a felügyeleti díjat a vizsgaközpont felszólítás ellenére sem fizeti meg, a Testület javaslatára a miniszter felfüggesztheti a vizsgaközpont működését.

(5) Az akkreditáció-felügyeleti díjat a Központ visszatéríteni köteles, ha a Testület két éven keresztül nem tett eleget e rendelet 11. §-ának (1) bekezdésében előírt ellenőrzési kötelezettségének. Az akkreditációs eljárás lefolytatásáért járó díj abban az esetben is visszakövetelhető, ha a miniszter a Testület jogellenes, illetve elfogult eljárását állapította meg.

8. §

(1) A vizsgarendszer(ek) akkreditációja során meg kell vizsgálni:

- a) a vizsgarendszer(ek) vizsgáinak szintjeit a szinteket meghatározó követelményrendszerhez viszonyítva;
- b) a vizsgarendszer(ek) részterületeinek szakmai megalapozottságát a nyelvtudásmérés tekintetében;
- c) a vizsgák értékelési rendszerét;
- d) a vizsgák lebonyolításának menetét és a vizsgáztató személyek számát és alkalmasságát.

(2) A vizsgarendszernek alkalmasnak kell lennie alap-, közép- és felsőfokú nyelvtudás mérésére legalább egy nyelvre nézve.

(3) Szakmai nyelvvizsgarendszer(ek) akkreditációs kérelméhez csatolni kell az ágazatilag illetékes minisztérium és a szakma szerint illetékes kamara szakvéleményét.

(4) Ha a vizsgarendszer bármely elemében változás következik be, arról a Testületet 30 napon belül tájékoztatni kell.

(5) A vizsgarendszer(ek) és vizsgaközpontok akkreditációja visszavonásig érvényes.

9. §

Külföldi jogi személy Magyarországon bejegyzett szervezete vagy intézménye által kérelmezheti vizsgaközpontként való akkreditációját. Ez esetben a feltételek azonosak a magyar vizsgaközpontokra, illetve vizsgarendszerekre vonatkozó akkreditáció feltételeivel.

10. §

(1) A vizsgaközpont feladata:

- a) a vizsgarendszerek és vizsgaeljárások kidolgozása és folyamatos fejlesztése;
- b) a nyelvvizsgák megszervezése és lebonyolítása;
- c) a vizsgáztató személyek képzése és továbbképzése.

(2) Vizsgáztató lehet az a személy, aki az adott nyelvből vagy Magyarországon nyelv- és irodalomtanár szakos egyetemi oklevelet vagy az adott idegen nyelvet hivatalos nyelvként használó országban nyelvtanár szakos oklevelet szerzett, és legalább hároméves nyelvtanítási és vizsgáztatási tapasztalattal rendelkezik.

(3) A szakmai nyelvvizsgák tekintetében a Testület az 5. § (2) bekezdésének g) pontja alapján a (2) bekezdésben foglaltak helyett a vizsgabizottság egy vagy több tagjára vonatkozóan más szakmai követelményeket állapíthat meg.

(4) A vizsgaközpont a nyelvvizsgát a vizsgaközponton kívül is megszervezheti. Ha a vizsgaközpont valamely vizsgáztató helyen rendszeresen vizsgákat szervez és ezt a Központnak bejelenti, a vizsgáztató hely bejelentett vizsgálóhelyé válik.

11. §

(1) A Testület tagjai, illetve a Testület által felkért szakértők a vizsgaközpontokat legalább két évenként ellenőrzik.

(2) A Testület tagjai, illetve a szakértők az ellenőrzés során a vizsgaközpont szakmai működésére vonatkozó iratokba betekinthetnek, a vizsgákra beléphetnek, és a vizsgáztatóknak, illetve a vizsgázóknak kérdéseket tehetnek fel.

(3) Ha az ellenőrzés során megállapítást nyer, hogy az akkreditált vizsgaközpont, a vizsgarendszer(ek) vagy a vizsgaeljárás nem felel meg az akkreditáció feltételeinek, illetőleg, ha az ellenőrzést lefolytató bizottság a vizsgaközpontok működésében az akkreditáció alapjául szolgáló dokumentumoktól eltérő működést tapasztal, a Testület — ellenőrzést vezető tagjának jelentése alapján — a vizsgaközpontot a hiányosság megszüntetésére szólítja fel. Ha a vizsgaközpont három hónapon belül a feltárt hiányosságokat nem számolja fel, továbbá ha a vizsgaközpont az

ellenőrzés eredményes lefolytatását akadályozza, a vizsgáztatási jog felfüggeszhető, újabb eredménytelenül eltelt három hónap után pedig — a 6. §-ban foglalt eljárás értelem szerű alkalmazásával — az akkreditációs határozatot vissza kell vonni. A jogerős határozatot a Művelődési Közlönyben is közzé kell tenni.

(4) Az akkreditált nyelvvizsgaközpontok jegyzékét és tevékenységük akkreditációs értékelését a Művelődési Közlönyben évente nyilvánosságra kell hozni.

12. §

(1) A Testület szakmai állásfoglalása alapján a Központ jogosult külföldön kiállított idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosítására.

(2) A honosítási eljárás szabályait, valamint a Testület honosítási eljárásban játszott szerepét a miniszter (a honosítási díj tekintetében a pénzügyminiszterrel egyetértésben) rendeletben határozza meg.

(3) A szintek besorolása a Magyarországon akkreditált államilag elismert nyelvvizsgákhoz, illetve azok szintjeihez viszonyítva történik.

13. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) 1999. december 31-ig a nyelvvizsgáztatás e rendelet és az idegennyelv-tudás igazolására rendszeresített állami nyelvvizsgákról szóló 3/1980. (X. 25.) MM rendelet szerint egyaránt folytatható.

(3) A megkezdett vizsgaeljárásokat két éven belül kell befejezni a megkezdésükkor hatályban volt szabályok és díjak szerint. Ha ez idő alatt a vizsgát folytató szervezet nem válik vizsgaközponttá, vizsgarendszere nem nyer akkreditációt, vagy akkreditációja megszűnik, a vizsgát folytató szervezet köteles biztosítani a vizsgázónak, hogy megkezdett vizsgáját más — a feltételeknek megfelelő — vizsgaközpontnál tehesse le.

(4) Minden az e rendelet hatálybalépését megelőzően, illetve 1999. december 31. előtt, valamint e rendelet 13. §-ának (3) bekezdésében foglaltak szerint kibocsátott állami nyelvvizsgának minősülő nyelvvizsga-bizonyítvány a továbbiakban is érvényes, s e rendelet alapján államilag elismert nyelvvizsgának minősül a bizonyítványban meghatározott fokozat szerint.

(5) Nyelvvizsga letételére jogszabály vagy belső szabályzat által kötelezett közalkalmazotti, illetve köztisztviselői kör számára minisztériumok belső szervezeti egységei által végzett, illetve szervezett szakmai és szakmai anyaggal bővített nyelvvizsgák esetén csak a nyelvvizsgarendszert

kell akkreditáltatni. E vizsgáztató helyek csak a kötelezetti kör számára szerveznek nyelvvizsgákat. E szakmai nyelvvizsgák államilag elismert szakmai nyelvvizsgának minősülnek.

(6) Nem akkreditált vizsgaközpontként működő felsőoktatási intézményekben idegennyelvi szigorlatok, az idegen nyelven tett záróvizsga, illetve záróvizsgára bocsátás feltételül előírt nyelvvizsgák államilag elismert nyelvvizsgaként úgy is megszervezhetőek, hogy — valamely akkreditált vizsgaközponttal kötött megállapodás alapján — a vizsgaközpont a felsőoktatási intézményt állandó vizsgahelyeként bejelenti a Központnak.

(7) Hazai vagy külföldi felsőoktatási intézményben idegen nyelvből megszerzett nyelv- és irodalom szakos, valamint nyelvszakos tanári, továbbá tanító szakon idegen nyelv műveltségterületen szerzett tanítói oklevél — a külföldi felsőoktatási intézményben szerzett oklevél esetén elismerést, illetőleg honosítást követően — államilag elismert C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(8) Külföldi közoktatási, illetve felsőoktatási intézményben befejezett tanulmányokat igazoló, az oktatás nyelvén megszerzett érettségi bizonyítvány, illetve oklevél — elismerését, illetve honosítását követően — államilag elismert C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(9) Magyarországon felsőoktatási intézményben nemzetiségi tanári, nemzetiségi tanítói, nemzetiségi óvodapedagógusi szakon megkezdett és ott befejezett tanulmányokat igazoló bizonyítvány, oklevél, az oktatási intézmény oktatási nyelve szempontjából államilag elismert C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(10) Nemzetiségi középiskolában az anyanyelven, illetve a nemzetiségi nyelven nyelv és irodalom tantárgyból szerzett érettségi bizonyítvány államilag elismert nyelvvizsgának felel meg, jeles és jó eredménynél felső-, egyéb esetben középfokon.

(11) Két tanítási nyelvű középiskolában, illetve nemzetközi érettségi vizsgán az oktatás nyelvén nyelv és irodalom tantárgyból szerzett érettségi bizonyítvány államilag elismert nyelvvizsgának felel meg, jeles és jó eredménynél felső-, egyéb esetben középfokon.

(12) Az érettségi vizsgaszabályzatról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendelet hatálybalépéséig a gimnáziumi érettségi vizsgaszabályzatról szóló 129/1981. (MK 17.) MM utasítás, valamint az utasítással kiadott érettségi vizsgaszabályzatban foglaltak szerint a kétnyelvű, C típusú, legalább középfokú államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány birtokosának az adott idegen nyelvből nem kell érettségi vizsgát tennie. Bizonyítványába jeles érdemjegyet kell bevezetni.

(13) Ha a középiskolák az érettségi vizsgaszabályzatról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendelet 13. §-ának (4) bekezdésében, 18. §-ának (5) bekezdésében, 32. §-ának c) pontjában, 35. §-ának (3) bekezdésében és 54. §-ának (1) beke-

désében meghatározottak szerint az érettségi vizsgát idegen nyelvből államilag elismert nyelvvizsgaként szervezik meg, az idegen nyelvből szerzett érettségi bizonyítvány a érettségi vizsgaszabályzat 45. §-ának (4) bekezdésében, illetve 54. §-ának (2)—(3) bekezdésében meghatározottak alapján államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű. A közoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXIX. törvény 114. §-a (1) bekezdése *b*) pontjának hetedik gondolatjelében foglaltak szerint az így letett nyelvvizsga ingyenes, illetve a 116. §-a (1) bekezdésének *e*) pontjában meghatározottak alapján tandíjfizetési kötelezettség alá esik.

(14) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a művelődési és közoktatási miniszter 1/1992. (Műv. K. 8.) MKM utasítása az Országos Idegennyelv-oktatási Tanács működéséről; az állami nyelvvizsga díjáról szóló 8/1990. (IX. 5.) MKM rendelet, a 8/1990. (IX. 5.) MKM rendelet módosításáról szóló 9/1995. (VIII. 31.) MKM rendelet, valamint az állami nyelvvizsga díjáról szóló 8/1990. (IX. 5.) MKM rendelet módosításáról szóló 22/1997. (VI. 4.) MKM rendelet, a 3. § (2) bekezdésének kivételével.

(15) 1999. december 31-én hatályát veszti az Idegennyelvi Továbbképző Központ működéséről és feladatairól szóló 8/1978. (VIII. 25.) OM rendelet az 1. § (1) és (3) bekezdésének, továbbá 10. és 11. §-ának kivételével; az idegennyelv-tudás igazolására rendszeresített állami nyelvvizsgákról szóló, többször módosított 3/1980. (X. 25.) MM rendelet; az idegennyelv-tudással kapcsolatos egyes rendelkezések módosításáról szóló 5/1987. (VI. 14.) MM rendelet; a 3/1980. (X. 25.) MM rendelet módosításáról szóló 21/1988. (IX. 29.) MM rendelet; 11/1990. (X. 4.) MKM rendelet; 14/1992. (IX. 19.) MKM rendelet; 14/1995. (XII. 26.) rendelet, valamint az állami nyelvvizsga díjáról szóló 8/1990. (IX. 5.) MKM rendelet módosításáról szóló 22/1997. (VI. 4.) MKM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése.

(16) A Kormány felhatalmazza a minisztert, hogy 1999. december 31-ét követően a nyelvvizsgadíjakat a pénzügy-miniszterrel egyetértésben, rendeletben állapítsa meg.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

Melléklet a 71/1998. (IV. 8.) Korm. rendelethez

Nyelvvizsga díjak

Maximális díjtételek vizsgafokozatonként és -típusonként az 1998—1999. évekre

	Kétnyelvű, általános, A típusú (csak szóbeli)	Kétnyelvű, általános, B típusú (csak írásbeli)	Kétnyelvű, általános, C típusú (írásbeli és szóbeli együtt)	Kétnyelvű, szakmai, A típusú (csak szóbeli)	Kétnyelvű, szakmai, B típusú (csak írásbeli)	Kétnyelvű, szakmai, C típusú (komplex)
Alapfok	2 500 Ft	3 500 Ft	6 000 Ft	3 000 Ft	5 000 Ft	8 000 Ft
Középfok	3 500 Ft	5 500 Ft	9 000 Ft	5 500 Ft	6 500 Ft	12 000 Ft
Felsőfok	5 000 Ft	7 000 Ft	12 000 Ft	7 000 Ft	8 000 Ft	15 000 Ft

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi miniszter 19/1998. (IV. 8.) FM rendelete

**a földművelésügyi ágazathoz tartozó szakképesítésekre
szervezhető mesterképzés szakmai és
vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló
27/1996. (X. 4.) FM rendelet módosításáról**

A szakképesítésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 7. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján — az illetékes gazdasági kamarával egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A földművelésügyi ágazathoz tartozó szakképesítések szervezhető mesterképzés szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 27/1996. (X. 4.) FM rendelet (a továbbiakban: R.) melléklete az e rendelet *mellékletében* foglaltak szerint módosul.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. Ezzel egyidejűleg az R. melléklete 2. számú „Pék” mesterkövetelmény IV. fejezetében a vizsgára jelentkezés feltételei közül az „érvényes erkölcsi bizonyítvány” szövegrész, továbbá a IV. fejezet A) pontjának 13. mondata hatályát veszti, 14. mondata helyébe pedig a következő rendelkezés lép:

„Legalább a pontszám 50 százalékát kell elérni a „mesterteremek”, vagyis a pék díszmunka készítése során, amelyre három óra a rendelkezésre álló idő.”

Dr. Nagy Frigyes s. k.,
földművelésügyi miniszter

Melléklet

a 19/1998. (IV. 8.) FM rendelethez

1. Az R. mellékletében a földművelésügyi ágazathoz tartozó szakképesítések szervezhető mesterképzés szakmai és vizsgakövetelményeinek jegyzéke 22—23. pontokkal egészül ki az alábbiak szerint:

Sor-szám	Szakma megnevezése	Illetékes gazdasági kamara
22.	Molnár	Magyar Kézműves Kamara
23.	Virágkötő	Magyar Agrárkamara

2. Az R. melléklete 22. szám alatt Molnár mestervizsga szint és szakmai vizsgakövetelményekkel egészül ki az alábbiak szerint:

22. MOLNÁR

mestervizsga szint és szakmai követelmények

I. A mestervizsgára jelentkezés feltételei

I/1. A mestervizsgához szükséges szakképesítések adatai

A szakma (szakképesítés)		
megnevezése	azonosító száma	
	(OSZI)	(OKJ)
Molnár szakmunkás	1914—6	31 5212 09
vagy malomipari szakközépiskolai érettségi	1914—6	
vagy malomipari és keverékta-kormány-gyártó technikus	61—0108	52 6222 08
vagy élelmiszeripari gépész-technikus	71—0100	52 5442 01
vagy terményfeldolgozó-ipari szakközépiskolai érettségi	1915—6	
vagy szakirányú élelmiszeripari egyetem/főiskola		

A fenti előírt feltételeket közokirattal vagy annak hiteles másolatával kell igazolni.

I/2. A mestervizsga előfeltételeként előírt szakmai gyakorlat

A szakmában eltöltött gyakorlat	
szakterülete	időtartama
Molnár szakmunkás munkakörökben	5 év
Művezető (almolnár, műszakvezető, vezető molnár), főmolnár (főművezető), üzemvezető	3 év

A fenti követelményeknek való megfelelést munkáltatói igazolással, a korábban rendszeresített munkakönyvvel, vagy egyéb úton kell a pályázónak bizonyítania.

II. A mester munkaterülete, feladat- és tevékenységi körök

II/1. A mester szakmai munkaterületeinek leírása

Az 1914—6 szakszámú (31 5212 09 OKJ számú) molnár szakmai képesítéssel rendelkező mester szakmájának gyakorlását — kevés kivételtől eltekintve — üzemi szervezetben végzi.

A malmi, a takarmányipari és a gabonatárházi technológiák gyártó folyamatai teljeskörűen gépesítettek és különböző fokon automatizáltak, még a kisebb — általában alacsonyabb gépészeti és technológiai színvonalat képviselő — üzemekben is.

A nagyobb malomipari létesítményeket a modern értelmű, teljes körű automatizáció jellemzi.

A malomtelepen a nem számottevő létszámot igénylő fizikai munka nem a molnár munkakörébe tartozik, itt esetlegesen a molnár ellenőrző feladata szükséges.

A malmok és a takarmánykeverő üzemek, általában jellegzetesen többszintes épületek (vertikális elrendezés), míg a gabonaraktárak változatos kialakításúak, egyaránt szokásos a zárt építményben lévő technológiájú vasbeton siló, a szabadtéri technológiájú fémsiló és a zárt csarnokos gabonatóroló.

Ebből adódóan a molnár a munkáját nem egy körülhatárolt, szűk munkaterületen, hanem az üzemépület egy technológiai részében, a malomépület vagy pedig a malomtelep egészére kiterjedően, viszonylag sok térváltoztatással végzi.

A malmi tevékenységekre jellemző, hogy a nagyfokú gépesítettség miatt az üzemtelepi létszám — más élelmiszeriparokhoz képest — alacsony, a malomtelepen dolgozó molnár szakmunkások száma, a malom nagyságától és fejlettségétől bár erősen függ, de lényegében egy malom-, takarmánykeverő üzem telepe, illetve egy gabonatórház kevés molnárt alkalmaz.

A jól képzett molnárnak, azaz a molnár mesternek a szakma határterületein lévő vagy azon kívüli gyakorlati részismeretekkel is kell rendelkeznie.

Jellemző munkatevékenységek:

- A gabona tárolása.
- A gabona őrlésre történő előkészítése.
- Az őrlő üzemszében végzett tevékenység.
- A malmi késztermékek keverése, csomagolása, tárolása és kiadása.
- A keveréktakarmány-gyártási tevékenység.

II/2. A mester tevékenységi területe és feladatköre

A molnár mester képzettsége és gyakorlata alapján bármely szakmai irányú malomipari üzemben tevékenykedhet (kenyér- és egyéb gabonákat, terményeket őrlő malmok, hántoló malmok, takarmánygyártó üzemek különböző változatai, gabonatárházak, gabona tisztító és terményszárító üzemek).

A molnár mester számára kijelölhető a kisebb és a közepes nagyságrendű malomüzemek teljes körű szakmai irányítása. Elvárható tőle a gabona nyersanyagok, takarmányüzemek esetén a takarmány-alapanyagok piaci jellegű beszerzése, a cég által előírt vásárlási szerződések előkészítése, okmányok kiállítása.

A molnár mestertől ismeretei alapján és meglévő személyi alkalmassága esetén a munkáltató a piaci körülmények közötti késztermék-értékesítésben való közreműködést is elvárhatja.

A molnár mester a kisebb és közepes nagyságrendű malomüzem és az egész malomtelep tevékenységének irányítására képes.

Figyelemmel kíséri a malomtelep technológiai és műszaki anyaggazdálkodását, annak adminisztrációját ellátja, az adminisztráció áttekintésére és alapvető értékelésére képes.

A hatósági energiagazdálkodási, biztonságtechnikai, higiéniai, környezetvédelmi és egyéb jelentési kötelezettségekhez adatokat szolgáltat.

A malom technológiai üzemszében tevékenykedő külső (idegen) cégek (pl. karbantartók, kivitelezők, hatósági vizsgálatokat végzők stb.) munkatársaival együttműködik.

A malomtelepre be-, illetve onnan kiszállító cégek képviselőinek tevékenységét szervezési munkájával segíti.

A malomüzem technológiai és más közvetlen szakmai kérdéseiben a munkáltatóval szemben tárgyalóképes.

Munkáját minden esetben a malomcég szervezeti és működési szabályzata, saját munkaköri leírása és az üzemre vonatkozó egyéb dokumentációk alapján végzi.

Munkatársaival és feletteseivel rendszeres szakmai kapcsolatot tart.

Az üzemi technológiára vonatkozóan tájékozott és a cégvezetés által megengedett mértékig a cég partnerei felé tájékoztatást tud adni.

A molnár mester tevékenységi körébe sorolhatja a cég vezetése, hogy a molnár szakembereket képző- és továbbképző intézményekkel kapcsolatot tartson, az üzem távlati molnár szakmunkás-utánpótlása érdekében üzemlátogatásos szervezést végezzen a pályakereső fiatalok között.

Az üzemi gyakorlatot végzőket, a pályakezdőket és az újonnan alkalmazott szakembereket általános szakmai és helyi ismereteivel segíti.

A molnár mester a nem mesterfokú molnárok szakmai ismereteinek szinten tartására és kiegészítésére üzemi szinten képes.

A malomüzembe kerülő betanított munkakörű dolgozók betanítását a szakterületén ellátja.

A molnár mester lényegében szakmájának mestere, az átlagost meghaladó szakmai irodalmi és gyakorlati ismeretekkel rendelkezik, a szakmai irodalmat figyelemmel kíséri, a szakmai folyóiratokat (Molnárok Lapja stb.) járhatja és olvassa.

Ezek alapján a cég vezetése elvárhatja tőle, hogy az újonnan beállított gépek, berendezések és az újonnan alkalmazandó műveletek és technológiák kiválasztásában, továbbá az új gyártmányok kialakításában szakmai véleményével segítséget nyújt a cégvezetés számára, a megvalósításban közreműködik.

III. Szakmai követelmények

III/1. A szakma — mesterszintű — gyakorlása során előforduló legfontosabb feladatok (feladatcsoportok)

A) A gabona tárolási tevékenységi területen

A molnár mester elvégzi a gabonátárolóba érkező gabona előzetes mintavételezését, a minta kikészítését, érzékszervi minősítését, az átvételre elfogadott tételek mennyiségi átvételét.

Ismeri a szállítási (vételi és értékesítési) szerződésekben használatos minősítési fogalmakat, a paraméterek határértékeit. Megismeri és felhasználja a laboratóriumi vizsgálati eredményeket és kiértékeléseket.

Az egyszerűbb műszeres rutinvizsgálatokat maga is képes elvégezni és értékelni. A munkájához szükséges termék- és vizsgálati szabványokat, előírásokat és leírásokat ismeri és alkalmazza.

A minősítési eredmények szerint hajtja végre a gabona-szállítmányok elkülönítő és összevonó betárolását.

A betárolás gépi technológiai szakaszait önállóan üzemelteti, és az egyes műveleteket beszabályozza.

A tároló gabona minőségét és egészségi állapotát figyelemmel kíséri, a szükséges állapotoknál kiválasztja és végrehajtja a szakmailag indokolt minőségmegőrző tárolástechnológiai műveleteket (átszellőztetés, forgatás, rostálás).

A raktártér és a gabona vegyszeres fertőtlenítésének főbb szabályait ismeri, a fertőtlenítést végző szakemberrel együttműködik.

A további igények (felhasználói, kereskedelmi) szerint előírt paraméterű gabonaminőségeket tisztítással és keveréssel biztosítja a tárolt gabonák minőségi ismerete alapján, a helyi technológiai lehetőségek szerint.

A raktári kiadási technológiai műveletsort önállóan kijelöli (átadás feldolgozóüzembe, közúti és vasúti elszállítások) és irányítja.

A raktározással kapcsolatos technológiai dokumentációt (mennyiségi és minőségi nyilvántartás tárolóhelyenként és gabonanemenként, elvégzett műveletek rögzítése, beépített műszerek leolvasása) naprakészen vezeti.

Amennyiben a tárházüzemben vezérlőpultos irányítás-technika vagy folyamatirányító számítógépes vezérléses technika van, azt a molnár mester önállóan kezeli. Ilyen alkalmazott technikák esetén is szükséges a technológia hagyományos módszerrel történő elindításának és leállításának ismerete.

B) A gabona őrlésre történő előkészítésének tevékenysége területén

Az üzemi szakvezetés által meghatározott malomüzemi gabonakeverési arányokat beállítja.

Beállítja és ellenőrzi a koptató anyagáram-erősségét, önműködő mérleg vagy adagolókészülék segítségével.

Gondoskodik a halmaz- és az egyedi (felületi) tisztítógépek technológiai eredményes beállításáról, működés közben ellenőrzi a műveleteket.

Jól ismeri a koptatói vezér- és segédgépek beállítási lehetőségeit és a technológiai ellenőrzésük praktikus módszereit.

A gabona alapnedvességének ismeretében meghatározza a technológiai szükséges víz-hozzáadás mértékét, azt manuálisan beállítja és ellenőrzi, automatikus nedvesítés-szabályozó műszer használata esetén azt beállítja, a korábbi beállítást felülbírálja, és indokolt esetben módosítja a beállítást.

A pihentetési idők meghatározását, mind a váltókamrás, mind a folyamatos pihentetés esetén meghatározza, biztosítja a pihentetési időt, szükség esetén módosítja annak tényleges értékét.

Biztosítja az előkészítő üzemszám (koptató) egyenletes teljesítményét olyan eredményességgel, hogy az őrlőüzemszám zavartalan üzemenete a koptatói anyagellátás miatt ne legyen veszélyeztetve, továbbá a koptató kényszerű leállítására se kerüljön sor.

Elvégzi a koptatói gépek technológiai sorrend szerinti „hátról-előre” történő manuális elindítását, majd az anyagfolyam megindítását. A koptató üzemszám „előlről-hátra” történő manuális kijáratásos leállítását végrehajtja.

A technológiailag szükségessé váló, nem üzemszám, de nem veszély helyzetű leállításokat anyagkiömlések (medve) keletkezése nélkül hajtja végre.

C) Az őrlőüzemszám végzett tevékenység területén

A molnár mester a koptató üzemszám az őrlőüzemszám átjutott gabonát érzékszervileg minősíti, mintát gyűjt a laboratóriumi vizsgálatokhoz.

Elvégzi a malom őrlőüzemszámában lévő gépek, berendezések technológiai sorrend szerinti „hátról-előre” történő manuális elindítását, majd az anyagfolyam megindítását.

A technológia üzemszám „előlről-hátra” történő manuális kijáratásos leállítását végrehajtja.

A technológiailag szükségessé váló, nem üzemszám, de nem veszély helyzetű leállításokat anyagkiömlések (medve) keletkezése nélkül végzi el.

Ellenőrzi és beállítja a malomra (1. töret rendszerre) kerülő gabona tömegáram-erősségét.

A molnár mestertől elvárható, hogy a gépi-technológiai felügyeletet ellátó és az üzemszámítást végző számítógépet — amennyiben ilyet az üzemszám használ — kezelni tudja, annak jelzéseit értelmezze és a szükséges beavatkozásokat a számítógépen vagy a vezérlőpulton keresztül végrehajtsa.

Az őrlőüzemszám valamennyi vezér- és segédgépeinek termék be- és elvezetéseinek zavartalanosságát figyeli, rendellenesség esetén az anyagfolyások torlódását, illetve kimerülését megszünteti.

Beállítja, illetve utánállítja az ellenőrzések során a hengerek tápláló- és hengerrés állító szerkezeit.

Beállítja, illetve utánállítja az ellenőrzések során a daráló- és darcetisztítógépek technológiai megszívásait.

Rendszeresen, kézi úton — a technológiai gépek előtti és utáni mintázó csonkknál, ajtóknál — anyagmintákat vesz a technológiai közép- és félkész termékekből, amelyeket elsősorban érzékszervileg, jellegzetes szakmai módszerekkel megvizsgál.

Kiemelt gondossággal figyeli az őrlőhengerekre kerülő és onnan kikerülő őrlésanyagokat.

A sziták ellenőrzésénél a beömlő és a távozó szitálási frakciók kiömléseinek folyását figyelemmel kíséri, a távozó frakciókat időszakosan mintázza, az átmenetes és az áteséses szitafrakciókat a megfelelő technológiai szempont szerint értékeli.

A sziták ellenőrzésénél elvégzi a lisztfrakciók vizsgálatait pekározással. (Itt rutin jellegű a világszerte Pekár-teszt néven magyar ismert vizsgálati módszer.)

A sziták lisztfrakcióinak ismeretében (folyáserősség, nedvességtartalom, hamutartalom, szín, korpázottság, szemcsézet, beltartalmi minőség) végzi el a lisztosztályozási feladatot.

A molnár beavatkozása a félkésztermék-folyáslisztek elhangolódása esetén (szín, korpázottság, szemcsézetttség megváltozása esetén) válik szükségessé.

A késztermékek (lisztek, asztali dara, csíra, korpák stb.) folyásának minőségét a molnár és a munkáját segítő laboráns rendszeresen ellenőrzi. A lisztek hamutartalma nem haladhatja meg a típus által deklarált értéket, pekározási vizsgálati eredményük nem lehet rosszabb a malom és vevőpartnere által elfogadottnál, külön megállapodás hiányában az országos jellegmintánál. A lisztek szemcsézete (főleg fogós liszteknel) meg kell hogy feleljenek a partner, illetve a vevővel kötött értékesítési szerződéseknek, ilyen hiányában szintén a vonatkozó hazai vagy aktuális külföldi szabványok az értékadó.

Az őrlési melléktermékként közismert korpa és egyéb malomipari takarmányoknak megfelelő tápértéket kell képviselniük. Ezt a molnár elsősorban a korpa és a takarmánylisztek keményítőtartalmának a megállapodásokban, ennek hiányában a szabványban szereplő, alsó határérték feletti tartásával biztosítja, az összefüggő őrlési folyamat egészének eredményeképpen.

A késztermékek folyáserősségét és ennek megfelelően a felőrlésre került gabonához számolt tömegarányát, a kihozatali jellemzőket időnként meghatározza.

Korszerű malmokban az automatikus késztermékmérlegek (folyásmérlegek) az ún. kiaknázás-számítógép révén ezeket a jellemzőket — más eredményekkel együtt — tetszőlegesen kívánt időpontban, a kért időtartamra vonatkozóan szolgáltatják. Ilyen helyeken a molnár mester feladata a kiaknázás-számítógép kezelése, majd az eredmények értékelése szerint a legcélszerűbb technológiai beavatkozások kiválasztása és azok elvégzése.

Az őrlési műveletek során figyelemmel kíséri a gépek (technológiai vezér- és segédgépek, erőgépek) üzemmenetét.

A technológiai gépek, berendezések beállításakor figyeli a kapcsolódó erőátviteli gépek/berendezések műszaki terhelhetőségét is: transzmissziós hajtásoknál a gépek túlterhelése a szíjhajtás üzemzavarához (csúszás, melegeedés, leégés, ledobódás, a hajtószíj szerkezete szerint) vezethet. Egyedi vagy csoportos hajtásoknál a túlterhelés a motorvédelem üzemzavart is kiváltható meghibásodásokat is eredményezhet.

A pneumatikus őrléményszállító malmoknál a technológiai-szállító szakaszok túlterhelését eredményező rendellenesség a malom teljes üzemzavarához is vezethet.

Az őrlőüzemrészben tevékenykedő molnár mesternek nemcsak technológiai felügyeletet kell ellátnia, hanem műszaki felügyeletet is végeznie kell.

A színvonalasabb műszaki felkészültségű malmoknál ezt a feladatot a folyamatot irányító automatika gép- és technológiafigyelő rendszere segíti, teljes körű automatizáltságnál pedig a molnártól át is veszi ezt a tevékenységet.

D) A malmi késztermékek keverése, csomagolása, tárolása és kiadása tevékenység területén

A késztermékek homogenizáló keverése szorosan kapcsolódik az őrlési tevékenységhez.

A malmi késztermékek ellenőrzésében a molnár munkája meghatározó, a laboratórium munkáját segíti.

Zsákos vagy zacskós csomagolásra és ömlesztett kiadásra csakis megfelelően egyneműsített és a kívánt minőségi paramétereknek mindenben megfelelő késztermékek kerülhetnek.

A készrekevertégi állapotról a molnár gondoskodik, a csomagolási és kiadási engedélyt a laboratórium vizsgálati eredményei alapján adja meg a cég vezetése.

Az őrlőüzem késztermékeit 30—50 kg-os töltőtömegű műszálás, fólia- és papírszakokba, esetleg nagyobb töltőtömegű zsákos konténerekbe; 0,5—5 kg töltőtömegű papír- és fóliazacskókba csomagolják általában. Egyes speciális termékeknel a szokásostól eltérő csomagolószereket is használnak (pl. kartondoboz).

A csomagolást betanított dolgozók végzik, általában félautomata vagy automata berendezésekkel. Kisebb üzemekben egyszerűbb gépesítettséggel segített, kézi munkával végzik ezt a tevékenységet.

A kiségyesű csomagokból a későbbi tárolás, szállítás és forgalmazás érdekében legfeljebb 20 kg tömegű gyűjtőcsomagokat képeznek, amely műveletet szintén géppel végeznek el, műanyag zsugorfóliát vagy papírt használva.

Az így képzett gyűjtőcsomagokból a rakodólapos tárolás és szállítás számára egységgrakományokat alakítanak ki. Az egységgrakomány képzés történhet kézi munkával és gépi úton, ún. palettázással. Az egységgrakományok üzem belüli mozgatása gépi megoldású, megbontásuk — amennyiben a vevő ezt igényli — kézi munkával történik. A darabáros jellegű késztermékek üzem belüli mozgatása, rakodása a segéd- és betanított munkások (targonca-vezető) feladata.

A csomagolás egészének — a késztermékraktárba történő átadással bezárólag — ellenőrzését (töltő tömeg, árunem, zárás szilárdsága, gyártás azonosítók, rakatképzés stb.) a molnár mester tevékenységi körébe sorolhatja a munkáltató.

A malmi késztermékek forgalmazásának más, szokásos változata az ömlesztett késztermékek speciális tartályos tehergépjárművel történő elszállítása. Ezek töltése teljes egészében gépesített.

A malmi késztermékek tárolása csomagoltan (zsákban, zacskókban egységgrakományként) vagy kamrában (silóban) történhet. A silós késztermék tárolási megoldás fizikai munkát nem igényel, az itt használatos gépi-technoló-

giai folyamatsor irányítása a molnár feladatkörébe tartozik.

A késztermékek tárolása során fizikai és biokémiai folyamatok játszódnak le. Darabáros tárolásoknál a molnár mester a laboratórium mintázási tevékenységét segíti, silós tárolásnál a minőséget megőrző technológiai műveleteket elvégzi (forgatás, átszítálás, entol-éteres kezelés stb.).

E) A keveréktakarmány-gyártási tevékenység területén

A keveréktakarmányok gyártásánál az alapanyagok raktározása kiemelt fontossággal bír. Az alapanyagok sokfélesége, eltérő felhasználhatósági időtartamuk, tárolásuk különböző jellege miatt is a raktározási munkakört ellátó dolgozótól konkrét anyagismereti és logisztikai ismereteket követel.

A takarmányüzemi molnár mester munkája érdemben a gabona nyersanyagok és a különböző eredetű és felhasználási célú alapanyagok gyártóüzemre adásával kezdődik.

Az alapanyagok nagy része a technológiai felhasználás előtt valamilyen formájú fizikai jellegű előkészítést igényel.

A korszerűbb üzemek a beviendő alapanyagok számságának csökkentése és a bedolgozás megbízhatóságának fokozása, továbbá a gyártási folyamat egyszerűsítése és racionalizálása érdekében különböző előkeverékekkel dolgozik (premix, komplett premix, koncentrátum stb.), amelyek állatfajonként, tenyésztési irányonként és más szempontok szerint is gyártmányspecifikusak, alapanyagként kezelendő technológiai köztes termékek (félgyártmányok). Ezek az előkeverékek saját üzemi gyártásból vagy vásárlásból származhatnak.

A technológiai keveredések, szennyeződések elkerülése, a gyártmányok deklarált összetétele és minősége érdekében a takarmánygyártás egésze területén elengedhetetlenül fontosnak kezelendő az anyagismeretre és a tárolási-gyártási technológiai előírások betartásra vonatkozó munkavégzési fegyelem.

A közvetlen gyártási technológiai folyamat főbb vezérműveletei: aprítás (általában darálás), mérlegelés (tételes vagy folyamatos), keverés (tételes vagy folyamatos), kisebb arányú komponensek üzemi szintű előkeverékének képzése, félkész termékek, alapanyagok hidrotermikus kezelései és a különböző kikészítések (granulálás, pelletálás, extrudálás, expandálás), továbbá az ezekhez kapcsolódó egyéb műveletek (pl. granulálásnál morzsázás osztályozással kikészítve).

A nagyobb és a korszerűbb üzemeket a teljes körű automatizáltság jellemzi. Itt a takarmányüzemi molnár mester fő feladata az automatika monitorrendszerén keresztül gyakorolt felügyelet, és a folyamatirányításba történő esetleges beavatkozások elvégzése.

A takarmányüzemi molnár feladata a termékváltások gyártóüzemi szintű megszervezése és végrehajtása. Az állásokat úgy kell meghatározni, hogy a késztermékeket veszélyeztető keveredések, szennyeződések ne álljanak elő.

Az egyszerűbb műszaki adottságú üzemekben, a részleges automatizáltságból eredően gép- és rendszerfelügyeletet is el kell látnia a molnár mesternek. Ilyen üzemekben egy-egy technológiai szakaszhoz kapcsolódó munkaterületeket alakítanak ki (pl. előkészítő, darálás, mérleges, présgépkezelő, kézi vezérlőpult kezelő stb.).

A takarmányüzemi molnár munkaköre — függetlenül az automatizáltság fokától — a hagyományos értelemben vett fizikai munkát nem igényli, a klasszikus őrlőmolnári munkához hasonlóan felügyeleti jellegű.

A kész takarmányok csomagolása egyutas zsákos megoldású, a csomagolás fél- vagy teljes automata zsákológépekkel történik papír- vagy műanyag fólia zsákokba. Itt a közvetlen élőmunkát betanított dolgozók látják el, a molnár mester itt is csak felügyeletet végez.

A kész takarmányok ömlesztett szállítása speciális tartályos tehergépjárművekkel általános gyakorlat.

A kész takarmányok raktározása során elsődleges feladat az egészségi állapot megőrzése és a különböző gyártmányok elkülönített tárolása, az azonosított specifikációjú raktári kiszolgálás biztosítása a szállító (vevő) felé. A takarmánykeverő-üzemi készáru tárolásnak — mind a silós, mind a zsákos formánál — a forgalmazás érdekében logisztikai követelményeknek is meg kell felelnie. Így a raktárosi munkakörök már túlmutatnak a molnár szakmunkás képzettségén, de már a molnár mester felkészült ilyen tevékenységek ellátására.

III/2. Szakmai gyakorlati követelmények

A molnár mester a gyakorlati tevékenysége során legyen képes a technikai és technológiai korszerűsítések irányába változó üzemeltetésre, a késztermékek egyre szigorodó minőségű, gazdaságosan eredményes gyártására. Legyen képes a malomipari szakma és a konkrét üzem fejlődésével járó magasabb színvonalú termelés- és üzemirányítás ellátására.

Ezért a molnár mesternek a gyakorlati tudnivalók körében:

Ismeret szintjén kell tudnia (ismernie):

- a hántolómalmi és a keveréktakarmány-gyártási nyers- és alapanyagok, késztermékek érzékszervi és műszeres minősítését, a vizsgálati eredmények értékelését és felhasználását,

- a rizs- és a borsóhántolási technológiák alkalmazását,

- a keveréktakarmány-gyártó üzemi technológiák alkalmazását, az ott beépített irányítástechnikai berendezések működtetését,

- a gabonatarhákak, gabonasilók technológiájának működtetését,

- a gabonahántoló gépek és berendezések, a takarmánygyártás gépeinek és berendezéseinek kezelését, mű-

ködés közbeni beszabályozását, napi és időszakos karbantartásukat.

Jártassági szinten kell elsajátítania:

— a búza és a rozs mennyiségi és minőségi raktári átvételét,

— a gabonatermének érzékszervi vizsgálatait, a telepi és technológiai tömegméréseket, a mintavételezéssel kapcsolatos üzemi és hatósági szintű adminisztrációt,

— a gabona raktártérbe történő betárolását,

— a gabonatárházi technológiai műveletek elvégzését,

— a gabonaraktári kiadásokat (üzemi átadások, kereskedelmi kiszállítások),

— a késztermékek csomagolásának és raktározásának irányítását,

— a készterméksilók és a raktárak működtetését, a technológiai minőségmegőrző műveletek elvégzését,

— a késztermékek kiadásának végrehajtását.

Készség szinten kell tudnia:

— a malmi koptatói üzembrészbe a gabonaraktárból átadott-átvett gabona keverését,

— a koptató technológiai teljesítményének beállítását,

— a koptatói halmaz- és felületi tisztítóműveletek ellenőrzését, gépeinek beállítását,

— a nedvesítés(ek) mértékének beállítását,

— a pihentetési időtartam(ok) beállítását,

— a koptató üzembrészből az őrlőüzemrész felé történő átadást,

— a törető- és az őrlőrendszerek aprítási műveleteinek összehangolt beszabályozását,

— a szitálási és a dara-dercetisztítási műveletek átfogó ellenőrzését,

— a késztermékfolyások kialakítását, a lisztosztályozási művelet végzését,

— a folyáslisztek és a késztermékek érzékszervi ellenőrzését,

— az őrlési teljesítményértékének figyelemmel kísérését,

— a késztermék-kihozatali arányok alakulásának követését, a lehetőségek szerinti befolyásolását a kívánatosabb irányba,

— az üzemeltetés zavartalanságának biztosítását, az esetleg előálló technológiai és műszaki rendellenességek, hibák és üzemzavarok gyors és biztonságos kiküszöbölését,

— a technológia számára üzemleállást nem vagy csak minimális ideig eredményező műszaki változtatásokat (rostalemez cseréje, szitabontás, bevonatcserék, rosta-berendezések, sziták és daragépek bevonattisztító elemeinek cseréje, daragépkeretek cseréje, porszűrők szűrőelemeinek cseréje, ékszíjak, hajtóláncok utánállítása és cseréje, lapos szíjhajtások utánállítása feszítéssel vagy hurokhossz változtatással, bontható surrantó csövek cseréje, hajtóművek, villamos motorok cseréje) elvégzését,

— a henger- és a rovátkolási értékek meghatározását felvételezéssel, az új rovátkolásokkal kapcsolatos adatok meghatározását,

— szita- és daragépbevonatok meghatározását,

— meghajtó tárcsák, fogaskerekek, lánckerekek, hajtószíjak és hajtóláncok adatainak felvételezését, meghatározását,

— a napi és az időszakos termelési adminisztráció elvégzését.

III/3. Követelmények a szakmai elmélet terén

A molnár mester képes kell hogy legyen a mindenkori üzemi színvonalnál magasabb technikai-technológiai szintű és magasabb fokú szervezethez igénylő termelő- és szolgáltató tevékenység irányítására.

Ennek érdekében a mesternek:

Ismeret szintjén kell tudnia (ismernie):

— a minőségbiztosítási rendszerek működését,

— a nyers-, az alapanyagok, a késztermékek és a technológiai középtermékek mintázását,

— a különböző gabonatermének, alapanyagok és késztermékek mint biokémiailag aktív, élő anyagok raktározásánál lejátszódó élettani folyamatokat, azok technológiai befolyásolási lehetőségeit,

— a gabonatermének, az alapanyagok (főleg takarmányüzemi) és a késztermékek minőségére vonatkozó hatósági és más szinten szabályozott előírásait, a vizsgálati eredmények értékelését,

— a minőségvizsgálati módszerek, eszközök és műszerek működési elvét,

— a malmi, a takarmányüzemi és a gabonatárházi gépek, technológiák, a technológiai műszerezés és az irányítástechnológiai megoldások fejlődési irányait.

Megértési szinten kell elsajátítania:

— a nyers- és alapanyagok minőségi paramétereinek befolyásoló hatását a késztermékek minőségére, a késztermékek kihozatali mutatóival való összefüggéseit,

— a késztermékek minőségi mutatóinak kihatásait a továbbfelhasználó élelmiszeripari és mezőgazdasági ágazatok technológiai és gazdasági eredményeire,

— a malmi, a takarmányüzemi és a gabonatárházi technológiai-műszaki dokumentációk felvételezését; ezen belül biztonsággal kell készítenie technológiai folyamatábrákat, szitasémákat, gépelrendezési vázlatokat, gép- és motorjegyzékeket a további feldolgozás számára,

— az őrlő-, szitáló- és daratisztítógépek teljesítőképességgel összefüggő méretezési, számítási módszerét,

— a főbb technológiai és műszaki jellemzők fogalmát és számítását,

— a szakmában általánosan használatos anyagmozgató gépek és berendezések teljesítőképességének számítását,

— a technológiai középtermékek vizsgálatát, az őrlési táblázat elkészítését célzó mintázások módját, a számítás menetét és annak a kiértékelésen alapuló felhasználását,

— a szakmában használatos főbb erőáramú villamos gépek, berendezések, készülékek és szerelvények (transz-

formátorok, motorok, fázisjavító kondenzátortelemek és automatikáik, elosztók, biztosítók, mágneskapcsolók, világítótestek stb.) szerkezeti részeit, működési elvét, kezeléssel és üzemben tartással kapcsolatos főbb szabályokat,

— a különböző karbantartási rendszereket, ezen belül részletesebben a malomipari üzemekre jellemző tervezett-ütemezett karbantartási formát (korábbi nevén TMK), az arra való előkészület és a lebonyolítás szervezését.

Alkalmazási szinten kell tudnia:

— a gabonatermékek, a takarmányüzemi alapanyagok, a malmi és a takarmányüzemi késztermékek érzékszervi minősítését,

— a gabona- és a késztermékraktári gépeket és műveleteket,

— a gabona őrlésre történő előkészítésének hagyományos és korszerű műveleteit,

— a koportatóüzemi gépek beszabályozását,

— az előkészítés műveletei és folyamata során változtatható műszaki és technológiai lehetőségeket, a szabályozás manuális megoldásait,

— a különböző gabonák előkészítési technológiáinak eltérő jellegzetességeit,

— a hengeres aprítás munkáját befolyásoló tényezőket,

— az őrlésményverők és a decibontók szerepét, technológiai illesztésüket,

— a szitálási munka eredményességét befolyásoló tényezőket a hagyományos és korszerű szitagépeknél,

— a dara- és decetisztítást befolyásoló tényezőket,

— a lisztfrakciók kialakítását a középtermekek lisztfrakciókból,

— a homogenizáló lisztkeverés megoldásait, a megfelelő kevertség elbírálásának módszerét,

— az őrlési folyamat teljes körű irányítását, az eredményesség meghatározását és értékelését,

— a különböző gabonák, különböző őrlési eljárásainak főbb jellemzőit (rendszerek, anyagvezetések, műveleti tényezők, technológiai paraméterek, kihozatali eredmények),

— az őrlésvezetés műszakonkénti mennyiségi és minőségi ellenőrzését,

— a termelés műszakonkénti és időszakos elszámolását, a szakmai gyakorlat szerint dokumentálva,

— a készterméktárolás megoldásait, szabályait,

— a késztermékek rakodásának és szállításának megoldásait, szabályait,

— az őrlésre előkészítő gépek, az őrlő-, a szitáló- és daratisztító gépek szerkezeti felépítését, működésüket, szabályozásukat és karbantartásukat,

— a takarmányüzemi darálók, keverőgépek, présgépek, hűtők, morzsázógépek szerkezeti felépítését, működési elvüket, szabályozási lehetőségüket és karbantartásukat,

— a gabonatarhási tisztítógépek és a terményszárító berendezések szerkezeti felépítését, működési elvüket, szabályozási lehetőségüket és karbantartásukat,

— a rizs- és a borsóhántolás gépeit, berendezéseit (előkészítő, héjtalanító, kikészítő gépek) szerkezeti felépítését, működési elvüket, szabályozási lehetőségüket és karbantartásukat,

— a malomipari gyakorlatban használatos telepített (stabil) és mozgatható (mobil) anyagmozgató gépek és berendezések szerkezeti felépítését, működési elvüket, szabályozási lehetőségüket és karbantartásukat,

— a malomipari gyakorlatban használatos porszűrő gépek és berendezések szerkezeti felépítését, működési elvüket, szabályozási lehetőségüket és karbantartásukat,

— az általános és kiemelten a malomipari tűzvédelemmel kapcsolatos szabályokat, az üzemeltetés tűz megelőző feladatait, az üzemi szintű tűzoltás módjait és főbb előírásait,

— a munkavédelem malomipari üzemekre vonatkozó jellegzetes előírásait, a fokozott hatóképességű veszélyforrásúnak minősített gépeket, berendezéseket, a főbb veszélyforrásokat, a baleset-megelőzés és a munkahelyi ártalomcsökkentés műszaki, szervezési és védőeszközös megoldásait,

— az elsősegélynyújtás szabályait,

— a malomipari technológiák környezetszennyező hatásait (levegőszennyezés, szennyvízkibocsátás, zajkibocsátás), a malomipari gyakorlatban használatos környezetvédelmi megoldásokat,

— a gyártás- és a tárolástechnológiai higiénéjával kapcsolatos összefüggéseket, az üzemeltetési gyakorlat főbb higiéniai szabályait,

— az élelmiszergyártásnál és kiemelten a malomipari munkakörökben megkövetelendő személyi higiénés szabályokat,

— az időszakos munkahelyi biztonságtechnikai (tűz- és munkavédelmi) oktatások szervezését és lebonyolítását,

— a gondjaira bízott munkatársak, tanulók és pályakezdekők munkakultúrájának fejlesztését, a munkaerő erősítését, elsődlegesen a személyes példaadás és a szakmai hagyományápolás alapján.

IV. Vizsgakérdések és feladatok

A mestervizsga célja: annak megállapítása, hogy a mesterjelölt

— elsajátította-e a tevékenység gyakorlásához mester szinten szükséges, szakmai elméleti és gyakorlati, vállalkozási és pedagógiai ismereteket,

— képes-e munkáját magas színvonalon, önállóan végezni,

— megfelel-e a vonatkozó hatályos rendeletben előírt feltételeknek,

— rendelkezik-e a szakmai követelmények által támasztott tudáselemekkel, gyakorlati készségekkel; a vállalkozás működéséhez szükséges szakmai, emberi tulajdonságoknak birtokában van-e.

A mestervizsga részei:

- a) szakmai gyakorlat,
- b) szakmai elmélet,
- c) vállalkozási ismeretek (közgazdasági, jogi, munkaügyi stb. ismeretek),
- d) pedagógiai ismeretek.

A szakmai elméleti vizsga írásbeli és szóbeli részből áll.

Megjegyzés: a vállalkozási ismeretek, a pedagógiai ismeretek tantárgyak vizsgaanyaga és kérdései valamennyi szakmában azonosak, azokat külön kiadvány tartalmazza.

Az elméleti vizsgára bocsátás feltétele az előzőleg sikeresen végrehajtott szakmai gyakorlati vizsga.

IV/1. Gyakorlati vizsga, szakmai gyakorlati vizsgafeladatok

A mesterremek

A jelölt a vizsgára való felkészülés során elkészíti egy általa jól ismert üzem technológiai folyamatábráját.

Ez lehet

- (egy) gabonasiló,
- (egy) malom koptatójának,
- (egy) malom őrlőüzemrészének,
- (egy) hántolómalom,
- (egy) takarmánykeverő-üzem

folyamatábrája.

A folyamatábra köteles melléklete az üzem(rész) technológiai-műszaki leírása, amely tartalmazza a szokásosan szükséges táblázatokat (gépjegyzék, őrlőüzemnél henger-tényezők, sziták és daratisztítók adatai) és a fajlagos technológiai-műszaki paramétereit.

A rajzot ceruzásan vagy tussal (esetleg rosttollal) kihúzottan kell elkészítenie és a bizottságnak bemutatnia. Át-rajzolásos vagy kópiás rajzmásolat nem adható be.

A mesterremek tárgyát képező üzemi folyamatábra a gyakorlati vizsgát bevezetően a bizottság és a jelölt közötti szakmai beszélgetés alapja. Ennek révén a bizottság a jelöltet szakmailag előzetesen megismerheti. Ez a beszélgetés nem egyoldalú, oldott hangvételű, de a mesterremek tárgyhöz kapcsolódik, attól érdemben nem távolodik el.

A gyakorlati vizsgát a mesterremek elfogadása után kezdheti meg a jelölt.

A gyakorlati vizsga részei:

- A) Termelési feladat elvégzése.
- B) Gépszerelési és gépkarbantartási feladat elvégzése.

A gyakorlati vizsga mindkét részében biztosítani kell, hogy mesterjelöltet esetlegesen felkészítő szakember passzív módon való részvételét.

A) A termelési feladat

E feladat során a jelöltnek üzemeltetnie kell a vizsgabizottság elnöke által kijelölt búzaőrlo malmot.

Az üzemeltetési időtartam legalább 6 óra, de a bizottság ennél hosszabb időt, 8 órás műszakot vagy ezt meghaladó időtartamot is megállapíthat.

A malmi munka tipikus csoportos tevékenység. A jelölt vizsgája alatt jelen vannak az üzemben a szokásos munkakörökben (posztokon) dolgozó üzemi szakemberek. Ők végzik a malom napi teendőit, a vizsgázó koordinálja munkájukat a malom művezetőjével (főmolnár, almolnár, műszakvezető, vezető molnár) együttműködve.

A jelölttel a vizsga időpontjának kihirdetésével egyidejűen közölni kell a vizsgahelyként kijelölt malom helyét. Egyidejűleg biztosítani kell, hogy a jelölt a vizsga előtt a kérdéses malomban megfelelő időpontokban és gyakorisággal üzemlátogatásokat tehessen, ott bizonyos fokú szakmai helyismeretet szerezhessen. Ehhez a malom vezetésének egyetértését és segítő közreműködését a vizsgabizottság elnökének kell megszereznie.

A jelölt a vizsga megkezdésekor átveszi a zavarmentesen üzemelő malmot és elkezd azoknak a technológiai beavatkozásoknak a végrehajtását, amelyekkel a kapott feladat megoldását kívánja teljesíteni.

A vizsga a malom zavarmentes üzemű átadásával és a termeléssel kapcsolatos adminisztráció elvégzésével ér véget.

A gyakorlati vizsga során a bizottság tagjai nyomon követik a jelölt tevékenységét és azt elemenként is értékelik.

Értékelési szempontok:

- szakszerűség,
- üzemzavar- és balesetmentes üzemelés,
- a gyártott késztermékek minősége és kihozatali értékei,
- az üzemi dolgozókkal való együttműködés.

Az értékelési szempontokat a jelölttel a vizsga megkezdése előtt ismertetni kell.

B) Gépszerelési és -karbantartási feladat

A gépszerelési gyakorlati vizsga ideje nem eshet egybe a vizsga termelési részével.

A végrehajtandó feladatot a vizsgabizottság elnöke jelöli ki a vizsgáztatásra kiválasztott malom adottságainak és a feladat eredményes végrehajthatóságának ismeretében.

A feladat végrehajtásához legalább 2 óra (120 perc) időtartamot kell a jelölt számára biztosítani.

A vizsgáztató bizottság elnökének gondoskodnia kell arról, hogy a gyakorlati vizsgához szükséges, megfelelő állapotú szerszámok, eszközök, alkatrészek rendelkezésre álljanak, továbbá gondoskodik a végrehajtás biztonságos körülményeiről. Szükség esetén gyakorlott üzemi segítőt is igényel.

Csak olyan feladat adható a jelöltnek, amelynek végrehajtása nem igényel speciális végzettséget (pl. forgácsolást, hegesztést, villanszerelést stb.) a végrehajtásnál.

Értékelési szempontok:

- szakszerűség, eredményesség,
- biztonságos munkavégzés, balesetmentesség.

IV/2. Írásbeli vizsga

Az írásbeli vizsga feladatai titkosak a jelölt számára. Időtartama: 5 óra (300 perc).

A vizsga zárt körülmények között bonyolítandó le.

Részei:

- szakmai technológiai rész: 0—50 pontos értékeléssel,
- szakmai géptani rész: 0—30 pontos értékeléssel,
- szakmai számítások: 0—20 pontos értékeléssel,

összesen: 0—100 pontos értékeléssel.

A szakmai technológiai vizsgarész magában foglalhatja a kapcsolódó gyártás- és termékhigiéniai, továbbá a kapcsolódó környezetvédelmi ismeretek, a szakmai géptani vizsgarész pedig a kapcsolódó biztonságtechnikai ismeretek számonkérését is.

A szakmai számítások vizsgarész feladataiként csak olyanok adhatók ki, amelyek megoldásához a szakmunkás-ismereteket nem meghaladó matematikai ismeret szükséges.

Az írásbeli vizsga értékelése:

50 pont alatti összeredményesség vagy bármelyik egyik vizsgarészből 0 pontos eredménytelenség esetén a vizsgarész minősítése „nem felelt meg”, az írásbeli vizsgát meg kell ismételni.

IV/3. Szóbeli vizsga

A szóbeli vizsga adjon módot arra, hogy a bizottság meggyőződhessen a jelölt átfogó szakmai ismereteiről. Ezért a szóbeli tételek számonkérésénél lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a jelölt a kapott feladaton túlmenően, az ahhoz kapcsolódó ismereteiről is szólhasson.

A szóbeli vizsga tételei nyíltak.

A vizsga lebonyolítása nyílt, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy azon a mesterjelölt pályatársai és az őt felkészítő szakember(ek) is részt vehessenek.

A szóbeli vizsga — a jelölt által ismert tételsorból — tételhúzással kezdődik. A tételek kihúzása után a jelölt felkészül, rendezi a gondolatait, igénye szerint vázlatot készít.

A tétel jellege szerint szükséges rajzvázlatokat is elkészítenie, amely tételeknél erre külön fel kell hívni a jelölt figyelmét.

A felkészüléshez legalább 30 perc időtartamot kell a jelölt számára biztosítani.

A beszámoló során — miután a jelölt elmondta gondolatait — a bizottság tagjai a témakört érintően kérdéseket intézhetnek hozzá. A beszámoló és a szakmai elbeszélgetés

együttesen nem haladhat meg 2 óránál (120 perc) hosszabb időtartamot.

A szóbeli tétel két részből áll:

- technológiai, és
- gépészeti

részből.

A beszámoló és a kapcsolódó szakmai beszélgetés során a jelöltnek ki kell térnie a témakörökkel kapcsolatos higiéniai, biztonságtechnikai (munka- és tűzvédelmi) és környezetvédelmi összefüggésekre is.

Értékelés:

A bizottság minden tagja értékeli az elhangzottakat, és a többségi elv alapján az elnök dönt a vizsgázó minősítéséről, mely „megfelelt” vagy „nem felelt meg” minősítést kaphat.

V. A felkészülést segítő ajánlott szakirodalom

Leidenbach József: Anyag- és gyártásismeret I. (Élelmiszeripari Tanulóiiskolai tankönyv) Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1964.

Leidenbach József: Anyag- és gyártásismeret II. (Élelmiszeripari Tanulóiiskolai tankönyv) Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1965.

Leidenbach József: Gépismeret (Élelmiszeripari Tanulóiiskolai tankönyv) Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1958.

Farkas József: Malomipari anyagismeret és az őrlés műveletei (Élelmiszeripari szakmunkáskönyvtár sorozat) Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1977.

Farkas József: Malomipari technológiák (Élelmiszeripari szakmunkáskönyvtár sorozat) Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1977.

Farkas József: Malomipari gépek és karbantartásuk (Élelmiszeripari szakmunkáskönyvtár sorozat) Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1978.

Farkas József: Keveréktakarmányok előállítására és felhasználására a mezőgazdasági üzemekben. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1976.

Pénzes István—Karch László : Malomipari gépek I. (Élelmiszeripari szakközépiskolák tankönyve sorozat) Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1986.

Pénzes István: Malomipari gépek III. (Élelmiszeripari szakközépiskolák tankönyve sorozat) Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1990.

Pénzes István: Malomipari gépek (Élelmiszeripari szakközépiskolák tankönyve sorozat) KIT Képzőművészeti Kiadó, Budapest, 1995.

Pénzes István: Malomipari szakrajz Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1963.

Gönczö József: Malomipari táblázatok (Szakmunkás zsebkönyvek sorozat) Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1967.

Fecske László: Gép- és műszerismeret I—II. (Élelmiszeripari szakközépiskolák tankönyve sorozat) Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1978.

Élelmiszervizsgálat (szerk.: dr. Hibbey Csabáné): (Élelmiszeripari szakmunkáskönyvtár sorozat) Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1988.

dr. Bíró G.—dr. Ivanovits M.—dr. Marton T.: Higiénia a cukor-, az édes-, a gabona- és a sütőiparban. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1983.

Gabonaipari kézikönyv I. (szerk.: Tomay Tibor): Áruismeret és technológiai folyamatok Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1970.

Gabonaipari kézikönyv II. (szerk.: Tomay Tibor): Technológiai gépek és berendezések, Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1973.

Gabonaipari kézikönyv III. (szerk.: Tomay Tibor): Műszaki fejlesztés és üzemeltetés Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1975.

Tomay Tibor: Könnyűszerkezetes gabonátárolók Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1977.

Tomay Tibor: Gabonátárolás Gabona Tröszt, Budapest, 1987.

Tomay Tibor: Keveréktakarmány-gyártás Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1982.

Gabonaipari gazdálkodás és termékforgalmazás (szerk.: dr. Bagi József): Mezőgazdasági Könyvkiadó, Budapest, 1979.

„Malomipar” című szakfolyóirat (1954—1962.)

„Malomipar és Terményforgalom” című szakfolyóirat (1962—1974.)

„Gabonaipar” című szakfolyóirat (1975—1993.)

„Molnárok Lapja” című szakfolyóirat (1994—

5. Az R. melléklete 23. szám alatt Virágkötő mestervizsga szint és szakmai vizsgakövetelményekkel egészül ki az alábbiak szerint:

23. VIRÁGKÖTŐ

mestervizsga szint és szakmai vizsgakövetelmények

I. A mesterképzés és vizsgáztatás célja

A képzés célja, feladata:

Az átalakuló szakmai tevékenység viszonyaihoz rugalmasan alkalmazkodni tudó, szakmáját ismerő és mesterségét űző virágkötő szakemberek tevékenységük magasabb szinten történő gyakorlásának elérése érdekében, olyan ismeretek, jártasságok, készségek elsajátítása, amelynek alapján a virágkötő mester önálló vállalkozásra lesz képes.

Vállalkozását sikerorientáltan tudja megtervezni, előkészíteni, megindítani, és azt folyamatosan működtetni, valamint a technológiai változásoknak megfelelően fejleszteni.

Olyan alapvető pedagógiai, kommunikációs, pszichológiai ismeretek elsajátítása, amelyek segítségével fel tudja vállalni a virágkötő-berendező tanulók gyakorlati képzését, üzletfeleivel, beosztottjaival megfelelően tud kapcsolatot teremteni.

II. A mestervizsgára való jelentkezés feltételei

1. A mestervizsgához szükséges alapszakképesítések adatai

A szakma (szakképesítés)		
megnevezése	azonosító száma	
	(OSZJ)	(OKJ)
Virágkötő szakmunkás	1930	
Dísznövénykertész	1701	
Dísznövénykertész		33 6207 01
Virágkötő-berendező		33 7862 05
Kertésztechnikus	51—0300	
Mérnök (kertész-üzemmérnök)		
Okl. mérnök (okl. kertészmérnök)		

2. A mestervizsga feltételeként előírt szakmai gyakorlat

A szakmában eltöltött szakmai gyakorlat	
szakiránya	időtartama
Virágkötő szakmunkás	5 év
Dísznövénykertész	5 év
Virágkötő-berendező	5 év
Kertésztechnikus	4 év
Kertész üzemmérnök, okl. kertészmérnök	3 év

A vizsgára jelentkezéshez a 1. és 2. pont alatti feltételek együttes megléte szükséges.

III. A mester munkaterülete. A szakmához kapcsolódó tevékenységek körök

III/1. A mester szakmai munkaterületének leírása

A virágkötő mester a saját szakmája gyakorlása során önállóan, magas színvonalon, korszerű virágkötészeti technikai megoldásokkal és anyagokkal, többségében extra (I. oszt.) minőségű növényekkel, virágokkal az alábbi munkatevékenységet végzi:

— magas színvonalú virágkötészeti munkák elkészítése,

— azok díszítése és forgalmazása (kézicsokrok, koszorúk, kegyeleti díszek, esküvői díszek, menyasszonyi csokrok, belső és külső terek növénydíszének elkészítése, alkalmi díszítések összeállítása stb.)

— tanulók, gyakornokok szakmai gyakorlati képzése.

III/2. A mester tevékenységi területe és feladatköre:

- virágüzlet, virágszalón, virágkötészeti stúdió szakemberi vezetése, irányítása,
- korszerű virágkötészeti munkák készítése bemutatókra, versenyekre, speciális szakmai fogások kidolgozása,
- a szakmai fogások, technikai megoldások, növényismeret, felhasználás, tárolás és tartósítás, valamint üzletvitel oktatása, gyakorlatainak vezetése,
- részvétel az alap- és középfokú szakmai képzésben, a mestervizsgára történő felkészítésben, megfelelő képzettséggel, képesítéssel a felsőfokú képzésben is.

IV. A szakmai követelmény

IV/1. A szakma mesterszintű gyakorlása során előforduló feladatok:

- csokrok és más aranzsmanok készítése a hagyományos és modern stílusok és technikai megoldások alapján, ezen munkák végeztetése irányítással,
- koszorúk, sírcsokrok egyedi típusainak elkészítése, új technikai megoldásokkal,
- az esküvő díszjeinek megtervezése, elkészítése,
- belső és külső terek növénydekorációjának megtervezése, összeállítása, kivitelezése,
- a növénykezelési és ápolási munkák rendszeres felügyelete, az új módszerek alkalmazása,
- az üzletmenet magasabb szintű irányítása (ügyfelekkel való kapcsolatfelvétel, cégmenedzselés).

IV/2. Követelmények

2.1. Szakmai-gyakorlati követelmények

2.1.1. A mesterjelöltek ismeret szintjén tudják:

- a virágkötészeti alkotásokhoz használatos növények, növényi részek fajait, fontosabb fajtáit felismerni és szabatosan megnevezni felhasználásuk módját,
- a virágkötészeti munkákhoz használható ipari eredetű anyagokat, kellékeket, azok felhasználási lehetőségeit,

- a virágkötészeti szerszámokat, gépeket,

- a virágkötészeti alkotások összeállításához szükséges alaptörvényeket (formai, szín- és biológiai törvények).

2.1.2. A mesterjelöltek jártasság szintjén tudják:

- a virágkötészeti alkotásokat stílusazonosan tervezni és kivitelezni,
- a szakmában használatos szerszámok, gépek karbantartását, kezelését,
- a gyakorlati bemutatókat megtervezni és megtartani,
- az üzlet baleset-, munka-, egészség-, tűz- és környezetvédelmi előírásokat és az elsősegélynyújtás módjait,
- tartósítási, szárítási, színezési technikákat alkalmazni.

2.1.3. A mesterjelöltek készség szinten tudják:

- a növényeket kezelni, előkészíteni, eltartani, felhasználni és ápolni,
- a virágkötészeti alkotások magas színvonalon történő megtervezését, összeállítását, árképezését,
- belső és külső terek növénydekorációjának tervezését, kivitelezését,
- kiállítások növénydekorációjának megtervezését, kivitelezését,
- egyéni kiállítás megtervezését,
- alapvető kirakatrendezői, dekoratőri feladatokat elvégezni.

2.2. Szakmai elméleti követelmények

2.2.1. A mesterjelölt ismeret szinten tudja:

- a virágkötészetben felhasználható növények, növényi részek fajait, fontosabb fajtáit és ezek fontosabb sajátosságait (egy-, kétnyári dísznövények, évelők, fák és cserjék, növényházi vágott virágok, cserepes levél- és virágos dísznövények, szárazvirágok, termések),
- a jelesebb ünnepeken előforduló növényeket,
- a virágkötészeti szakma történetét, a szakmatörténettel összefüggő általános művészettörténetet,
- a virágkötészettel kapcsolatban lévő szakmák alapismereteit (kirakatrendezés, kerttervezés és kivitelezés, belsőépítészet, kereskedelmi üzletvezetés),
- a virágkötészetben használatos ipari anyagokat, felhasználási lehetőségeket,
- a munkák végzéséhez szükséges szerszámokat, eszközöket, gépeket, alkalmazásukat és karbantartásukat,
- a dísznövénytermesztés fogalmát, jelentőségét, felosztását,
- a dísznövénytermesztésben használt természetközveteket, a hidrokultúrás termesztést,
- az egyes termesztési csoportok szaporítási, növénynevelési módjait,
- a cserepes virágos és zöldnövényeken előforduló fontosabb betegségeket, kártevőket, az ellenük való védekezést.

2.2.2. A mesterjelölt megértés szintjén tudja:

- a virágkötészeti kompozíciók létrehozásához szükséges alaptörvényeket, azok alkalmazását (formai-, szín-, és biológiai törvények),
- a környezeti tényezők (hőmérséklet, víz, fény, levegő, tápanyag) hatását a növények életfolyamataira,
- a növényi részek felépítését és működését,
- a nagybani virágkereskedelem felépítését, a virág útját a termelőtől a fogyasztóig.

2.2.3. A mesterjelölt alkalmazás szintjén tudja:

- a különböző stílusú virágkötészeti munkák megtervezését, technikai kivitelezését,
- a kereskedelem alapvető folyamatait (áru beszerzése, eladása, adminisztráció, reklám stb.),
- a növények kezelési, tartósítási eljárásait.

V. A szakmai minősítés és vizsgáztatás rendje

V/1. Virágkötő mestervizsgát tehet az a természetes személy, aki

— elsajátította a szakmája magas szintű gyakorlásához szükséges szakmai, gyakorlati, elméleti ismereteket, valamint a vállalkozási és pedagógiai ismereteket,

— képes munkáját magas színvonalon, önállóan végezni és beosztottjai munkáját irányítani, vállalkozását fenntartani,

— alkalmas tanulók gyakorlati foglalkoztatására, képzésére.

V/2. A mestervizsga szervezeti rendje

Virágkötő mestervizsgát a Magyar Agrárkamara és az érintett felügyeleti hatóságok által kinevezett Mestervizsga Bizottság előtt lehet tenni.

A mestervizsga részei:

- 2.1. Írásbeli vizsga
- 2.2. Gyakorlati vizsga
- 2.3. Szóbeli vizsga

2.1. Szakmai írásbeli vizsga

Az írásbeli vizsga kérdéseit a Magyar Agrárkamara állítja össze. Kezelésük a kiegészítő vizsgaszabályzat alapján történik. A feladatok a vizsgatantárgyak követelmény-rendszerére épülnek.

Feladat: adott virágkötészeti munka

- megtervezése,
- anyagszükségletének összeállítása,
- árajánlatának elkészítése.

Az írásbeli vizsgafeladatnak lehetővé kell tennie annak megállapítását, hogy a vizsgázó az összefüggéseiben megértett és elsajátított ismereteket a konkrét gyakorlati jellegű írásbeli feladat megvalósításánál milyen szinten képes alkalmazni. Az írásbeli feladat megoldására minimum 3 órát, maximum 5 órát kell biztosítani. Annak a jelöltnek, aki a maximálisan adható pontszám 70%-át nem éri el, a vizsgát folytathatja, de az írásbelit meg kell ismételnie.

2.2. Gyakorlati vizsga

A gyakorlati vizsga menetét — a vizsgahelyszín előzetes megtekintése után — a vizsgabizottság elnöke határozza meg.

A gyakorlati vizsga lényege annak bizonyítása, hogy a jelölt képes-e munkáját a szakma magasabb igényeinek megfelelő színvonalon elvégezni.

A jelölt a gyakorlati vizsga megkezdése előtt — elbírálás céljából — átadja a mestervizsga bizottságnak az elkészítendő mesterremek tervdokumentációját.

A mestervizsga gyakorlati része a munkavédelmi és balesetvédelmi tájékoztatóval kezdődik. Ezt követően a jelölt — a magával hozott kéziszerszámaival a szakmában elő-

forduló munkaegészségi, környezet-, tűzvédelmi előírások szigorú betartásával — előzetesen elkészített vázlat alapján, tetszőleges sorrendben elkészíti az alább felsorolt négy virágkötészeti munkát.

Gyakorlati vizsgafeladatok

a) Egyedi kézcikokor elkészítése, előzetes a vizsgázó által elkészített tervrajz alapján, a vizsgázó által választott stílusban és növényanyaggal, dekorációval.

b) Kegyeleti tűzött vagy kötött koszorú készítése szabadon választott stílusban. A koszorú külső átmérője min. 80 cm. A koszorút az előzetesen elkészített tervrajznak megfelelően kell elkészíteni. Anyaga lehet élő vagy szárazvirág. Szalagírás nem kötelező, de a szalag elhelyezése igen.

c) Szabadon választott kötött vagy tűzött menyasszonyi csokor elkészítése a hozzá illő esküvői haj- vagy ruhadísszel az előzetes terv alapján. A menyasszonyi csokor csak élővirágból készülhet.

d) Szabadon választott téma: a mesterjelölt által kiválasztott téma megvalósítása a virágkötészet eszközeivel, élő vagy szárított növényekből, virágokból, növényi részekből, installáció felhasználásával, min. 1 m² területen.

Az egyes gyakorlati feladatokra fordítható időt — a helyi feltételek függvényében — a vizsgabizottság elnöke határozza meg, a feladatok elvégzésére legalább 2—2 órát, összesen minimum 8 órát kell fordítani.

Az a jelölt, aki a gyakorlati vizsgarészen összesen nem éri el az 50%-os teljesítményt, annak minősítése „nem megfelelő”, és a vizsgát nem folytathatja.

A gyakorlati vizsgarész lezárása után a jelöltek tájékoztatni kell az eredményekről.

2.3. Szóbeli vizsga

A szóbeli vizsga helyét a vizsgáztató intézmény jelöli ki. A szóbeli vizsga rendjét a Vizsgabizottság elnöke határozza meg, a szóbeli vizsga megkezdése előtt. A vizsga rendjéről tájékoztatni kell a jelöltek.

2.3.1. Szakmai szóbeli vizsga

A szakmai szóbeli vizsga kérdései a) és b) részre tagolódnak.

- a) Virágkötészeti szakmai elméleti kérdések
- b) Dísznövény-termesztési kérdések

Megjegyzés: a szakmai elméleti vizsgakérdések nem tartalmazzák a szakma teljes tevékenységi körét, de a kérdések köre bővíthető az aktuális, napi gyakorlat tárgykörébe tartozó kérdésekkel.

2.3.2. Vállalkozási ismeretek

A vizsgabizottság előtt számot kell adni a vállalkozási tervezéséhez, beindításához, fenntartásához, vezetéséhez, fejlesztéséhez szükséges jogi, közgazdasági, piaci, könyvelési, szabvány- és áruismeretei, adózási, üzleti partnerkapcsolati ismeretekből.

A vállalkozási ismeretek vizsgája írásban is lefolytatható.

2.3.3. Pedagógiai ismeretek

A szóbeli vizsga keretében alapvető pszichológiai, didaktikai, szakmódszertani, pedagógiai elméleti kérdésekből kell számot adnia a jelöltnek.

A mestervizsgán a Magyar Agrárkamara által kiadott tételeket kell alkalmazni. Az a vizsgázó, aki valamelyik tantárgyból 50%-os teljesítményt nem ér el, „nem felelt meg”, de az adott tantárgyból javítóvizsgát tehet.

V/3. A mestervizsga minősítése

A mestervizsgán elérhető minősítés:

- megfelelt,
- nem felelt meg.

Megfelelt az a jelölt, aki mind a gyakorlati, mind az elméleti vizsgarész valamennyi tantárgyából 50%-ot meghaladó eredményt ért el.

Nem felelt meg az a jelölt, aki a gyakorlati vizsgarészen valamelyik munkafeladatot nem megfelelt szinten teljesítette, vagy az elméleti vizsgarészen egy vagy több vizsgarészből nem érte el a megfelelt szintet.

3.1. Javító-, pótlóvizsgára vonatkozó előírások

Meg kell ismételni teljes egészében a gyakorlati vizsgát annak, aki a gyakorlati feladatok közül bármelyiket nem megfelelő szinten teljesítette.

Az elméleti vizsgarészben abból a tantárgyból kell javítóvizsgát tenni, amelyből a jelölt nem felelt meg.

3.2. A mestervizsga alóli felmentés feltételei:

- A gyakorlati vizsga alól felmentés nem adható.
- Az elméleti vizsga tárgya alól — a jelentkező kérelmére a mestervizsgát szervező, az egyes vizsgatárgyak megfelelő szakirányú felsőfokú képesítéssel rendelkezőnek a Kiegészítő Vizsgaszabályzatban meghatározott módon felmentést adhat.

VI. A mestervizsga szervezése és feltételei

Mestervizsgát csak olyan oktatásra jogosult szervezet, intézmény szervezhet, amelyik biztosítani tudja a vizsgáztatáshoz szükséges személyi és tárgyi feltételeket, az oktatási intézményekre előírt iratkezelési szabályzata van, és a területileg illetékes Agrárkamara jogosultnak minősítette.

VI/1. A mestervizsga tárgyi feltételei

A mestervizsga tárgyi feltételeit a Magyar Agrárkamara által kiadott gyakorlati vizsgakérdések határozzák meg. Ennek alapján mestervizsgára való felkészítést, illetve vizsgát csak olyan képzőhely szervezhet, amely biztosítani tudja a virágkötő műhelyt, a növényanyagokat; de különösen szükségesek a következők:

— a feladatok balesetmentes megvalósításához szükséges eszközök, szerszámok — anyagok —, felszerelések a vizsgázók létszámának megfelelően (a gyakorlati vizsgához szükséges növényanyagot, kelléket a vizsgázó hozza magával),

— a virágkötészeti gyakorlati feladatok ellátásához szükséges műhely, ahol rendelkezésre állnak a megfelelő munkaasztalok, áramforrás stb.,

— a mestermunkák kialakításához és kiállításához megfelelő nagyságú terem.

VI/2. A mestervizsga személyi feltételei

A mestervizsga bizottságban csak olyan személy vehet részt, aki

- az adott szakterületen elismert szakember,
- oktatási és vizsgáztatási tapasztalatokkal rendelkezik,
- az illetékes Agrárkamara arra alkalmasnak találja.

VI/3. Iratkezelési szabályok

A mestervizsga iratai (oklevél, törzslap, osztályozóív) közokirat, ezért ezek kezelésére, kiadására vonatkozó jogszabályokat be kell tartani. Csak olyan szervezet alkalmas a mesterképzés kiadására, amely rendelkezik a vizsga iratainak kezelésével kapcsolatos előírások betartásához, a vizsgairatok titkos kezeléséhez szükséges feltételekkel, valamint törvényes selejtezési és levéltárba történő átadási lehetőséggel.

Emiatt a szakmai felkészítéssel és a mestervizsgával kapcsolatos iratok és egyéb küldemények iratkezelésére, irattárba helyezésére, selejtezésére, levéltári átadásra, továbbá a vizsgabizottság határozatainak záradékolására a törzslapon vagy oklevélen a bejegyzések javítására, illetőleg névváltozás esetén alkalmazandó a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről kiadott hatályos jogszabályok az irányadók.

VII. Záró rendelkezések

A vizsgáztatás jelenleg nem szabályozott kitételeire a 4/1996. (V. 24.) MüM rendelettel módosított 10/1993. (XII. 31.) MüM rendelet, a Gazdasági Kamarák 2. számú közös közleménye az Országos Mestervizsga Szabályzatról, valamint a Magyar Agrárkamara Mestervizsga Kiegészítő Szabályzata az irányadó.

A mestervizsgára való szervezet felkészítés lehetőségét minden jelentkezőnek biztosítani kell. Szervezet felkészítést csak olyan oktatásra jogosult szervezet, intézmény szervezhet, amely rendelkezik a vizsgáztatásra előírt tárgyi és személyi feltételekkel.

**A földművelésügyi miniszter
20/1998. (IV. 8.) FM
rendelete**

**az étkezési tyúktojás termeléssel kapcsolatos piaci
beavatkozásról**

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény 21. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — az ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi miniszterrel, valamint a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *mellékletében* meghatározott feltételek alapján intervenciós támogatás (a továbbiakban: támogatás) vehető igénybe az 1998. január 1-jén a tojóházakban lévő tojótyúk (BTO 012410 13 32) állomány, illetve 1998. január 1-jén technológiai okból időszakosan üresen álló férőhelyekre 1998. január 1-jétől 1998. március 31-ig betelepített és tojótyúkká átminősített állomány után.

(2) A mellékletben előírt pályázati feltételek alapján támogatásban az (1) bekezdésben rögzített előírásoknak megfelelő állomány részesíthető.

(3) A támogatási összeg negyven forint tojótyúkonként és legfeljebb négymillió darab összmennyiségig vehető igénybe.

2. §

E rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, és 1998. október 1. napján hatályát veszti azzal, hogy az igénybe vett támogatás elszámolására a rendeletben foglaltakat kell alkalmazni.

*Dr. Nagy Frigyes s. k.,
földművelésügyi miniszter*

Melléklet

a 20/1998. (IV. 8.) FM rendelethez

**Pályázati feltételek
a BTO 012410 13 32 étkezési tojást termelő
tyúkkállomány intervenciós támogatásához**

Az étkezési tyúktojás termelés időszakos többleteivel összefüggő termelői árveszteség ellentételezése és a tojás-termelők termelési biztonságának megőrzése érdekében az Agrárpiaci Rendtartás Tárcaközi Bizottsága javaslatára, a pénzügyminiszter, valamint az ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi miniszter egyetértésével a földművelésügyi

miniszter az 1993. évi VI. törvény 21. §-ának (2) bekezdése szerint pályázatot hirdet.

Az 1998. január 1-jén a tojóházakban lévő tojótyúk (BTO 012410 13 32) állomány, illetve 1998. január 1-jén a szerviz-periódus pihenő szakasza miatt üresen álló férőhelyekre 1998. január 1-jétől 1998. március 31-ig betelepített és tojótyúkká átminősített állomány után darabonként negyven forint, legfeljebb összesen százhatvan millió forint intervenciós támogatás elnyerésére nyújtható be pályázat. Az intervenciós támogatásban legfeljebb összesen négymillió darab tojótyúk, illetve tojótyúkká átminősített tojóhibrid jerce részesülhet.

A pályázat feltételei:

1. Pályázhatnak azok a természetes és jogi személyek, illetőleg jogi személyiség nélküli társaságok, akik (amelyek)

— legalább 1998. január 1-jétől tagjai a Baromfi Termék Tanácsnak (a továbbiakban: BTT), a tagsággal járó kötelezettségeiknek a BTT alapszabálya szerint eleget tettek, valamint befizették a BTT tojástermelési kockázati alapba a megállapított kötelezettségüket,

— étkezési tyúktojást tulajdonukban lévő tyúkkállománnyal termelnek.

2. A pályázathoz csatolni kell a pályázó tulajdonában lévő 1998. január 1-jei tojóállomány nyilvántartási bizonylat másolatát, a kezelő állatorvos által is ellenjegyezve az 1998. január 1-jén állományban lévő, illetve — ha ekkor a tojóház nem volt betelepítve — a beolazáskori (növedékek átminősítése után) tojó darabszámról.

3. A pályázatokat legkésőbb 1998. április 17-ig zárt borítékban a Baromfi Termék Tanácshoz (1054 Budapest, Akadémia u. 1—3.) kell benyújtani. A borítékra rá kell írni „Pályázat tojóállomány intervenciós támogatására”.

4. Előnyben részesül az a pályázó, aki a 40 Ft/db támogatásnál kevesebbet igényel.

5. Túlpályázás esetén az érvényes pályázatot benyújtók között a BTT által végrehajtott arányos visszaosztásra kerül sor.

6. BTT felülvizsgálat és az általa a tojástermelőnek kifizetésre kerülő 10 Ft/db termékutáni intervencióról szóló igazolás kiállítását követően az összes benyújtott pályázatot megküldi az FM Agrárrendtartási Hivatalhoz (Budapest V., Kossuth Lajos tér 11.).

A pályázatokat az érdekelt minisztériumok szakértőiből álló Bizottság bírálja el.

7. A pályázóknak pályázatuk elfogadásáról az FM ARH értesítést küld.

8. A támogatás igénylésének feltételei:

a) a 7. pontban rögzített értesítés birtokában, valamint

b) az 1998. január 1-jén tojóházakban lévő tojótyúk (BTO 012410 13 32), illetve az 1998. január 1-jén üresen álló férőhelyekre 1998. január 1-je és március 31-ig betelepített, és tojótyúkká átminősített állomány meglétét tanúsító BTT által kiadott igazolás alapján igényelhető az adóhatóságtól.

9. Az Agrárrendtartási Hivatal a pályázat nyerteseinek névsorát megküldi az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnak.

10. A pályázat nyertesei a támogatást legkésőbb 1998. szeptember 30-ig agrárpiaci támogatásként igényelhetik a székhelyük szerint illetékes első fokú állami adóhatóságtól. A támogatás kiutalása a 10032000-01905520 APEH Agrárpiaci támogatás, állami felvásárlás folyósítási számláról történik. Az igénylőlap a kereskedelmi forgalomban beszerezhető.

—————

**A földművelésügyi miniszter,
a belügyminiszter,
a honvédelmi miniszter,
az ipari, kereskedelmi
és idegenforgalmi miniszter,
valamint a népjóléti miniszter
21/1998. (IV. 8.)
FM—BM—HM—IKIM—NM
együttes rendelete
az élelmiszerek ellenőrzésének rendjéről**

Az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény (a továbbiakban: Ét.) 27. §-ának (8) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

(1) A rendelet hatálya a Magyar Köztársaság területén közfogyasztásra szánt, illetőleg forgalomba hozott élelmiszerek és dohánytermékek, továbbá az élelmiszer és dohány adalékanyagok (a továbbiakban együtt: élelmiszer)

előállításával és forgalmazásával kapcsolatos közegészségügyi, minőségügyi, állategészségügyi, élelmiszer-higiéniai hatósági ellenőrzésre terjed ki.

(2) A rendelet hatálya nem terjed ki a jövedéki ellenőrzésre és az árellenőrzésre, amelyre a külön jogszabályokban foglalt eljárásokat kell alkalmazni.

(3) A hatósági élelmiszer-ellenőrzés kiterjed minden élelmiszert előállító, forgalmazó természetes és jogi személyre, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságra.

2. §

(1) Az élelmiszer-ellenőrzés koordinációs feladatait — különös figyelemmel az éves ellenőrzési tervek összehangolására — Tárcaközi Koordinációs Bizottság látja el, melynek tagja a Földművelésügyi Minisztérium, a Belügyminisztérium, a Honvédelmi Minisztérium, az Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztérium, valamint a Népjóléti Minisztérium egy-egy képviselője. Működtetéséről a Földművelésügyi Minisztérium gondoskodik. Hatáskörét, feladatait és működési rendjét a Szervezeti és Működési Szabályzatban kell meghatározni.

(2) Az élelmiszer-ellenőrzés jogszabályokban meghatározott feladatait a kijelölt hatóságok az illetékes miniszter feladat- és hatáskörének megfelelően látják el.

(3) Az ellenőrzések alkalmával figyelemmel kell kísérni, hogy a Veszély Elemzés, Kritikus Szabályozási Pontok (HACCP) elvet vagy más nemzetközileg elfogadott minőségbiztosítási rendszert a tevékenység jellegének megfelelően kötelezően vagy önkéntesen az adott helyen alkalmaznak-e, és az azzal kapcsolatos biztonsági előírásokat betartják-e.

3. §

(1) A földművelésügyi miniszter által kijelölt élelmiszer-ellenőrző hatóság:

a) megyei (fővárosi) állategészségügyi és élelmiszer-ellenőrző állomás, amely az élelmiszer-előállítás és forgalmazás területén — a borok, borpárlatok és a borászati készítmények kivételével — ellenőrzi az állategészségügyi, minőségügyi, élelmiszer-higiéniai előírások betartását a belföldi közfogyasztásra kerülő élelmiszer, az exportértékesítés céljára előállított élelmiszer, továbbá a friss fogyasztásra szánt gyümölcs és zöldség vonatkozásában;

b) az Országos Borminősítő Intézet, amely az előállítás és a forgalmazás területén ellenőrzi a szőlőtermesztésről, valamint a borgazdálkodásról szóló jogszabályokban foglaltak betartását a belföldön forgalomba ke-

rülő, közfogyasztásra szánt, továbbá az export és az import borok, borpárlatok, borászati készítmények vonatkozásában.

4. §

A belügyminiszter által kijelölt élelmiszer-ellenőrző szerv a határőrségnél és a rendőrségnél ellenőrzi az élelmiszerek közegészségügyi, élelmiszer-higiéniai és minőségi előírásainak betartását.

5. §

A honvédelmi miniszter által kijelölt élelmiszer-ellenőrző hatóság a Magyar Honvédség Egészségügyi Szolgálat, amely a honvédségnél felhasználásra kerülő élelmiszerek vonatkozásában ellenőrzi, hogy azok megfelelnek-e a közegészségügyi, élelmiszer-higiéniai és a minőségi előírásoknak.

6. §

A népjóléti miniszter által kijelölt élelmiszer-ellenőrző hatóság az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat illetékes intézete (a továbbiakban: az ÁNTSZ illetékes intézete), amely ellenőrzi az élelmiszer-előállítás és -forgalmazás, a vendéglátás és közétkeztetés közegészségügyi szabályainak érvényesülését, továbbá az import élelmiszer-nyersanyagok és élelmiszerek közegészségügyi alkalmasságát.

7. §

Az ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi miniszter által kijelölt élelmiszer-ellenőrző hatóság a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség és a megyei (fővárosi) felügyelőség, amely a forgalmazás során azt ellenőrzi, hogy a hazai előállítású és import élelmiszerek minősége és a forgalmazás feltételei megfelelnek-e a jogszabályokban előírt követelményeknek. Az illetékes megyei (fővárosi) felügyelőség — fogyasztóvédelmi szempontból, indokolt esetben — az illetékes állomással, valamint az ÁNTSZ illetékes intézetével együtt jelen lehet az élelmiszer-előállítás helyén az ellenőrzésnél.

8. §

(1) Az élelmiszer-ellenőrző hatóságok ellenőrzési tevékenységüket az Ét. céljaival összhangban, éves ellenőrzési és vizsgálati terv szerint végzik. Az éves ellenőrzési tervekben meghatározzák a főbb ellenőrzési irányokat — rutin-, cél- és szintfelmérő ellenőrzés és vizsgálat, monitoring —, módszereket és az ellenőrzések gyakoriságát.

(2) Az élelmiszer-ellenőrző hatóságok éves ellenőrzési terveit a felügyeletet gyakorló minisztérium hagyja jóvá a 2. § (2) bekezdésének figyelembevételével.

(3) Az élelmiszer-ellenőrző hatóság a rendelkezésre álló adatok, valamint ellenőrzési tapasztalata alapján éves jelentést készít. A területi szervek az ellenőrzési tevékenység tapasztalatairól kölcsönösen tájékoztatják egymást, és az ellenőrzési feladatok teljesítésében segítséget adnak egymásnak.

(4) Az élelmiszer-ellenőrző hatóságok által készített éves összefoglaló jelentéseket az érintett minisztériumok egymásnak megküldik.

9. §

(1) Az élelmiszer hatósági ellenőrzésére felhatalmazott személy — legalább háromévenként — szervezett továbbképzésen köteles részt venni.

(2) A továbbképzés oktatási tervét, valamint az oktatás lebonyolításának módját az érintett minisztériumok határozzák meg.

(3) A továbbképzésről a résztvevő látogatási igazolást kap. A látogatási igazolás kiadásáról és nyilvántartásáról a szakmai felügyeletet ellátó minisztérium gondoskodik.

10. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Nagy Frigyes s. k.,
földművelésügyi miniszter

Kuncze Gábor s. k.,
belügyminiszter

Dr. Fodor István s. k.,
honvédelmi minisztériumi
politikai államtitkár

Dr. Fazakas Szabolcs s. k.,
ipari, kereskedelmi
és idegenforgalmi miniszter

Dr. Kökény Mihály s. k.,
népjóléti miniszter

**A honvédelmi miniszter
6/1998. (IV. 8.) HM
rendelete**

**az 1998. évi és 1999. első negyedévi sorállományváltás
végrehajtása rendjéről**

A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény 10. §-ának i) pontjában kapott felhatalmazás alapján, figyelemmel a 96. § (6), valamint a 100. § (2) bekezdésére is — a hadkötelezettség alapján besorozottak 1998. évi, illetve 1999. első negyedévi sorállományváltására, az 1998. évi április 30-i leszerelés időpontjára vonatkozóan a belügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A Magyar Honvédség katonai szervezeteinél 1998. évben és 1999. első negyedévében a sorkötelesek behívását és a fegyveres erők katonai és — az 1998. április 30-i időpont tekintetében — határőr szervezeteinél a sorállomány leszerelését a következő időpontokban kell végrehajtani:

Behívás	1998. május 26—27. augusztus 25—26. november 17—18.
	1999. február 16—17.
Leszerelés	1998. április 30. augusztus 6. október 29.
	1999. február 11.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, és 1999. március 1-jén a hatályát veszti.

Dr. Fodor István s. k.,
honvédelmi minisztériumi politikai államtitkár

**A honvédelmi miniszter
7/1998. (IV. 8.) HM
rendelete**

**a kegyeleti gondoskodással kapcsolatos egyes
feladatokról**

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 342. §-a (2) bekezdésének i) pontjában, valamint a hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi

XLIV. törvény (a továbbiakban: Hkt.) 146. §-a (2) bekezdésének d) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Magyar Honvédség (a továbbiakban: MH) hivatásos (szerződéses), valamint az elhunyt hadköteles katonáról való kegyeleti gondoskodás érdekében a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet hatálya kiterjed a Honvédelmi Minisztériumban (a továbbiakban: HM), a HM hivatalaiban és háttérintézményeiben, a katonai nemzetbiztonsági szolgálatoknál, a katonai felsőoktatási intézményekben, továbbá az MH katonai szervezeteinél (a továbbiakban együtt: MH szervek) szolgálatot teljesítő hivatásos és szerződéses (a továbbiakban együtt: hivatásos) katonára, a hivatásos állományból nyugállományba helyezett személyre (a továbbiakban: nyugállományú katona), valamint a hadköteles katonára.

A kegyeleti gondoskodás formái

2. §

(1) Az MH szerv vezetője a minősítésre jogosultnak a kegyelet hivatalos kifejezésére javaslatot terjeszt elő a következők szerint:

a) hősi halottá minősíthető, aki a Hszt. 208. §-ának (1) bekezdésében, illetve a Hkt. 134. §-ának (1) bekezdésében meghatározott körülmények között vesztette el az életét;

b) a katonai szolgálat halottjává minősíthető az a hivatásos katona, aki a szolgálatteljesítés során tanúsított bátor helytállással, esküjéhez híven, nem fegyveres küzdelem során áldozta életét, vagy ilyen körülmények között elszenvedett sérülései következtében hunyt el,

c) a Magyar Honvédség halottjává minősíthető az elhunyt hivatásos, hadköteles vagy nyugállományú katona, aki a szolgálati viszonyának fennállása alatt az MH szervnél kifejtett munkája során a feladatait kimagasló hivatástudattal, átlagon felüli szakértelemmel és eredményességgel teljesítette, vagy egyébként a tevékenységével kiemelkedő érdemeket szerzett az MH fejlesztésében, harckészültségének magas szinten tartásában;

d) a fegyvernem halottjává minősíthető az a hivatásos vagy nyugállományú elhunyt katona, aki tudásával és szakmai tevékenységével az adott fegyvernem eredményességében, szakterületének fejlesztésében szerzett jelentős érdemeket, és a beosztásában huzamos időn át kiemelkedő színvonalon teljesítette feladatait, továbbá az elhunyt hadköteles katona a szolgálat teljesítése során szerzett érdemeire figyelemmel;

e) a helyőrség halottjává lehet minősíteni azt a hivatásos vagy nyugállományú elhunyt katonát, aki a szolgálati beosztásában kifejtett tevékenységével a katonai szervezet

és a helyőrség lakossága, valamint a polgári szervek között a jó kapcsolatok kialakítását szolgálta, és ezzel elősegítette a honvédség jó hírnevének, a helyi lakosság általi megbecsülésének fokozását, továbbá hasonló érdemei alapján azt a nyugállományú katonát is, akinek utolsó állományilletékes katonai szervezete az adott helyőrségben — jogutódlással vagy anélkül — megszűnt, illetőleg az elhunyt hadköteles katonát a szolgálat teljesítése során szerzett érdemeire figyelemmel;

f) a katonai szervezet (szervezeti egység) halottjává minősíthető az az elhunyt hivatásos vagy nyugállományú katona, aki az adott szervezet állományában végzett eredményes munkát és e tevékenysége vagy életútja alapján az a)–e) pontok szerint kegyeleti gondoskodásban nem részesíthető, valamint az elhunyt hadköteles katona a szolgálat teljesítése során szerzett érdemeire figyelemmel.

(2) Az elhunyt (1) bekezdés a)–d) pontja szerinti minősítésének lehetőségét az állományilletékes parancsnok egyeztetni a Honvéd Vezérkar (a továbbiakban: HVK) humán főcsoportfőnökével — vagy e jogkör átruházása esetén annak gyakorlójával (HVK humánügyi csoportfőnökével) — majd javaslatot terjeszt fel szolgálati úton a minősítésre jogosult elöljáróhoz.

(3) A minősítésre vonatkozó javaslat tartalmazza:

- a) az elhunyt nevét, személyi adatait, rendfokozatát és utolsó beosztását;
- b) a halál időpontját és körülményeit;
- c) az elhunyt katonai pályafutásának leírását és értékelését, valamint
- d) a minősítési javaslat részletes indokolását.

(4) A nyugállományú katona esetében figyelembe kell venni a szolgálati viszonya megszűnésének jogcímét és a megszűnés körülményeit is.

(5) A Hszt. 81. §-ának (2) bekezdésében, valamint a Hkt. 134. §-ának (3) bekezdésében meghatározott esetben az előléptetésre vonatkozó javaslatot a minősítési javaslattal egyidejűleg kell felterjeszteni.

(6) Eltérő rendelkezés hiányában minősítésre jogosult: az (1) bekezdés a)–b) pontjai esetében a honvédelmi miniszter, a c) pont alkalmazása esetén az MH parancsnoka, vezérkari főnök, a d) pont esetében az MH illetékes fegyvernemi főnöke, az e) pont szerinti esetben az illetékes helyőrségparancsnok.

A kegyeleti gondoskodással kapcsolatos egyéb feladatok

3. §

(1) A hivatásos vagy hadköteles katona haláláról való tudomásszerzést követően az elhunyt állományilletékes parancsnoka, illetve az MH szerv vezetője, nyugállományú

katona halála esetén az elhunyt lakóhelye szerinti illetékes hadkiegészítő parancsnok haladéktalanul felveszi a kapcsolatot az elhunyt hozzátartozójával. Egyeztetni a halaszthatatlan teendőket a temetés módjáról, helyéről, időpontjáról, tájékoztatást ad az MH kötelezettségeiről — köztük költségviseléséről — és a további gondoskodás formáiról, lehetőségeiről.

(2) A temetés megszervezését és lebonyolítását, a költségviselés engedélyezését, elszámolását és kifizetését, továbbá a temetési segély kifizetését — az elhunyt lakóhelye és a temetés helye szerint illetékes hadkiegészítő parancsnok bevonásával — az elhunyt hivatásos és hadköteles katona állományilletékes parancsnoka, illetve a HM szerv vezetője végzi. A nyugállományú katona halála esetén e feladatokat az elhunyt lakóhelye szerint illetékes hadkiegészítő parancsnok látja el.

(3) A más polgári szervnél szolgálatot teljesítő hivatásos katona elhalálása esetén a kegyeleti gondoskodással kapcsolatos feladatokat a HVK Humán Főcsoportfőnökség személyügyi főcsoportfőnöke végzi, a vezénylés helye szerinti munkáltató (vezető) bevonásával. Ha az elhunytat más szerv is a saját halottjának tekinti, az MH kegyeleti költségeinek megosztott viseléséről a másik szerv vezetőjével megállapodás köthető.

(4) A síremlék állítását, a sírgondozást és az ünnepi megemlékezések előkészítését a temető helye szerint illetékes helyőrségparancsnok a hadkiegészítő parancsnokkal együttesen végzi.

A kegyeleti bizottság

4. §

(1) A minősítésre jogosult elöljáró a kegyeleti feladatok végrehajtására kegyeleti bizottságot jelöl ki. A bizottság elnöke a munkáltatói vagy minősítési jogkört gyakorló elöljáró által kijelölt helyettese; tagjai a személyügyi (humán) vezető, a HM Pénzügyi és Számviteli Szolgálat illetékes munkatársa és — igény esetén — a HM Tábori Lelkész Szolgálat képviselője.

(2) A 2. § (1) bekezdésének a)–c) pontja szerinti minősítések előkészítésére központi kegyeleti bizottságot kell létrehozni. A bizottság összetételére az MH parancsnoka, vezérkar főnöke tesz javaslatot a honvédelmi miniszternek.

(3) Az illetékes kegyeleti bizottság tesz javaslatot a kegyeleti gondoskodás formájára, az elhunyt életútjának elismerésére, valamint — a hozzátartozókkal egyeztetve — a temetéssel kapcsolatos intézkedésekre. A hozzátartozó egyetértésével a kegyeleti bizottság gondoskodik az elhunyt búcsúztatásáról, illetve sajtóközlemény kiadásáról.

A kegyeleti gondoskodás módja

5. §

(1) A rendelet hatálya alá tartozó személyek halála esetén — a Hszt.-ben, a Hkt.-ben, illetőleg a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvényben szabályozottak szerint — az elhunyt eltemetése és temetésének teljes vagy részbeni költségei az MH szervet terhelik. A 7. § (2) bekezdés szerinti költségeket csak a 2. § (1) bekezdésének a)–c) pontja szerint minősítettek esetében viseli az MH szervezet.

(2) Kivételes méltánylást érdemlő esetekben — ha azt a jogszabály nem írja elő — a honvédelmi miniszter engedélyezheti, hogy az MH szervezete viselje a temetés teljes költségét.

6. §

(1) Figyelemmel az 5. § (1) bekezdésében foglaltakra, az elhunyt személy sírjának gondozásáról, karbantartásáról, a sírhely vagy urnafülke használati idejének meghosszabbításáról, illetőleg szükség szerinti áthelyezéséről a temető helye szerint illetékes hadkiegészítő parancsnokság az MH költségvetése terhére gondoskodik.

(2) Az elhunytól való megemlékezésékként a síremlék avatáskor, a Magyar Honvédség napja, illetőleg Halottak napja alkalmából a síremléknél, sírnál vagy urnafülkénél koszorút helyezhet el az a katonai szervezet vagy jogutódja, amely az elhunyt utolsó szolgálati helye volt. A koszorúzás időpontját és ünnepélyessé tételét a koszorúzó szervezet és a temető helye szerint illetékes hadkiegészítő parancsnokság előzetesen egyezteti.

A temetési és kegyeleti gondoskodás költségei

7. §

(1) E rendelet alkalmazásában temetési költségek alatt a következőket kell érteni:

- a) sírhely, urnasírhely (urnafülke) megváltásának (meghosszabbításának) költségei;
- b) szolgáltatási költségek (különösen az elhunyt temetésre történt előkészítése, a ravatalozás, a búcsúztatás, a sírásás, a behantolás, urnaelhelyezés, a hamvak szétszórása);
- c) temetési kellékek (különösen koporsó, szemfedél, fejfa);
- d) helyi és helyközi halottszállítás költségei;
- e) temetéskor elhelyezett koszorúk költsége.

(2) A kegyeleti gondoskodás egyéb költségei, így különösen:

- a) emlékmű, síremlék, emléktábla állítás és karbantartás költségei;

- b) sírgondozás költségei;
- c) az exhumálás, a hamvak, a síremlék esetleges áthelyezésének költségei;
- d) koszorúzási kiadások.

A temetési és kegyeleti költségek elszámolása

8. §

(1) A 2. § (1) bekezdésének a)–c) pontja szerint minősítettek temetési és síremlék állítási, külföldi halottszállítási költségeinek kifizetését és elszámolását számlával igazolt összegben — a (központi) kegyeleti bizottság javaslata alapján — a honvédelmi miniszter vagy felhatalmazás alapján a HM közigazgatási államtitkára, illetőleg az MH parancsoka, vezérkar főnöke engedélyezi.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó hadköteles katona szolgálatteljesítés ideje alatt bármely ok miatt, továbbá a leszerelés után egy éven belül a katonai szolgálattal összefüggő baleset vagy betegség miatt bekövetkezett halála esetén a temetésről, a hozzátartozókkal történő meg egyezés szerint, az illetékes MH szerv gondoskodik. Ilyen esetben az MH szerv költségvetése terhére külön utasítás szerint megállapított mértékig, a számlával igazolt temetési költségek számolhatók el.

(3) Az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó, a Hszt. 208. §-ának (2) bekezdése szerint minősített hivatásos vagy nyugállományú katona elhalálózása esetén külön utasítás szerint megállapított, legfeljebb a számlával igazolt temetkezési költség 50%-a számolható el.

A temetési segély

9. §

A hivatásos és hadköteles katonák, illetőleg azok közeli hozzátartozója halála esetén az elhunyt temetési költségeit viselő hozzátartozó segélyezésére a 10–11. § rendelkezéseit kell alkalmazni. Ez nem érinti a szociális törvény szerinti temetési segélyt.

10. §

(1) A szolgálati kötelemekkel összefüggő baleset vagy betegség következtében elhalálozott hivatásos és hadköteles katona után a (3) bekezdés szerinti közeli hozzátartozója részére egyszeri alkalommal (intézményes) temetési segélyt kell folyósítani. A segélyt abban az esetben is folyósítani kell, ha a halál a leszerelést, illetőleg a kötelezettség teljesítést követő egy éven belül következik be. A hadköteles után a temetési segély akkor is jár, ha a halál a szolgálatteljesítéssel vagy a hadkötelezettséggel kapcsola-

tos jelentkezési, bevonulási, leszerelési kötelezettség teljesítése közben, azzal összefüggő baleset vagy betegség miatt következett be.

(2) Az (1) bekezdés szerint járó temetési segély összege

- a) a hivatásos katonai esetében a havi távolléti díj,
- b) a tartalékos katonai szolgálatot teljesítők esetében a rendfokozati és a beosztási illetmény,
- c) a sor- vagy póttartalékos katonai szolgálatot teljesítők esetében a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló mindenkori kötelező legkisebb munkabérének háromszorosa.

(3) Az (1) bekezdés szerinti segélyt sorrendben a következő, egyik hozzátartozó részére kell kifizetni:

- a) az elhalálozást megelőzően közös háztartásban együtt élt házastárs;
- b) az élettárs, ha az együttélés időtartama az egy évet meghaladta, vagy abból gyermek származott;
- c) a saját háztartásban eltartott, önálló keresettel nem rendelkező gyermek;
- d) a szülő.

(4) Az MH szerv tényleges állományából elhalálozottak esetében a segélyt — az elhunyt jogszabály alapján történő minősítése után — az állományilletékes MH szerv, állományon kívüliek esetében a lakóhely szerint illetékes hadki-egészítő parancsnokság folyósítja.

11. §

(1) A hivatásos állomány tagja kérelmére egyéni elbírálás alapján szociális helyzetének figyelembevételével (eseti) temetési segélyben részesíthető, ha a vele közös háztartásban élő vagy tartásra kötelezett közeli hozzátartozója elhalálozott.

(2) Az (1) bekezdés szerinti temetési segélyt az állományilletékes parancsnok a köztisztviselői illetményalap 100%-ának megfelelő összegben engedélyezheti.

(3) Az (1)—(2) bekezdés szerint temetési segélyben részesíthető a 10. § (3) bekezdés szerinti közeli hozzátartozó is, aki az elhunyt hivatásos vagy tényleges hadköteles szolgálatot teljesítő katona temetéséről gondoskodott, kivéve, ha az elhunytat a 2. § (1) bekezdésének a)—c) pontja szerint minősítették.

12. §

Méltánylást érdemlő esetekben e rendelet szerinti temetési segély összegénél nagyobb összeg folyósítását engedélyezheti a honvédelmi miniszter, valamint az MH parancsnoka, vezérkari főnök.

13. §

(1) E rendelet szerinti kegyeleti költségnormákat — a kegyeleti költségek általános alakulása, a szokásos és a társadalmi elvárásoknak megfelelő gondoskodás figyelembevételével — külön HM utasítás állapítja meg.

(2) A HM Központi Pénzügyi és Számviteli Hivatal főigazgatója javaslata figyelembevételével az (1) bekezdés szerinti kegyeleti költségnormát e rendelet hatálybalépését követő 2 hónapon belül kell megállapítani.

14. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Magyar Néphadsereg állományából kivált katonaszemélyekkel és a közülük elhunytak hozzátartozóival kapcsolatos tevékenység szabályozásáról szóló 24/1980. (HK 12.) HM utasítás és a szolgálati kötelezésekkel összefüggő baleset vagy megbetegedés következtében elhunyt személyek hozzátartozóinak intézményes segélyezéséről szóló, a 14/1994. (HK 9.) MH KPF intézkedéssel módosított 44/1984. (HK 11.) MN PÜSZF intézkedés.

(3) Az elhunyt katonaszemélyek és kinevezett polgári alkalmazottak szolgálati érdemek szerinti minősítése, eltemetése, emléke megőrzése és ápolási rendjéről szóló 26/1980. (HK 12.) HM utasítást e rendelet hatálya alá tartozók esetében nem lehet alkalmazni.

Dr. Fodor István s. k.,

honvédelmi minisztériumi politikai államtitkár

Az ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi miniszter 18/1998. (IV. 8.) IKIM rendelete

**egyes fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos
eljárási rendről**

Az államháztartásról szóló — többször módosított — 1992. évi XXXVIII. törvény 49. §-ának o) pontjában kapott felhatalmazás alapján — a pénzügyminiszterrel egyetértésben — az 1. §-ban foglalt fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos eljárás rendjét az alábbiak szerint szabályozom:

Általános rendelkezések

1. §

A rendelet hatálya kiterjed az Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) fejezeti kezelésű előirányzatai közül

- I. Alapítványok támogatása
(25. cím, 2. alcím, 1. előirányzat-csoport),
- II. Szabványosítási és akkreditálási nemzetközi feladatok
(25. cím, 2. alcím, 4. előirányzat-csoport),
- III. Hadiipari kapacitás fenntartása
(25. cím, 8. alcím),
- IV. I—II. Ipari Szerkezetátalakítási Program
(25. cím, 9. alcím),
- V. EU SAVE II. program
(25. cím, 12. alcím, 1. előirányzat-csoport),
- VI. Energetikai PHARE program
(25. cím, 12. alcím, 2. előirányzat-csoport),
- VII. Biomassza energetikai célú felhasználását elősegítő japán segély
(25. cím, 12. alcím, 3. előirányzat-csoport),
- VIII. MTESZ támogatása
(25. cím, 14. alcím, 1. előirányzat-csoport),
- IX. Fogyasztóvédelmi társadalmi szervezetek támogatása
(25. cím, 14. alcím, 2. előirányzat-csoport)

(cél)előirányzatokra.

I. Alapítványok támogatása

2. §

(1) Az Alapítványok támogatása célú előirányzat a „Fogyasztók Tisztességes Tájékoztatásáért” Alapítvány vissza nem térítendő támogatására — a TESZT című havilap megjelenésének biztosítására — használható fel.

(2) A célú előirányzat forrása a mindenkori éves költségvetési törvényben jóváhagyott összegű előirányzat.

3. §

(1) A támogatás rendelkezésre bocsátása negyedévenként — a negyedév utolsó hónapjának első 10 napjában — egyszerűsített programfinanszírozás keretében történik.

(2) Az Alapítványnak a támogatás felhasználásáról a költségvetés alapján gazdálkodó szervek beszámolási és könyvvizelési kötelezettségéről szóló 54/1996. (IV. 12.) Korm. rendeletben meghatározott időpontig szöveges indokolással alátámasztott féléves és éves elszámolást kell a minisztérium részére készítenie.

(3) A támogatás folyósításának feltétele a (2) bekezdés szerinti elszámolási kötelezettség teljesítése.

(4) A támogatás rendeltetésének megfelelő felhasználását a minisztérium ellenőrzi.

4. §

(1) A célú előirányzat előirányzat-maradványát a költségvetést felügyelő helyettes államtitkár hagyja jóvá, egyidejűleg meghatározva a kötelezettségvállalással nem terhelt előirányzat-maradvány felhasználásának célját és rendeltetését.

(2) A célú előirányzatot meg nem illető maradvány elvonásra kerül. Az elvont maradvány összegét a Pénzügyminisztérium által megjelölt számla javára kell befizetni.

II. Szabványosítási és akkreditálási nemzetközi feladatok

5. §

(1) A támogatás célja elősegíteni a nemzetközi jogharmonizáció keretében a nemzetgazdaság szempontjából kiemelt jelentőségű nemzetközi szabványosítási és akkreditálási kapcsolatok erősítését a nemzetközi szervezetekben — a hazai képviselőket és résztvevőket biztosító Magyar Szabványügyi Testület, valamint a Nemzeti Akkreditáló Testület (a továbbiakban: köztestületek) tevékenységén keresztül — az alábbi területeken:

a) a nemzetközi és az európai szabványosítási szervezetek működésébe történő bekapcsolódás és részvétel, az ebből származó hazai feladatok előkészítése, egyeztetése,

b) a nemzetközi és európai akkreditálási szervezetek működésébe történő bekapcsolódás és részvétel, az ebből származó hazai feladatok előkészítése, egyeztetése, a két- és többoldalú együttműködési és kölcsönös elismerési megállapodások kezdeményezése és megkötése.

(2) A célú előirányzat forrásai:

a) a mindenkori éves költségvetési törvényben jóváhagyott összegű előirányzat,

b) a célú előirányzat javára belföldi vagy külföldi természetes és jogi személyek által teljesített — a nemzetközi együttműködések megvalósítását támogató — önkéntes befizetések, adományok, segélyek, amelyek az adományozás körülményeire tekintettel közérdekű kötelezettségvállalásnak minősülnek.

6. §

A célú előirányzat a következő jogcímenek használható fel:

a) a két- és többoldalú nemzetközi együttműködések részvételi és a titkársági feladatok ellátásának költségei,

b) a nemzetközi szervezetekben való részvétel tagdíjai,

c) a nemzetközi szervezetek magyarországi ülései előkészítésének, szervezésének költségei,

d) nemzetközi adatbázisok, kiadványok beszerzési, honosítási költségei,

e) a célleírányzat kezelésével (ellenőrzéssel) kapcsolatos költségek.

7. §

(1) A célleírányzatot a minisztérium kezeli.

(2) Az ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi miniszter (a továbbiakban: miniszter) — a két köztestület által a célleírányzat felhasználására benyújtott javaslata alapján — dönt a célleírányzat éves összegének köztestületek közötti megosztásáról.

8. §

(1) A pénzeszköz átadása vissza nem térítendő támogatásként történik.

(2) A támogatás folyósítása teljesítésarányosan, számlákon és kifizetési dokumentumokon alapuló elszámolás szerint történik, illetve szükség esetén kérelemre, alkalmanként legfeljebb az előírányzott támogatás 10%-áig előleg folyósítható. Kivételt képez ez alól az éves nemzetközi tagdíj, mely esetben a bizonylattal igazolt teljes összeg előlegként folyósítható, utólagos elszámolási kötelezettséggel. Az előleg elszámolásáig további támogatás nem folyósítható.

(3) A támogatásról, az előleg átadásáról és ennek elszámolási feltételeiről a minisztérium és a köztestület szerződésben állapodik meg.

(4) A támogatás rendeltetésszerű és a támogatási szerződéseknek megfelelő felhasználásának ellenőrzéséről a minisztérium — saját maga vagy megbízottja útján — gondoskodik.

9. §

(1) A célleírányzat előírányzat-maradványát a költségvetést felügyelő helyettes államtitkár hagyja jóvá, egyidejűleg meghatározva a kötelezettségvállalással nem terhelt előírányzat-maradvány felhasználásának célját és rendeltetését.

(2) A célleírányzatot meg nem illető maradvány elvonásra kerül. Az elvont maradvány összegét a Pénzügyminisztérium által megjelölt számla javára kell befizetni.

III. Hadiipari kapacitás fenntartása célleírányzat

10. §

(1) A célleírányzat a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény, valamint annak végrehajtására kiadott 178/1993. (XII. 27.) Korm. rendelet szerinti — a miniszté-

rium fejezetét érintő — a minősített időszaki igények kielégítéséhez szükséges lekötött hadiipari kapacitások biztosításának és fenntartásának vissza nem térítendő támogatását szolgálja.

(2) A hadiipari kapacitások fenntartására a minisztérium szerződést köt.

11. §

(1) A célleírányzat terhére kötelezettséget vállalni csak egy költségvetési évre lehet.

(2) A minisztérium a felhasználók részére, a lekötött hadiipari kapacitások biztosítására évenként meghatározott támogatási összeget — a jóváhagyott részprogramnak megfelelően — részletekben, utólag bocsátja rendelkezésre.

(3) A támogatás igénybevetelére és elszámolására a programfinanszírozás körébe vont fejezeti kezelésű előírányzatok megtervezéséről, az ezek felhasználásával megvalósuló kiadások finanszírozásának rendjéről szóló 208/1996. (XII. 23.) Korm. rendeletben foglaltak az irányadók. A kifizetés igazolt teljesítmény, valamint számla vagy számlát helyettesítő bizonylat alapján utólag történik.

(4) A támogatás folyósításának feltétele a (3) bekezdés szerinti elszámolási kötelezettség teljesítése.

(5) Az elszámolások általános forgalmi adót nem tartalmaznak.

(6) A támogatás rendeltetésszerű, a támogatási szerződésekben foglaltaknak megfelelő felhasználását a minisztérium ellenőrzi.

12. §

(1) A célleírányzat előírányzat-maradványát a költségvetést felügyelő helyettes államtitkár hagyja jóvá, egyidejűleg meghatározva a kötelezettségvállalással nem terhelt előírányzat-maradvány felhasználásának célját és rendeltetését.

(2) A célleírányzatot meg nem illető maradvány elvonásra kerül. Az elvont maradvány összegét a Pénzügyminisztérium által megjelölt számla javára kell befizetni.

IV. I—II. Ipari Szerkezetátalakítási Program

13. §

Az I—II. Ipari Szerkezetátalakítási Program célleírányzat az e témakörben korábban felvett világbanki hitelek visszafizetésével kapcsolatosan felmerült (2002-ig terjedő) adósságszolgálati költségek (tőketörlesztés+kamat) fedezetéül szolgál.

14. §

(1) Az előirányzat forrása a mindenkori éves költségvetési törvényben e célra jóváhagyott összegű előirányzat.

(2) Az előirányzatról a minisztérium a közte és a Pénzügyminisztérium között 1995-ben megkötött szerződés alapján a folyamatosan, félévenként esedékesé váló kölcsöntörlesztő részleteket a hivatkozott szerződés mellékletében foglaltak szerint, a kamat fedezetét pedig a kamatidőszak lejártát követően az alapszerződésben megállapított esedékességi (félévenkénti) időpontokban — egyszerűsített programfinanszírozás keretében — utalja át a Magyar Államkincstár „Származékos világbanki kölcsönök visszafizetése” számlájára.

(3) A kamatok összegét a mindenkori kölcsönállomány és az alkalmazandó mindenkori jegybanki kamatlábak ismeretében a kamatidőszak lejártát követően a minisztérium állapítja (vagy állapíttatja) meg.

15. §

A cél előirányzat kötelezettségvállalással nem terhelt előirányzat-maradványa elvonásra kerül. Az elvont maradvány összegét a Pénzügyminisztérium által megjelölt számla javára kell befizetni.

V. EU SAVE II. Program

16. §

(1) Az Európai Unió SAVE (Specific Actions for Vigorous Energy Efficiency = Célrányos Intézkedések az Erőteljes Energiahatékonyságért) Program II. üteme az Európai Unió XVII-es Energia Főigazgatóságának (DG XVII.) irányításával és szervezésében működik.

(2) Az előirányzat a SAVE II. Programban történő magyar részvételt finanszírozza, az EU (PHARE) forrást költségvetési forrással kiegészítve.

(3) A pénzügyi keret felhasználása az Európai Unió XVII-es Energia Főigazgatósága által kidolgozott „Participation of CEEC'S in DG XVII/C2 Programme SAVE II.” (Közép- és Kelet-Európai Országok részvétele az Energia Főigazgatóság SAVE II. programjában) előírás alapján történik. A Program szakmai felelőse a minisztérium Energetikai Főosztálya.

(4) A pénzügyi keret felhasználásáról az Európai Unió, valamint az illetékes magyar kormányzati szervek előírásai és igénye szerint a szakmai felelős évente részletes jelentést készít. A pénzügyi keret rendeltetésének megfelelő felhasználását a minisztérium — saját maga vagy megbízottja útján — ellenőrzi. A felhasználás ellenőrzésében biztosítani kell az Európai Unió ellenőrzési lehetőségét is.

(5) A PHARE segélyt kiegészítő költségvetési forrás előirányzat-maradványát a költségvetést felügyelő helyettes államtitkár hagyja jóvá, egyidejűleg meghatározva a kötelezettségvállalással nem terhelt előirányzat-maradvány felhasználásának célját és rendeltetését.

(6) A cél előirányzatot meg nem illető maradvány elvonásra kerül.

VI. Energetikai PHARE Program

17. §

(1) Az előirányzat az 1994. évi (HU9403) és 1995. évi (HU9512) PHARE energia programok keretében megkötött szerződések finanszírozására szolgál, különös tekintettel az energiatakarékosság növelésére és az energiahatékonyság javítására.

(2) Az előirányzat pénzügyi forrását az Európai Unió által jóváhagyott és a PHARE Energia Iroda részére rendelkezésre bocsátott pénzügyi keret képezi.

(3) A pénzügyi keret felhasználása az Európai Unió által jóváhagyott PHARE szabályok (DIS Manual), stratégiai tervek és munkaprogramok alapján történik, a felhasználásért az előírt szabályok szerint a PHARE Energia Iroda felelős.

(4) A felhasználásról történő beszámolás, valamint a rendeltetészerű felhasználás ellenőrzése a PHARE előírásainak megfelelően az Európai Unió felé, illetve az illetékes magyar kormányzati szervek igénye alapján történik.

(5) A cél előirányzat előirányzat-maradványa — mely költségvetési támogatást nem tartalmaz — a PHARE szabályai és előírásai szerint használható fel.

VII. Biomassza energetikai célú felhasználását elősegítő japán segély

18. §

(1) Az előirányzat a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank és a Magyar Köztársaság között 1996. december 30-án megkötött, a Magyar Közlöny 1997. február 20-i, 16. számában közzétett — „Magyarország megújuló energia és regionális fejlesztési projekt” — 520 000 USA dollárnak megfelelő összegű japán segélyből történő finanszírozását szolgálja.

(2) A program célja technikai segítségnyújtás biomasszából nyerhető energia hasznosításának, ezzel összefüggésben távfűtő művek, valamint kombinált áram-hő termelő egységek építési lehetőségeinek kutatására.

(3) A Segélyből az Egyezmény 2. számú Függelékében foglalt technikai segítségnyújtás (kutatás, fordítás, tanácsadói munka stb.) megvalósítási költségei finanszírozhatók.

(4) A program technikai lebonyolításának, a tanácsadói szolgáltatásoknak és a segély felhasználásának szabályai-

ról a Segélyegyezmény, valamint a Világbank 1985. január 1-jei „Kölcsön és Garanciaegyezményekben alkalmazandó általános feltételek” kiadványa rendelkezik.

(5) A Segély felhasználásáról történő elszámolás, a segély rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzése a Világbank előírásainak megfelelően történik.

VIII. MTESZ támogatása

19. §

(1) A célleírányzat a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége működési költségeinek fedezetéhez nyújt vissza nem térítendő támogatást.

(2) A célleírányzat forrása a mindenkori éves költségvetési törvényben e célra jóváhagyott előírányzat.

(3) A támogatás rendelkezésre bocsátása — finanszírozása — 12 havi egyenlő részletben, egyszerűsített program-finanszírozás keretében történik.

(4) A támogatás felhasználásáról a MTESZ a Szövetségi Tanács által elfogadott szabályzat szerint rendelkezik.

(5) A MTESZ a támogatás felhasználásáról a költségvetés alapján gazdálkodó szervek beszámolási és könyvvezetési kötelezettségéről szóló 54/1996. (IV. 12.) Korm. rendeletben meghatározott időpontig szöveges indoklással alátámasztott féléves és éves elszámolást készít a minisztérium részére.

(6) A támogatás folyósításának feltétele az (5) bekezdés szerinti elszámolási kötelezettség teljesítése.

(7) A támogatás rendeltetésének megfelelő felhasználását a minisztérium ellenőrzi.

20. §

(1) A célleírányzat előírányzat-maradványát a költségvetést felügyelő helyettes államtitkár hagyja jóvá, egyidejűleg meghatározva a kötelezettségvállalással nem terhelt előírányzat-maradvány felhasználásának célját és rendeltetését.

(2) A célleírányzatot meg nem illető maradvány elvonásra kerül. Az elvont maradvány összegét a Pénzügyminisztérium által megjelölt számla javára kell befizetni.

IX. Fogyasztóvédelmi társadalmi szervezetek támogatása

21. §

A támogatási előírányzat célzottan, kizárólag a fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó társadalmi szervezetek fejlesztéséhez és működéséhez nyújt költségvetési támogatást.

22. §

(1) A célleírányzat forrása a mindenkori éves költségvetési törvényben e célra jóváhagyott előírányzat.

(2) A célleírányzatból éven túli kötelezettség nem vállalható.

23. §

(1) A minisztérium a célleírányzatból vissza nem térítendő támogatást nyújt az alábbi célokra (a továbbiakban: jogcím):

a) a fogyasztók gazdasági érdekeinek és fogyasztói jogainak érvényesítésére,

b) a fogyasztói érdekek és jogok védelmében eljárások, vizsgálatok, intézkedések kezdeményezésére,

c) a fogyasztók tájékoztatását és jogérvényesítését elősegítő tanácsadói irodák és információs rendszerek létrehozására és működtetésére,

d) a fogyasztóvédelmi oktatások szervezésére,

e) a fogyasztók minőségi kifogásainak és panaszainak korszerű számítógépes intézésére,

f) a fogyasztói jogokat ismertető kiadványok megjelenítésére,

g) termék-összehasonlító vizsgálatok végzésére és az eredmények közzétételére,

h) a fogyasztóvédelmi társadalmi szervezetek működésének elősegítésére.

(2) A célleírányzatból a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 2. §-ának h) pontjában meghatározott szervezetek részesíthetők támogatásban.

24. §

(1) A célleírányzatból támogatás pályázati rendszer keretében nyerhető el.

(2) A pályázatot a minisztérium írja ki, melyet az Ipari és Kereskedelmi Közlönyben tesz közzé.

25. §

(1) A pályázó által benyújtott pályázati kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a pályázó nevét, címét, telefon- és telefax-számát,

b) a támogatni kért tevékenységet jogcímnek megfelelően,

c) az igényelt támogatás összegét,

d) a szervezet megalakulásáról és nyilvántartásáról szóló hiteles okirat másolatát,

e) nyilatkozatot arról, hogy a pályázónak nincs köztervezése.

(2) A pályázati úton elnyerhető támogatásokat Bizottság értékeli.

A Bizottság

— a minisztériumnak,
 — a Pénzügyminisztériumnak,
 — a Belügyminisztériumnak,
 — a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumnak,
 — a Földművelésügyi Minisztériumnak,
 — a Népjelölti Minisztériumnak, és
 — a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztériumnak

a képviselőiből áll.

(3) A pályázatokról a Bizottság javaslata alapján a miniszter dönt.

(4) A Bizottság titkársági teendőit a minisztérium Belkereskedelmi és Piacszabályozási Főosztálya látja el.

(5) A pályázatokat a benyújtástól számított 60 napon belül kell elbírálni, és annak eredményéről a pályázót írásban kell értesíteni.

26. §

(1) A támogatás igénybevételéről a minisztérium a nyertes pályázóval szerződésben állapodik meg.

A szerződésnek tartalmaznia kell:

- a) a támogatás felhasználási feltételeit,
- b) a támogatás folyósításának ütemezését,
- c) a támogatás rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzését, elszámolását,
- d) a szerződésszegés jogkövetkezményeit.

(2) A támogatás folyósítása utólagosan a számlákon és a kifizetéseket igazoló dokumentumokon alapuló elszámolás alapján programfinanszírozás keretében történik.

(3) A támogatás rendeltetésszerű és a támogatási szerződéseknek megfelelő felhasználásának ellenőrzéséről a minisztérium — saját maga vagy megbízottja útján — gondoskodik.

27. §

(1) A célleírányzat előírányzat-maradványát a költségvetést felügyelő helyettes államtitkár hagyja jóvá, egyidejűleg meghatározva a kötelezettségvállalással nem terhelt előírányzat-maradvány felhasználásának célját és rendeltetését.

(2) A célleírányzatot meg nem illető maradvány elvonásra kerül. Az elvont maradvány összegét a Pénzügyminisztérium által megjelölt számla javára kell befizetni.

Záró rendelkezések

28. §

(1) Az e rendeletben foglaltak szerint támogatásban részesített szervezetek a támogatásból megvalósított beszerzések tekintetében a közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény rendelkezései szerint kötelesek eljárni.

(2) A minisztérium a célleírányzatok felhasználásáról és gazdálkodásáról az államháztartás pénzügyi információs rendszeréről, az államháztartás alrendszereinek tervezési, beszámolási és adatszolgáltatási kötelezettségéről, valamint a központi költségvetés végrehajtásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló — többször módosított — 158/1995. (XII. 26.) Korm. rendelet előírásai szerint évközi (féléves) és éves beszámolót készít. A beszámoló összeállításánál figyelembe kell venni a költségvetési szervek beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségéről szóló mindenkori jogszabályokat.

29. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az egyes fejezeti kezelésű előírányzatokkal kapcsolatos eljárási rendről szóló 32/1996. (VI. 19.) IKM rendelet hatályát veszti.

Dr. Fazakas Szabolcs s. k.,
 ipari, kereskedelmi és idegenforgalmi miniszter

A munkaügyi miniszter 9/1998. (IV. 8.) MüM rendelete

a szakmai vizsgák szervezésére feljogosított intézményekről

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A munkaügyi miniszter felelősségi körébe tartozó szakképesítések szakmai vizsgáinak szervezésére az e rendelet *mellékletében* felsorolt intézményeket jogosítom fel.

(2) A felsőoktatási intézmények a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 7. §-ának (8)—(10) bekezdései alapján jogosultak az intézmény alapképzési szakjainak megfelelő területeken végzett szakképesítésekre vonatkozó szakmai vizsga szervezésére.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Kiss Péter s. k.,
 munkaügyi miniszter

Melléklet a 9/1998. (IV. 8.) MüM rendelethez

A munkaügyi miniszter felelősségi körébe tartozó szakképesítések szakmai vizsgáinak szervezésére feljogosított intézmények, a szakképesítések megjelölésével

A szakképesítés OKJ azonosító száma	A szakképesítés megnevezése	Engedély száma	A szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézmény megnevezése
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0001/1994.	Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Oktatási Központ és Hotel Kft. 4431 Sóstógyógyfürdő, Tölgyes út 68.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0002/1994.	Szintézis Oktatási Stúdió 6100 Kiskunfélegyháza, Pf. 126
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0003/1994.	Tolna Megyei Vállalkozó Központ 7101 Szekszárd, Augusz Imre u. 1—3.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0004/1994.	Széchenyi István Közgazdasági Szakközépiskola 4400 Nyíregyháza, Városmajor u. 4.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0005/1994.	Erdészeti és Faipari Egyetem 9400 Sopron, Bajcsy-Zsilinszky u. 4.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0006/1994.	GATE Mezőgazdasági Főiskolai Kar 4401 Nyíregyháza, Rákóczi u. 69.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0007/1995.	Egri Közgazdasági Szakközépiskola 3300 Eger, Klapka u. 7.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0008/1995.	Közgazdasági és Külkereskedelmi Szakközépiskola 2403 Dunaújváros, Római krt. 47.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0009/1995.	Pestszentlőrinci Közgazdasági Szakközépiskola 1184 Budapest, Hengersor u. 34.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0010/1995.	II. Rákóczi Ferenc Gyakorló Közgazdasági Szakközépiskola 1075 Budapest, Wesselényi u. 38.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0011/1995.	Széchenyi István Közgazdasági Külkereskedelmi Szakközépiskola 5600 Békéscsaba, Andrássy út 1.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0012/1995.	Szent László Gimnázium és Szakközépiskola 4600 Kisvárda, Flórián tér 3.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0013/1995.	Vásárhelyi Pál Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskola 5000 Szolnok, Baross u. 43.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0014/1995.	Budapesti Üzleti Akadémia 1056 Budapest, Havas u. 6.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0015/1995.	TANORG Kft. Tanácsadó és Szervező Intézet 1032 Budapest, Vályog u. 10.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0016/1996.	GtB (IHK+Kolping) Szakmai Képző Egyesület 1039 Budapest, Pais D. u. 1—3.
52 3435 01	Európai üzleti asszisztens	E.ü.a. 0017/1996.	SZTÁV Rt. 1149 Budapest, Angol u. 36.
71 3442 01	Személyügyi gazdálkodó	Sz.g. 0001/1994.	Nemzetközi Menedzser Központ 1775 Budafok, 1. Pf. 113
71 3442 01	Személyügyi gazdálkodó	Sz.C23g. 0002/1994.	Erdészeti és Faipari Egyetem 9400 Sopron, Bajcsy-Zsilinszky u. 4.

A szakképesítés OKJ azonosító száma	A szakképesítés megnevezése	Engedély száma	A szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézmény megnevezése
71 3442 01	Személyügyi gazdálkodó	Sz.g. 0003/1994.	Külkereskedelmi Főiskola 1393 Budapest, Pf. 319
71 3442 01	Személyügyi gazdálkodó	Sz.g. 0004/1994.	GATE Mezőgazdasági Főiskolai Kar 4401 Nyíregyháza, Rákóczi u. 69.
71 3442 01	Személyügyi gazdálkodó	Sz.g. 0005/1995.	Gödöllői Agrártudományi Egyetem 2103 Gödöllő, Páter Károly u. 1.
71 3442 01	Személyügyi gazdálkodó	Sz.g. 0006/1995.	Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem 1118 Budapest, Villányi u. 29—43.
71 3442 01	Személyügyi gazdálkodó	Sz.g. 0007/1995.	BKE Közgazdasági Továbbképző Intézet 1092 Budapest, Köztelek u. 8.
71 3442 01	Személyügyi gazdálkodó	Sz.g. 0008/1995.	Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Kar Alkalmazott Közgazdaságtani Tanszék 3515 Miskolc-Egyetemváros
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0001/1994	Euró Kft. 3516 Miskolc, Déli u. 14.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0002/1994.	Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Oktatási Központ és Hotel Kft. 4431 Sóstógyógyfürdő, Tölgyes út 68.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0003/1994.	TIT Pannon Egyesület 9021 Győr, Szent István u. 5.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0004/1994.	Szintézis Oktatási Stúdió 6100 Kiskunfélegyháza, Pf. 126
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0005/1994.	VOFA Kft. 1507 Budapest, Pf. 76
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0006/1994.	Tolna Megyei Vállalkozói Központ 7101 Szekszárd, Augusz Imre u. 1—3.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0007/1994.	Szókratész Külgazdasági Akadémia Oktatási és Tanácsadó Kft. 1393 Budapest, Pf. 319
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0008/1994.	Magyar Posta Vezérgazgatóság Budapest, 1540
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0009/1994.	TIT Stúdió Egyesület 1502 Budapest, Pf. 30
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0010/1994.	TIT Teleki László Egyesület 1447 Budapest, Pf. 588
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0011/1994.	Ergonosoft Kft. 1300 Budapest, 3. Pf. 261
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0012/1994.	TIT Fejér Megyei Egyesülete 8000 Székesfehérvár, Marx tér 1.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0013/1994.	Emberi Erőforrások Fejlesztése Alapítvány 2103 Gödöllő, Páter Károly u. 1.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0014/1994.	OKTÁV 2509 Esztergom-Kertváros, Wesselényi u. 35—39.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0015/1994.	Erdészeti és Faipari Egyetem 9400 Sopron, Bajcsy-Zsilinszky u. 4.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0016/1994.	KDSZSZ Oktatásszervező és Továbbképző Intézet 1428 Budapest, 8. Pf. 42

A szakképesítés OKJ azonosító száma	A szakképesítés megnevezése	Engedély száma	A szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézmény megnevezése
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0017/1994.	Budapest Főpolgármesteri Hivatal 1052 Budapest, Városház u. 9—11.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0018/1994.	GATE Mezőgazdasági Főiskolai Kar 4401 Nyíregyháza, Rákóczi u. 69.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0019/1994.	ADU Csepel Oktatási és Szolgáltató Kft. 1751 Budapest, Pf. 200/26
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0020/1995.	Egri Közgazdasági Szakközépiskola 3300 Eger, Klapka u. 7.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0021/1995.	Eötvös József Iskolaalapítvány Szakiskolája 5600 Békéscsaba, Andrásy út 1.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0022/1995.	Közgazdasági és Külkereskedelmi Szakközépiskola 2403 Dunaújváros, Római krt. 47.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0023/1995.	Pestszentlőrinci Közgazdasági Szakközépiskola 1184 Budapest, Hengersor u. 34.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0024/1995.	II. Rákóczi Ferenc Gyakorló Közgazdasági Szakközépiskola 1075 Budapest, Wesselényi u. 38.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0025/1995.	Széchenyi István Közgazdasági és Külkereskedelmi Szakközépiskola 5600 Békéscsaba, Andrásy út 1.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0026/1995.	Pécs-Baranyai Tudományos Ismeretterjesztő Társulat 7621 Pécs, Felsőmalom u. 10.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0027/1995.	MÁV Rt. Baross Gábor Oktatási Központ 1087 Budapest, Luther u. 3.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0028/1995.	Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság 1371 Budapest, Pf.: 433
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0029/1995.	Vásárhelyi Pál Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskola 5000 Szolnok, Baross G. u. 43.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0030/1995.	Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem 1118 Budapest, Villányi u. 29—43.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0031/1995.	MATÁV Oktatási Igazgatóság 1476 Budapest, Pf. 69
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0032/1995.	Human Quality Tanácsadó Kft. 1086 Budapest, Magdolna u. 5—7.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0033/1995.	BKE Közgazdasági Továbbképző Intézet 1092 Budapest, Köztelek u. 8.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0034/1995.	Personalvideo 8201 Veszprém, Borsos József u. 10/7.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0035/1995.	TANORG Kft. Tanácsadó és Szervező Intézet 1032 Budapest, Vályog u. 10.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0036/1996.	SZTÁV Rt. 1149 Budapest, Angol u. 36.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0037/1997.	Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság Bács-Kiskun Megyei Szervezete 6000 Kecskemét, Rákóczi út 2.

A szakképesítés OKJ azonosító száma	A szakképesítés megnevezése	Engedély száma	A szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézmény megnevezése
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0038/1997.	Personal Humán Szervező és Tanácsadó Bt. 2400 Dunaújváros, Gőzmalom u. 7/2.
52 3442 01	Személyügyi ügyintéző	Sz.ü. 0039/1997.	Tankör Oktatási, Továbbképzési és Szolgáltató Kft. 3525 Miskolc, Fábíán kapu 11.
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0001/1994.	Szintézis Oktatási Stúdió 6100 Kiskunfélegyháza, Pf. 126
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0002/1994.	Széchenyi István Közgazdasági Szakközépiskola 4400 Nyíregyháza, Városmajor u. 4.
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0003/1995.	Egri Közgazdasági Szakközépiskola 3300 Eger, Klapka u. 7.
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0004/1995.	Közgazdasági és Külkereskedelmi Szakközépiskola 2403 Dunaújváros, Római krt. 47.
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0005/1995.	Pestszentlőrinczi Közgazdasági Szakközépiskola 1184 Budapest, Hengersor u. 34.
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0006/1995.	Széchenyi István Közgazdasági és Külkereskedelmi Szakközépiskola 5600 Békéscsaba, Andrássy út. 1.
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0007/1995.	Szent László Gimnázium és Szakközépiskola 4600 Kisvárd, Flórián tér 3.
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0008/1995.	Bp. Főpolgármesteri Hivatal Személyzeti, Oktatási és Munkügyi Ügyosztály 1052 Budapest, Városház u. 9—11.
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő	I.ü. 0009/1997.	Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság, Békés Megyei Szervezete 5600 Békéscsaba, Luther u. 5/B
52 7899 01	Grafológus szakasszisztens	Gsza. 0001/01996.	Grafológiai Intézet Kft. 1126 Budapest, Szoboszlai u. 2—4.
52 7899 01	Grafológus szakasszisztens	Gsza. 0002/1996.	Útjelző Oktatási Szolgáltató és Kereskedelmi Bt. 1042 Budapest, István u. 17—19.
52 7899 01	Grafológus szakasszisztens	Gsza. 0003/1996.	Hyper-Ego Személyiségfejlesztő Központ Képző és Tanácsadó Kft. 1039 Budapest, Széchenyi u. 19.
52 7899 01	Grafológus szakasszisztens	Gsza. 0004/1996.	Grafológusok és Írásszakértők Országos Szövetsége 1137 Budapest, Jászai Mari tér 4/B
52 7899 01	Grafológus szakasszisztens	Gsza. 0005/1997.	Grafológus Szakértő Bt. 7300 Komló, Majális tér 17/A
52 7899 01	Grafológus szakasszisztens	Gsza. 0006/1997.	Írásszakértő Bt. 3300 Eger, Iglói u. 2/A
52 7899 01	Grafológus szakasszisztens	Gsza. 0007/1997.	EGVÉD Egészségügyi Szolgáltató Bt. 7100 Szekszárd, Béri Balogh Ádám u. 93.
53 5499 01	Munkavédelmi technikus	K.M.t. 0001/1994.	Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság 5600 Békéscsaba, Andrássy u. 22.
53 5499 01	Munkavédelmi technikus	K.M.t. 0002/1994.	Országos Munkavédelmi Képző és Továbbképző Intézet 1368 Budapest, Pf.: 200

A szakképesítés OKJ azonosító száma	A szakképesítés megnevezése	Engedély száma	A szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézmény megnevezése
53 5499 01	Munkavédelmi technikus	K.M.t. 0003/1995.	Kossuth Lajos Mezőgazdasági Szakközépiskola 5900 Orosháza, Kossuth tér 1.
53 5499 01	Munkavédelmi technikus	K.M.t. 0004/1996.	Mikrokozmosz Humán Szolgáltató Bt. 1075 Budapest, Kertész u. 5.
53 5499 01	Munkavédelmi technikus	K.M.t. 0005/1998.	MÁV Rt. Baross Gábor Oktatási Központ 1087 Budapest, Luther u. 3.
71 5499 01	Munkavédelmi menedzser	F.m.sz. 0001/1994. és F.m.m. 0001/1994.	Országos Munkavédelmi Képző és Továbbképző Intézet 1368 Budapest, Pf. 200
71 5499 01	Munkavédelmi menedzser	M.v.m. 0002/1998.	MÁV Rt. Baross Gábor Oktatási Központ 1087 Budapest, Luther u. 3.
52 3443 01	Munkaerőpiaci ügyintéző	M.ü. 0001/997.	Szókratész Külgazdasági Akadémia Oktatási és Tanácsadó Kft. 1102 Budapest, Liget u. 22.
71 3443 01	Munkaerőpiaci menedzser	M.m. 0001/1997.	Szókratész Külgazdasági Akadémia Oktatási és Tanácsadó Kft. 1102 Budapest, Liget u. 22.
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0001/1997.	VOFA Tanácsadó és Szervező Kft. Oktatási Központ 1074 Budapest, Csengery u. 11.
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0002/1997.	TIT „Öveges József” Ismeretterjesztő Egyesület 8901 Zalaegerszeg, Dísz tér 7.
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0003/1997.	MÁV Rt. Baross Gábor Oktatási Központ 1087 Budapest, Luther u. 3.
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0004/1997.	PERFEKT Pénzügyi Szakoktató és Kiadó Rt. 1075 Budapest, Rumbach S. u. 15/A
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0005/1997.	OPEN CARRIER Személyiségfejlesztő és Szolgáltató Bt. 7624 Pécs, Fogaras u. 13.
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0006/1998.	KDSZSZ Oktatásszervező és Továbbképző Intézet 1081 Budapest, Köztársaság tér 3.
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0007/1998.	EUROCT-AKADÉMIA Szakképző és Szakmai Szolgáltató Kft. 2500 Esztergom, Kis-Duna sétány 11. Pf. 144
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0008/1998.	Magyar Iparszövetség Oktatási Központ 1139 Budapest, Hajdú u. 18—24.
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0009/1998.	Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Fejér Megyei Egyesület 8000 Székesfehérvár, Marx tér 1. D12
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0010/1998.	Dél-alföldi Mezőgazdasági Üzemszervezési, Számítástechnikai és Informatikai Kft. 6722 Szeged, Mérey u. 6/C
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0011/1998.	METODIKA Oktatási Szolgáltató Kft. 1051 Budapest, Vigadó u. 6.
52 3435 05	Társadalombiztosítási ügyintéző	Tb.ü. 0012/1998.	SZTÁV Rt. 1149 Budapest, Angol u. 36.
54 3435 04	Társadalombiztosítási szakelőadó	Tb.sz. 0001/1998.	PERFEKT Pénzügyi Szakoktató és Kiadó Rt. 1075 Budapest, Rumbach S. u. 15/A

A művelődési és közoktatási miniszter 16/1998. (IV. 8.) MKM rendelete

a nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló
11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet
módosításáról

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 97. §-ának *b*) pontjában, továbbá a közoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: közoktatási törvény) 94. §-a (1) bekezdésének *b*), *f*), *h*) és *k*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján — a szakképzés tekintetében a munkaügyi miniszterrel, illetve a szakképesítésért felelős miniszterekkel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló — többször módosított — 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az óvodai nevelés nélküli munkanapok, az iskolai tanítás nélküli munkanapok és a kollégiumi foglalkozás nélküli munkanapok száma egy nevelési évben, illetve egy tanítási évben az öt napot nem haladhatja meg. A tanítás nélküli munkanapok száma megnövelhető abban az esetben, ha az iskola a közoktatási törvény 52. §-ának (14) bekezdésében foglaltak alapján az ehhez szükséges időt megteremti.”

2. §

(1) Az R. 4. §-a (1) bekezdésének *i*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nevelési-oktatási intézmény szervezeti és működési szabályzatában kell meghatározni)

„*i*) a külső kapcsolatok rendszerét, formáját és módját, beleértve a gyermekjóléti szolgálattal, valamint az iskola-egészségügyi ellátást biztosító egészségügyi szolgáltatóval való kapcsolattartást,”

(2) Az R. 4. §-ának (1) bekezdése a következő *n*)—*o*) ponttal egészül ki, s a jelenlegi *n*) pont jelölése *p*) pontra változik:

(A nevelési-oktatási intézmény szervezeti és működési szabályzatában kell meghatározni)

„*n*) az intézményi védő, óvó előírásokat,

o) a bombariadó esetén szükséges teendőket.”

(3) Az R. 4. §-ának (2) bekezdése a következő *j*) ponttal egészül ki:

[Az iskola, kollégium szervezeti és működési szabályzata az (1) bekezdésben foglaltakon kívül tartalmazza:]

„*j*) az iskolai (kollégiumi) könyvtár működési rendjét.”

3. §

Az R. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az iskolában a mindennapi testedzést a kötelező tanórai foglalkozások, a nem kötelező tanórai foglalkozások, a tanórán kívüli foglalkozások, az iskolai sportköri foglalkozások keretében oly módon kell megszervezni, hogy a tanulók részére biztosítva legyen naponta legalább negyvenöt perc időtartamban a testmozgás, sportolás lehetősége. A mindennapi testedzés megszervezésénél a közoktatási törvény 3. számú mellékletében az osztályok létszámhatárára vonatkozó rendelkezéseket figyelembe kell venni.”

4. §

Az R. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) A nevelési-oktatási intézmények közreműködnek a gyermekek, tanulók veszélyeztetettségének megelőzésében és megszüntetésében, ennek során együttműködnek a gyermekjóléti szolgálattal, illetve a gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatot ellátó más személyekkel, intézményekkel és hatóságokkal.

(2) Ha a nevelési-oktatási intézmény a gyermekeket, tanulókat veszélyeztető okokat pedagógiai eszközökkel nem tudja megszüntetni, segítséget kér a gyermekjóléti szolgálattól.

(3) Az iskola vezetője gondoskodik a gyermek- és ifjúságvédelmi felelős munkájához szükséges feltételekről.

(4) A tanulókat és szüleiket a tanév kezdetekor írásban tájékoztatni kell a gyermek- és ifjúságvédelmi felelős személyéről, valamint arról, hogy milyen időpontban és hol kereshető fel.

(5) A gyermek- és ifjúságvédelmi felelős segíti az iskola pedagógusainak gyermek- és ifjúságvédelmi munkáját. A gyermek- és ifjúságvédelmi felelős feladata különösen:

a) az osztályokat felkeresve tájékoztatja a tanulókat arról, hogy milyen problémával, hol és milyen időpontban fordulhatnak hozzá, továbbá, hogy az iskolán kívül milyen gyermekvédelmi feladatot ellátó intézményt kereshetnek fel,

b) a pedagógusok, szülők vagy tanulók jelzése, a velük folytatott beszélgetés alapján megismert veszélyeztetett tanulóknál — a veszélyeztető okok feltárása érde-

kében — családlátogatáson megismeri a tanuló családi környezetét,

c) gyermekbántalmazás védelme, vagy egyéb pedagógiai eszközökkel meg nem szüntethető, veszélyeztető tényező megléte esetén értesíti a gyermekjóléti szolgálatot,

d) a gyermekjóléti szolgálat felkérésére részt vesz az esetmegbeszéléseken,

e) a tanuló anyagi veszélyeztetettsége esetén rendszer vagy rendkívüli gyermekvédelmi támogatás megállapítását kezdeményezi a tanuló lakó-, illetve ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes települési önkormányzat polgármesteri hivatalánál vagy az önkormányzat rendeletében meghatározott szervnél, szükség esetén javaslatot tesz a támogatás természetbeni ellátás formájában történő nyújtására,

f) az iskolában a tanulók és a szülők által jól látható helyen közzéteszi a gyermekvédelmi feladatot ellátó fontosabb intézmények (pl. gyermekjóléti szolgálat, nevelési tanácsadó, drogambulancia, ifjúsági lelkisegély telefon, gyermekek átmeneti otthona stb.) címét, illetve telefonszámát,

g) tájékoztatást nyújt a tanulók részére szervezett szabadidős programokról.

(6) Az iskolának és a kollégiumnak kiemelt figyelmet kell fordítania a szenvedélybetegségek megelőzésére, illetve a gyógyult szenvedélybeteg tanulók beilleszkedésének elősegítésére.

(7) Az iskola továbbtanulási, pályaválasztási tanácsadással segítséget nyújt a tanulónak és a szülőnek a középiskolai, szakiskolai, felsőfokú iskolai tanulmányok megkezdéséhez.

(8) Az óvoda, a kollégium vezetője vagy helyettese — ha nincs gyermek- és ifjúságvédelmi felelős — látja el a (4)—(5) bekezdésben meghatározott feladatokat.

(9) A nevelési-oktatási intézményben, továbbá a nevelési-oktatási intézményen kívül a gyermekek, tanulók részére szervezett rendezvényeken tilos a szervezetre káros élvezeti cikkek árusítása, fogyasztása.

(10) A nevelési-oktatási intézmény alkalmazottai a gyermekektől, tanulóktól elkülönített, e célra kijelölt helyen dohányozhatnak.”

5. §

Az R. a következő 6/A. §-sal egészül ki:

„6/A. § (1) A gyermekekkel és a tanulókkal az egészségük és testi épségük védelmére vonatkozó előírásokat, a foglalkozásokkal együttjáró veszélyforrásokat, a tilos és az elvárható magatartásformát az óvodai nevelési év, illetőleg a szorgalmi idő megkezdésekor, valamint szükség szerint (az óvodai, tanórai, kollégiumi foglalkozás, kirándulás stb. során) életkoruknak és fejlettségi szintjüknek megfelelően

ismertetni kell. Az ismertetés tényét és tartalmát dokumentálni kell.

(2) Az óvoda, iskola, kollégium házirendjében kell meghatározni azokat a védő, óvó előírásokat, amelyeket a gyermekeknek, tanulóknak az óvodában, iskolában, kollégiumban való tartózkodás során meg kell tartaniuk.

(3) Az óvoda, iskola, kollégium szervezeti és működési szabályzatában kell meghatározni a nevelési-oktatási intézmény vezetőinek, pedagógusainak, valamint más alkalmazottainak feladatait a tanuló- és gyermekbalesetek megelőzésében és a baleset esetén (intézményi védő, óvó előírások). A rendelet 2. számú melléklete állapítja meg a tanuló- és gyermekbalesetekkel összefüggő egyes feladatokat.”

6. §

Az R. a következő 6/B. §-sal egészül ki:

„6/B. § (1) Az iskolai, kollégiumi könyvtár az iskola, kollégium pedagógiai tevékenységéhez, a nevelő és oktató munkájához, a tanításhoz, tanuláshoz szükséges dokumentumok rendszeres gyűjtését, feltárását, megőrzését és használatát a könyv és könyvtárhasználati ismeretek oktatását biztosító szervezeti egység.

(2) Az iskolai (kollégiumi) könyvtár igénybevételeknek, működésének szabályait az iskola, kollégium szervezeti és működési szabályzatában kell meghatározni. Az iskolai (kollégiumi) könyvtár állományába csak a könyvtár gyűjtőkörébe tartozó dokumentum vehető fel. Az iskolai (kollégiumi) könyvtár gyűjtőkörét — a szervezeti és működési szabályzat mellékleteként kiadott — gyűjtőköri szabályzat határozza meg. A gyűjtőköri szabályzatot — elfogadása előtt — az Országos szakértői névjegyzékben szereplő szakértővel véleményeztetni kell. E rendelet 3. számú melléklete határozza meg azokat az előírásokat, amelyeket minden iskolai (kollégiumi) könyvtár működtetésénél meg kell tartani, illetve, amelyek figyelembevételével a könyvtár igénybevételevel és használatával kapcsolatos rendelkezéseket el kell készíteni.

(3) Az iskolai (kollégiumi) könyvtár nyilvános könyvtári feladatokat is elláthat, ha azt a könyvtárat működtető iskola, kollégium alapító okirata lehetővé teszi, továbbá az iskola, kollégium vezetőjének kezdeményezésére bejegezték a nyilvános könyvtárak jegyzékébe.

(4) A nyilvános könyvtár iskolai (kollégiumi) könyvtár feladatait is elláthatja, ha e tevékenységre az alapító okirata feljogosítja, továbbá iskolai (kollégiumi) könyvtárastanárt, -tanítót alkalmaz, és megfelel az e rendeletben meghatározott követelményeknek.”

7. §

(1) Az R. 8. §-át megelőző cím helyébe a következő cím lép:

„A nevelési-oktatási intézmények dokumentumainak nyilvánossága”

(2) Az R. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) Az óvoda a nevelési programját, az iskola és a kollégium a pedagógiai programját oly módon köteles elhelyezni, hogy azt a szülők és a tanulók szabadon megtekinthessék.

(2) Az óvoda, iskola, kollégium vezetője vagy az általa kijelölt pedagógus köteles a szülők, tanulók részére tájékoztatást adni a nevelési programról, illetve a pedagógiai programról.

(3) Az óvoda, iskola, kollégium szervezeti és működési szabályzatában kell meghatározni hol, milyen időpontban lehet tájékoztatást kérni a nevelési programról, illetve a pedagógiai programról.

(4) Az (1)—(3) bekezdésben foglaltakat a szervezeti és működési szabályzat és a házirend tekintetében is alkalmazni kell.”

8. §

(1) Az R. 9. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Elméleti tanítási órát, beleértve a szakmai elméleti tanítási órát is (a továbbiakban: elméleti oktatás), az iskolában reggel nyolc órától tizenkilenc óráig, a szakképző évfolyamokon és az alapfokú művészetoktatási intézményekben húsz óráig terjedő időszakon belül lehet megtartani. Az első tanítási órát — az iskolai szülői szervezet (közösség) és az iskolai diákönkormányzat egyetértésével — legfeljebb negyvenöt perccel korábban meg lehet kezdeni.

(2) Az elméleti tanítási órákat délelőtt, ha a rendelkezésre álló tanterem kevés, délelőtti és délutáni váltásban kell szervezni.”

(2) Az R. 9. §-ának (4)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, s egyidejűleg a paragrafus a következő (6)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az alapfokú művészetoktatási intézményben a normatív költségvetési hozzájárulás meghatározásánál akkor lehet a tanulót egy tanulóként figyelembe venni, ha a tanítási év átlagában, tanítási hetenként a tanuló részére biztosított négy foglalkozás együttes időtartama

— zeneművészeti ágban csak egyéni foglalkozás, illetve egyéni és csoportos foglalkozás esetén legalább százötven perc,

— kizárólag csoportos foglalkozás esetén — minden művészeti ágban — legalább száznyolcvan perc.

(5) Az alapfokú művészetoktatási intézményben a tanulónak a közoktatási törvény 116. §-a (1) bekezdésének

a) pontja alapján akkor kell tandíjat fizetnie, ha a heti tanítási óráinak ideje meghaladja a háromszáz percet.

(6) A (4)—(5) bekezdésben meghatározott idő számításánál az alapfokú művészetoktatási intézmény által a tanuló részére biztosított foglalkozások idejét kell figyelembe venni, függetlenül attól, hogy a tanuló azokon részt vett vagy igazoltan, illetve igazolatlanul távol maradt.

(7) A tanítási órák és a tanórán kívüli foglalkozások között — a tanulók részére — szünetet kell tartani. A szünetek rendjét az iskola házirendje határozza meg. A napközis és tanulószobai foglalkozásokon a tanulók felügyeletét folyamatosan biztosítani kell.”

9. §

Az R. 12. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nevelési-oktatási intézmény vezetőjének megbízásakor a közoktatási törvény 102. §-ának (3) bekezdésében szabályozott véleményezés jogát nevelési-oktatási intézményben közalkalmazotti jogviszony, illetőleg munkaviszony keretében foglalkoztatottak közössége (a továbbiakban: alkalmazotti közösség) gyakorolja.

(2) Az alkalmazotti közösség abban a kérdésben foglal állást, hogy támogatja-e a pályázó vezetői megbízását.

(3) A nevelőtestület az alkalmazotti közösség értekezletét megelőzően alakítja ki véleményét a pályázó által benyújtott vezetési programról. A nevelőtestület véleményét az alkalmazotti közösség értekezletén — a döntéshozatalt megelőzően — ismertetni kell.”

10. §

Az R. 13. §-a a következő (4)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pályázó nem vehet részt az alkalmazotti közösség, illetőleg a nevelőtestület döntésének meghozatalában akkor, amikor személyéről, illetőleg az általa benyújtott vezetési programról szavaznak.

(5) Az alkalmazotti közösség értekezletének, illetve a nevelőtestületi értekezlet határozatképességének meghatározásánál figyelmen kívül kell hagyni azt, akinek a munkaviszonya, közalkalmazotti jogviszonya szünetel, továbbá az óraadó tanárt.”

11. §

(1) Az R. 16. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kötelező felvételt biztosító óvoda [közoktatási törvény 65. § (2) bekezdés] vezetője, illetőleg a kötelező felvételt biztosító iskola [közoktatási törvény 66. § (2) bekezdés] igazgatója a fenntartó önkormányzat jegy-

zójétől kapott nyilvántartás, illetve a kijelölt óvoda [közoktatási törvény 30. § (4) bekezdés] a megküldött szakértői vélemény vagy a jegyző határozata alapján értesíti a gyermek lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes jegyzőt, ha a gyermeket az óvodába, iskolába nem írták be. A kijelölt óvoda, iskola értesíti a szakértői véleményt adó intézményt, ha helyhiány miatt a gyermeket, tanulót nem tudta felvenni.

(4) Az óvoda vezetője, az iskola igazgatója értesíti a gyermek lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes jegyzőt, ha olyan gyermeket, tankötelest vett fel, illetve vett át, akinek lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes önkormányzat székhelyén van.”

(2) Az R. 16. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a tanköteles tanuló az iskola utolsó évfolyamának elvégzése után nem jelentkezik másik iskolába, az iskola igazgatója értesíti a tanuló lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes önkormányzat jegyzőjét.”

12. §

(1) Az R. 20. §-ának (3) bekezdése a következő negyedik mondatral egészül ki:

„Ha az iskola értesítése eredménytelen maradt, és a tanuló ismételen igazolatlanul mulaszt, az iskola a gyermekjóléti szolgálat közreműködését igénybe véve megkezesi a tanuló szülőjét.”

(2) Az R. 20. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a tanulót kérelmére felvették a nem kötelező tanórai foglalkozásra, a tanítási év végéig köteles azon részt venni, feltéve, hogy erre a beiratkozás előtt írásban felhívták a tanulót és a szülő figyelmét. A nem kötelező tanórai foglalkozást az értékelés és minősítés, a mulasztás továbbá a magasabb évfolyamra lépés tekintetében úgy kell tekinteni, mintha kötelező tanórai foglalkozás lenne.”

13. §

(1) Az R. 21. §-a (4) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) A félévi és a tanév végi osztályzat megállapításához a tanulóknak osztályozó vizsgát kell tennie, ha]

„e) a tanuló a félévi, illetőleg év végi osztályzatának megállapítása érdekében független vizsgabizottság előtt tesz vizsgát.”

(2) Az R. 21. §-ának (5)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A magántanulónak a magatartását és szorgalmát nem kell minősíteni.

(6) A tanuló beszámoltatására, az ismeretek számonkérésének formáira a (2)—(4) bekezdésben foglaltakon az évfolyamokon kell alkalmazni, amelyekben a helyi tanterv bevezetése még nem történt meg.”

14. §

Az R. 22. §-a (2) bekezdésének harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az iskola igazgatója a bejelentést öt napon belül továbbítja a vizsgáztatásra kijelölt intézménynek, amelyik az első félév, illetve a szorgalmi idő utolsó hetében szervezi meg a vizsgát.”

15. §

(1) Az R. 23. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a tanuló tanulmányi kötelezettségének a szülő döntése alapján magántanulónak tesz eleget, felkészítéséről a szülő gondoskodik, illetőleg a tanuló egyénileg készül fel.”

(2) Az R. 23. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a tanulót a közoktatási törvény 69. §-ának (2) bekezdése alapján egyéni adottsága vagy sajátos helyzete alapján mentesítették a készségi tárgyak tanulása alól, tudásáról nem kell számot adnia.”

16. §

Az R. 24. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az óvodás gyermek fejlődéséről, a kiskorú tanuló érdemjegyeiről a szülő folyamatosan tájékoztatni kell. A tanuló félévi osztályzatáról a szülő az ellenőrző könyvben kiállított félévi értesítőben kell tájékoztatni.”

17. §

Az R. 25. §-ának (1) bekezdése a második mondatot követően a következő harmadik mondatral egészül ki:

„Az iskola osztályozó vizsgát a tanítási év során bármikor szervezhet.”

18. §

Az R. 26. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tanulmányok alatti vizsga — ha azt az iskolában szervezik — vizsgabizottságának elnökét és tagjait az igaz-

gató, a független vizsgabizottság elnökét és tagjait pedig a vizsgáztatásra kijelölt intézmény vezetője bízza meg. A tanulmányok alatti vizsgák lebonyolítására alkalmazni kell az alpműveltségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 24/1997. (VI. 5.) MKM rendelet 15. §-ában, 16. §-ának (1) bekezdésében, (2) bekezdésének *a)–b), d)–f)* pontjában és (3) bekezdésében, 18. §-ának (7) bekezdésében, 19. §-ának (2)—(4) bekezdésében, 20. §-ában, 21. §-a (1), valamint (3)—(5) bekezdésében, 23. §-ában, 24. §-ának (1) bekezdésében a harmadik mondat kivételével, 25. §-ában, 26. §-ának (1) és (3) bekezdésében, 30. §-ának (3)—(4) bekezdésében, 34. §-ában, 35. §-ának (2)—(9) bekezdésében, 36—38. §-ában foglaltakat, azzal az eltéréssel, hogy ahol a vizsgaszabályzat alpműveltségi vizsgáról rendelkezik, azon a megfelelő tanulmányok alatti vizsgát, ahol felügyelőtanáról, kérdezőtanáról vagy szaktanáról rendelkezik, azon a vizsgabizottság elnökét vagy a vizsgabizottság elnöke által kijelölt vizsgáztató tanárt kell érteni, továbbá a vizsgán elkövetett szabálytalanság kérdésében a vizsgabizottság helyett az iskola igazgatójából és két másik — a vizsgabizottság munkájában részt nem vevő — tanárból álló háromtagú bizottság dönt.”

19. §

Az R. 27. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a tanuló nem teljesítette az évfolyamra előírt tanulmányi követelményeket, tanulmányait az évfolyam megismétlésével folytathatja. Az évfolyam megismétlésével folytathatja tanulmányait az a tanuló is, akit fegyelmi büntetésként az adott iskolában eltiltottak a tanév folytatásától.”

20. §

Az R. a következő 27/A—27/B. §-sal egészül ki:

„27/A. § A tanuló bizonyítványának kiadását az iskola semmilyen indokkal nem tagadhatja meg.

27/B. § Ha a tanuló részére a közoktatási törvény 71. §-ának (4) bekezdése alapján engedélyezték, hogy a sikeresen befejezett évfolyamot megismétlje a magasabb iskolai évfolyamra, illetve a szakképzési évfolyamra lépésről, továbbá az alpműveltségi vizsgára, érettségi vizsgára bocsátásról a megismételt iskolai évfolyamon elért évközbeni érdemjegyek, félévi és tanítási év végi osztályzatok alapján kell dönteni.”

21. §

Az R. 28. §-ának (2) bekezdése a következő második mondatall egészül ki:

„A tanulói jogviszony megszűnéséről az iskola írásban értesíti a tanulót, kiskorú tanuló esetén a szülőt, továbbá

minden esetben a tanuló állandó lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes fővárosi, megyei egészségbiztosítási pénztárat.”

22. §

Az R. 31. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az évi rendes diákközgyűlés összehívását az iskolai, kollégiumi diákönkormányzat vezetője kezdeményezi, a tanév helyi rendjében meghatározottak szerint.”

23. §

Az R. 35. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jegyző, főjegyző, a közoktatási törvény 79. §-ának (1)—(4) bekezdésében szabályozott, a nem helyi önkormányzat által alapított nevelési-oktatási intézmény működésének megkezdéséhez szükséges engedély kiadásával kapcsolatos eljárása keretében vizsgálja, hogy a nevelési-oktatási intézmény működéséhez rendelkezésre álló, illetve megteremthető személyi, tárgyi, munkavédelmi, közegészségügyi, pénzügyi feltételek biztosítják-e a nevelő és oktató munka folyamatos, hosszú távú, biztonságos, egészséges, szakszerű megszervezését. A jegyző, főjegyző határozatában feltünteti a nevelési-oktatási intézmény nevét, székhelyét, telephelyét, feladatait, azt a legmagasabb gyermek és tanulói létszámot, amelyet a nevelési-oktatási intézmény fogadni képes.”

24. §

Az R. 38. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E rendelet alkalmazásában

a) dokumentum: a könyvtár által állományba vett, az alap- és kiegészítő feladatai ellátásához szükséges szak- és szépirodalmi, tudományos, oktatási, művészeti, közművelődési könyv, tartós könyv, tankönyv, kotta, segédkönyv, időszaki és egyéb kiadvány, jogszabálygyűjtemény, közlönyök, az iskola, kollégium szabályzatai, pedagógiai programja, szöveg-, kép-, adat- és hangrögzítés, információhordozók, beleértve a képi és az elektronikus ismerethordozókat is;

b) dokumentum feltárása: a dokumentumok tartalmi és a jellemző formai jegyek alapján történő nyilvántartása a használó tájékoztatása céljából;

c) gyógypedagógiai nevelési-oktatási intézmény: a fogyatékoság típusának megfelelően létrehozott óvoda, általános iskola, középiskola, speciális szakiskola, készségfejlesztő speciális szakiskola, kollégium, továbbá óvodai, iskolai, kollégiumi tagozat, osztály, csoport.”

25. §

Az R. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) A szakképző iskolák az 1998/99-es tanévtől kezdődően az Országos Képzési Jegyzékről szóló 7/1993. (XII. 30.) MüM rendeletben szereplő szakképesítések megszerzésére indíthatnak képzést.

(2) Az oktatásról szóló 1985. évi I. törvény 130. §-ában szabályozott dolgozók háromévfolyamos szakközépiskolájában — a szakmunkás bizonyítvánnyal rendelkezők részére — utoljára 2000/2001. tanévben indítható oktatás a kilencedik évfolyamon. A tanulók felkészítése és vizsgáztatása a 108/1982. (MK 9.) MM utasítással kiadott szakközépiskolai érettségi-képesítő vizsgaszabályzat X. fejezetében foglaltak szerint történik.”

26. §

Az R. a következő 50. §-sal egészül ki:

„50. § A rendeletben foglaltakat a közös igazgatású közoktatási intézmény és az általános művelődési központ tekintetében azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

a) a szervezeti és működési szabályzatban meg kell határozni

aa) a közös igazgatású közoktatási intézmény és az általános művelődési központ vezetési szerkezetét, a vezetők közötti feladatmegosztást,

ab) az igazgatótanács létrehozásának és működésének szabályait,

ac) ha működik, a vezetői és szakértői testületek létrehozásának, működésének szabályait, jogkörét,

b) az intézményegység munkáját az intézményegység vezetője irányítja, intézményegység-vezetői megbízást a közös igazgatású intézmény és az általános művelődési központ igazgatója is kaphat,

c) az intézményegység-vezető tevékenységét intézményegység-vezető helyettes is segítheti.”

27. §

Az R. 53. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„53. § (1) Az artistaképzés feladatait az Állami Artistaképző Intézet (Szakközépiskola és Szakiskola) látja el.

(2) Az Állami Artistaképző Intézet (Szakközépiskola és Szakiskola) összetett iskolaként működik.”

28. §

(1) Az R. az e rendelet 1. számú mellékletével kiadott „A tanuló- és gyermekbalesetekkel összefüggő egyes feladatok” című 2. számú melléklettel egészül ki.

(2) Az R. az e rendelet 2. számú mellékletével kiadott „Az iskolai (kollégiumi) könyvtárak működése” című 3. számú melléklettel egészül ki.

(3) Az R. 2—4. számú mellékletének jelölése 4—6. számú mellékletre változik.

29. §

Az R. eredeti 2. számmal jelölt mellékletének „A nevelési-oktatási intézmények irattári terve, az iskolai záradékok és a kötelező nyomtatványok” című rész II. „Az iskolák által alkalmazott záradékok” alcím alatti rendelkezései az e rendelet 3. számú melléklete szerint módosulnak.

30. §

(1) Az R. eredeti 2. számmal jelölt melléklete „A nevelési-oktatási intézmények irattári terve, az iskolai záradékok és a kötelező nyomtatványok” című rész III. „Az óvoda által használt kötelező nyomtatványok” alcím alatt a következő 6—7. ponttal egészül ki:

„6. jegyzőkönyv a tanuló- és gyermekbalesetekről*

7. nyilvántartás a tanuló- és gyermekbalesetekről**

(2) Az R. eredeti 2. számmal jelölt melléklete „A nevelési-oktatási intézmények irattári terve, az iskolai záradékok és a kötelező nyomtatványok” című rész III. „Az iskola által kötelezően használt nyomtatványok” alcím alatt a következő 32—33. ponttal egészül ki:

„32. jegyzőkönyv a tanuló- és gyermekbalesetekről*

33. nyilvántartás a tanuló- és gyermekbalesetekről**

(3) Az R. eredeti 2. számmal jelölt melléklete „A nevelési-oktatási intézmények irattári terve, az iskolai záradékok és a kötelező nyomtatványok” című rész III. „A kollégium által használt nyomtatványok” alcím alatt a következő 4—5. ponttal egészül ki:

„4. jegyzőkönyv a tanuló- és gyermekbalesetekről*

5. nyilvántartás a tanuló- és gyermekbalesetekről**

31. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A nevelési-oktatási intézmények 1998. augusztus 31-ig vizsgálják felül — az e rendeletben foglaltak alapján — szervezeti és működési szabályzatukat és házirendjüket.

(3) 1998. szeptember 1-jétől az Állami Artistaképző Intézet elnevezése Állami Artistaképző Intézet (Szakközépiskola és Szakiskola) elnevezésre változik.

(4) E rendelet hatálybalépésének napján

a) a 2. § (1) bekezdésében és a 4. § (1) bekezdésének g) pontjában a „szülői munkaközösség” szövegrész helyébe a „szülői szervezet (közösség)” szövegrész,

b) — a 4. § (1) bekezdésének d) pontjában a „tagintézmény” és az „tagintézménnyel” szövegrész helyébe a „tagintézmény (intézményegység)” illetőleg a „tagintézménnyel (intézményegységgel)” szövegrész,

— a 4. § (3) bekezdésének b) pontjában az „és k)—m) pontjában” szövegrész helyébe az „és k)—p) pontjában” szövegrész és a „valamint a (2) bekezdés d)—i) pontjában” szövegrész helyébe a „valamint a (2) bekezdés d)—j) pontjában” szövegrész,

— a 4. § (3) bekezdésének c) pontjában a „továbbá az (1) bekezdés n) pontjában” szövegrész helyébe a „továbbá az (1) bekezdés p) pontjában” szövegrész,

c) a 7. § (2) bekezdésének második mondatában „a nevelési-oktatási intézet” szövegrész helyébe „a nevelési-oktatási intézmény” szövegrész,

d) a 11. §-ban a „tagintézmény” szövegrész helyébe a „tagintézmény (intézményegység)” szövegrész,

e) a 13. §-ban az „alkalmazotti értekezlet” szövegrész helyébe az „alkalmazotti közösség értekezlete” szövegrész,

f) a 20. § (2) bekezdésének b) pontjában a „házi rendben” szövegrész helyébe a „szervezeti és működési szabályzatban” szövegrész,

g) a 29. § (1) bekezdésében a „szülői munkaközösség” kifejezés helyébe a „szülői szervezet, közösség” szövegrész,

h) a 30. § (5) bekezdésének a) pontjában a „foglalkozási” kifejezés helyébe a „nevelési” kifejezés,

i) a 32. §-ban az „eltiltás a tanév folytatásától” szövegrész helyébe az „eltiltás az adott iskolában a tanév folytatásától” szövegrész,

j) a 34. § (2) bekezdésének a) pontjában a „6. §-ának (2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „6. §-ának (9) bekezdésében” szövegrész,

k) a 39. § (5) bekezdésében a „közoktatási törvény 27. §-ának (1) bekezdése” szövegrész helyébe a „közoktatási törvény 27. §-ának (9) bekezdése” szövegrész,

l) az eredeti számozás szerinti 4. számú mellékletben a „jegyző” szövegrész helyébe a „jegyző, főjegyző”, illetve annak megfelelően ragozott formája lép.

(5) E rendelet hatálybalépésének napján hatályát veszti:

a) az R. 1. §-ának (2) bekezdése, 2. §-ának (8)—(9) bekezdése, a 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja, a 4. §-a (2) bekezdésének b) pontjából a „rendjét” kifejezés, 4. §-a (2) bekezdésének g) pontjából a „szervezeti” szövegrész, a 4. §-a (3) bekezdésének c) pontjából az „a középiskolában, illetve a szakiskolában, továbbá a középiskolai, illetve szakiskolai tanulók elhelyezését biztosító kollégiumban” szövegrész, 10. §-a (1) bekezdésének második mondata, 15. §-ának (1), valamint (3)—(4) bekezdése, 17. §-ának (8) bekezdése, 21.

§-ának (2) bekezdése, valamint (4) bekezdésének d) pontja, 22. §-a (2) bekezdésének első mondatából az „év végi” szövegrész, 32. §-a (2) bekezdésének első mondata, 33. §-ának (3) bekezdése, 34. §-ának (3) bekezdése, 36. §-ának (5)—(6) bekezdése, 37. §-a (2) bekezdésének első mondata, valamint (3), (8) és (10) bekezdése, 38. §-ának (3)—(5) bekezdése, 39. §-ának (1)—(4) bekezdése, 40. §-ának (3)—(4) bekezdése, 47. §-a a (7) bekezdés kivételével, 48. §-ának (2)—(3) bekezdése, 54. §-a,

b) — a diáksportkörökről, valamint a nevelési-oktatási intézmények és a diáksport egyesületek kapcsolatairól szóló 4/1986. (VI. 2.) MM rendelet,

— az általános iskolai tanulókat megillető útiköltségtérítés feltételeiről szóló 19/1987. (IX. 1.) MM rendelet,

— az alap- és középfokú nevelési-oktatási intézményekben, valamint a zeneiskolákban a tanulók által fizetendő díjakról és költségtérítésekről, továbbá a középfokú iskolákban a vizsgáztatással összefüggő díjazásról szóló 10/1988. (V. 6.) MM rendelet,

— az összevont művelődési intézményekről szóló 30/1989. (XI. 19.) MM rendelet.

(6) 1998. szeptember 1. napján hatályát veszti az Állami Artistaképző Intézetéről szóló 6/1980. (VI. 4.) KM rendelet.

Dr. Magyar Bálint s. k.,
művelődési és közoktatási miniszter

1. számú melléklet

a 16/1998. (IV. 8.) MKM rendelethez

„2. számú melléklet

a 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelethez

A tanuló- és gyermekbalesetekkel összefüggő egyes feladatok

A tanulók által nem, vagy csak felügyelet mellett használható eszközök, gépek

1. Az iskolában keményforrasztás, ív- és lánghegesztés, ipari gázpalack, illetve tartály felszerelése az épületen szakkivitelező által folytatott építési, felújítási, javítási munka kivételével nem végezhető.

2. A tanuló által nem használható gépek, eszközök:

- villamos köszörűgép,
- barkács gép faesztérgálásra,
- faipari szalagfűrész, körfűrész, kombinált gyalugép,
- szalagfűrészlap-hegesztő készülék,
- valamint jogszabályban, használati utasításban veszélyesnek minősített gépek, eszközök.

3. A tíz évesnél idősebb tanulók által pedagógus felügyelete mellett használható eszközök, gépek:

- villamos fűrógép,
- barkács gép a következő tartozékokkal: korong- és vibrációs csiszoló, dekopírfűrész, polírkorong,

- törpefeszültséggel működő forrasztópáka,
- 220 V feszültséggel működő, kettős szigetelésű, úgynevezett „pillanat”-forrasztópáka,
- villamos háztartási gépek (tűzhely, főzőlap, kávéfőző, kávédaráló, robotgép, vasaló, varrógép stb.),
- segédmotoros kerékpár szerelési gyakorlathoz (az üzemanyagot és a motort nem kezelheti a tanuló),
- kerti gépek szerelési gyakorlathoz (az üzemanyagot és a motort nem kezelheti a tanuló).

4. Pedagógus felügyelete mellett használható a számítógép.

5. A krónikusan beteg, valamint a testi, értelmi és érzékszervi fogyatékos tanulók esetében, az iskolaorvos véleményezésével, szükség esetén ki kell terjeszteni az 1—4. pontokban felsorolt korlátozásokat.

6. A szakképzésben folyó gyakorlati képzés során a szakmai előkészítő ismeretek oktatásakor, illetőleg a gimnáziumban folyó munkába állást előkészítő gyakorlati tanítási óra keretében végzett tevékenység keretében alkalmazni kell a közoktatási törvény 11. §-a (2) bekezdésének a munkavédelemre vonatkozó előírásait.

A tanuló- és gyermekbalesetek jelentési kötelezettsége

1. A tanuló- és gyermekbaleseteket az e rendelet 2. számú mellékletében előírt nyomtatványon nyilván kell tartani.

2. A három napon túl gyógyuló sérülést okozó tanuló- és gyermekbaleseteket haladéktalanul ki kell vizsgálni. Ennek során fel kell tární a kiváltó és a közreható személyi, tárgyi és szervezési okokat.

Ezekről a balesetekről az e rendelet 2. számú mellékletében előírt nyomtatványon jegyzőkönyvet kell felvenni, amelynek egy-egy példányát a kivizsgálás befejezésekor, de legkésőbb a tárgyhót követő hónap 8. napjáig meg kell küldeni a fenntartónak, valamint át kell adni a tanulóknak; gyermek és kiskorú esetén a szülőknek. A jegyzőkönyv egy példányát a kiállító nevelési-oktatási intézmény őrzi meg.

3. Ha a sérült állapota vagy a baleset jellege miatt a vizsgálatot az adatszolgáltatás határidejére nem lehet befejezni, akkor azt a jegyzőkönyvben meg kell indokolni.

4. A súlyos balesetet a nevelési-oktatási intézménynek — telefonon, telexen, telefaxon vagy személyesen — azonnal be kell jelentenie a rendelkezésre álló adatok közlésével az intézmény fenntartójának. A súlyos baleset kivizsgálásába legalább középfokú munkavédelmi szakképesítéssel rendelkező személyt kell bevonni.

5. Súlyos az a tanuló- és gyermekbaleset, amely

a) a sérült halálát (halálos baleset az a baleset is, amelynek bekövetkezésétől számított 90 napon belül a sérült orvosi szakvélemény szerint a balesettel összefüggésben életét vesztette),

b) valamely érzékszerv (érzékelőképesség) elvesztését, illetve jelentős mértékű károsodását,

c) orvosi vélemény szerint életveszélyes sérülést, egészségkárosodást,

d) súlyos csonkulást (hüvelykujj vagy kéz, láb két vagy több ujjá nagyobb részének elvesztése, továbbá ennél súlyosabb esetek),

e) a beszélőképesség elvesztését vagy feltűnő eltorzulást, bénulást, illetve elmezavart okozott.

6. A nem önkormányzati intézményfenntartók a részükre megküldött jegyzőkönyvet nyolc napon belül megküldik a nevelési-oktatási intézmény működéséhez szükséges engedélyt kiállító jegyző, főjegyző részére.

7. A jegyző, főjegyző a nevelési-oktatási intézményektől, illetve a fenntartóktól érkezett baleseti jegyzőkönyveket a naptári félévet követő hónap utolsó napjáig megküldi a Művelődési és Közoktatási Minisztérium részére.

8. A nevelési-oktatási intézménynek lehetővé kell tenni az óvodaszék, iskolaszék, illetve a kollégiumi szék, ezek hiányában a szülői szervezet (közösség) és az iskolai diákönkormányzat képviselője részvételét a tanuló- és gyermekbalesetek kivizsgálásában.

9. Minden tanuló- és gyermekbalesetet követően meg kell tenni a szükséges intézkedést a hasonló esetek megelőzésére.”

2. számú melléklet

a 16/1998. (IV. 8.) MKM rendelethez

„3. számú melléklet

a 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelethez

Az iskolai (kollégiumi) könyvtárak működése

Az iskolai (kollégiumi) könyvtár működtetésének szakmai követelményei

1. Az iskolai (kollégiumi) könyvtár alapkövetelményei:
 - legalább egy olyan, a használók által könnyen megközelíthető helyiség, amely alkalmas az állomány (állományrész) szabadpolcos elhelyezésére, és legalább egy iskolai osztály egyidejű foglalkoztatására,
 - könyvtárostánár (-tanító) alkalmazása,
 - legalább három ezer könyvtári dokumentum megléte,
 - szabadpolcos állományrész biztosítása,
 - tanítási napokon a tanulók, pedagógusok részére megfelelő időpontban a nyitva tartás biztosítása.

2. Az iskolai (kollégiumi) könyvtár gyűjteményének széleskörűen tartalmaznia kell azokat az információkat és információhordozókat, amelyekre az iskolai (kollégiumi) nevelő és oktató tevékenységéhez szükség van. Az iskolai (kollégiumi) könyvtárnak rendelkeznie kell a különböző információhordozók használatához, az újabb dokumentumok előállításához, a dokumentumok kiadásához, a

könyvtárhasználat nyilvántartásához szükséges eszközökkel.

3. Az iskolai (kollégiumi) könyvtár kapcsolatot tart a többi iskolai (kollégiumi) könyvtárral, a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokat ellátó intézmények könyvtáraival, a nyilvános könyvtárakkal, és együttműködik az iskola székhelyén működő közkönyvtárral.

Az iskolai (kollégiumi) könyvtár feladatai

1. Az iskolai könyvtár alapfeladata

- gyűjteményének folyamatos fejlesztése, feltárása, őrzése, gondozása és rendelkezésre bocsátása,
- tájékoztatás nyújtása a dokumentumokról és szolgáltatásokról,
- tanórai foglalkozások tartása,
- az egyéni és csoportos helyben használat biztosítása,
- könyvtári dokumentumok kölcsönzése, beleértve a tartós tankönyvek, segédkönyvek kölcsönzését.

2. Az iskolai (kollégiumi) könyvtár kiegészítő feladatai lehetnek különösen:

- tanórán kívüli foglalkozások tartása,
- dokumentumok másolása, új ismerethordozók előállítás,
- számítógépes informatikai szolgáltatások biztosítása,
- tájékoztatás nyújtása az iskolai (kollégiumi) könyvtárak, a pedagógiai-szakmai szolgáltatásokat ellátó intézményekben működő könyvtárak, a nyilvános könyvtárak dokumentumairól, szolgáltatásairól,
- más könyvtárak által nyújtott szolgáltatások elérésének biztosítása,
- részvétel a könyvtárak közötti dokumentum- és információcserében,

- muzeális értékű iskolai (kollégiumi) könyvtári gyűjtemények gondozása,
- közreműködés az iskolai tankönyvellátás megszerzésében, lebonyolításában.

Az iskolai (kollégiumi) könyvtár működése

1. Az iskolai (kollégiumi) könyvtár gyűjteményét a tanulók és a pedagógusok igényeinek figyelembevételével kell fejleszteni.

2. A közoktatási intézmény számára vásárolt dokumentumokat könyvtári nyilvántartásba kell venni. A könyvtáron kívül elhelyezett dokumentumokról lelőhely-nyilvántartást kell vezetni.

3. A szervezeti és működési szabályzatban kell meghatározni az iskolai (kollégiumi) könyvtár

- a) könyvtárhasználóinak körét,
- b) a beiratkozás módját, az adatokban bekövetkezett változások bejelentésének módját,
- c) a szolgáltatások igénybevételének feltételeit,
- d) a könyvtárhasználat szabályait,
- e) a nyitva tartás, kölcsönzés idejét.

4. A szervezeti és működési szabályzatnak a könyvtárhasználat kérdéseit meghatározó rendelkezéseit nyilvánosságra kell hozni.

5. Az iskolai (kollégiumi) könyvtárban könyvtáros asszisztens az lehet, aki középiskolai végzettséggel és legalább középfokú könyvtárosi szakképesítéssel rendelkezik. A könyvtáros asszisztens a könyvtáros tanár irányításával közreműködik az állomány nyilvántartásba vételével, a raktári rend fenntartásával, az állomány megóvásával, a dokumentumok könyvtári szerelésével, adatbevitelével kapcsolatos feladatok ellátásában, továbbá elláthat minden olyan feladatot, amely megfelel a szakmai végzettségnek.”

3. számú melléklet a 16/1998. (IV. 8.) MKM rendelethez

Az iskolák által alkalmazott záradékok

Záradék	Dokumentumok
1. Felvéve [átvéve, a(z) számú határozattal áthelyezve] a(z) (iskola címe) iskolába.	Bn., N., TI., B.
1/A. Az első évfolyam követelményeit nem teljesítette, munkája előkészítőnek minősül, tanulmányait az első évfolyamon folytathatja.	Bn., N., TI., B.
2. A számú fordítással hitelesített bizonyítvány alapján tanulmányait a(z) (betűvel) évfolyamon folytatja.	Bn., TI.
3. Felvette a(z) (iskola címe) iskola.	Bn., TI., N.
4. Tanulmányait évfolyamismétléssel kezdheti meg, illetve osztályozó vizsga letételével folytathatja.	Bn., TI., N.

Záradék	Dokumentumok
5. Egyes tantárgyak tanórai látogatása alól az 19...../..... tanévben felmentvemiatt. Kiegészülhet: osztályozó vizsgát köteles tenni	N., TI., B.
6. Tanulmányait a szülő kérésére (szakértői vélemény alapján) magántanulóként folytatja.	N., TI.
7. Mentésítve a(z) [a tantárgy(ak) neve] tantárgy tanulása alól. Megjegyzés: A törzslapra be kell jegyezni a mentesítés okát is.	N., TI., B.
8. Tanulmányi idejének megrövidítése miatt a(z) évfolyam tantárgyból osztályozó vizsgát köteles tenni.	N., TI.
9. A(z) évfolyamra megállapított tantervi követelményeket a tanulmányi idő megrövidítésével teljesítette.	N., TI., B.
10. A(z) tantárgy óráinak látogatása alól felmentve -tól-ig. Kiegészülhet: Osztályozó vizsgát köteles tenni.	N.
11. Mulasztása miatt nem osztályozható, a nevelőtestület határozata értelmében osztályozó vizsgát tehet.	N., TI.
12. A nevelőtestület határozata: a (betűvel) évfolyamba léphet, vagy A nevelőtestület határozata: iskolai tanulmányait befejezte, tanulmányait évfolyamon folytathatja.	N., TI., B.
13. A tanuló az évfolyam követelményeit egy tanítási évnél hosszabb ideig, hónap alatt teljesítette.	N., TI.
14. A(z) tantárgyból javítóvizsgát tehet. A javítóvizsgán tantárgyból osztályzatot kapott évfolyamba léphet.	N., TI., B., TI., B.
15. A évfolyam követelményeit nem teljesítette, az évfolyamot megismételheti.	N., TI., B.
15/A. Az évfolyamot a Ktv. 72. §-ának (4) bekezdésében foglaltak alapján megismételte.	
16. A javítóvizsgán tantárgyból elégtelen osztályzatot kapott. Évfolyamot ismételni köteles.	TI., B.
17. A(z) tantárgyból -án osztályozó vizsgát tett.	N., TI.
18. Osztályozó vizsgát tett.	TI., B.
19. A(z) tantárgy alól okból felmentve.	TI., B.
20. A(z) tanóra alól okból felmentve.	TI., B.
21. Az osztályozó (beszámoltató, különbözeti, javító-) vizsga letételére-ig halasztást kapott.	TI., B.
22. Az osztályozó (javító-) vizsgát engedéllyel a(z) iskolában független vizsgabizottság előtt tette le.	TI., B.
23. A(z) szakképesítés évfolyamán folytatja tanulmányait.	TI., B., N.
24. Tanulmányait okból megszakította, a tanulói jogviszonya-igszünetel.	Bn., TI.

Záradék	Dokumentumok
25. A tanuló jogviszonya a) kimaradással, b) óra igazolatlan mulasztás miatt, c) egészségügyi alkalmasság miatt, d) térítési díj, tandíj fizetési hátralék miatt, e) iskolába való átvétel miatt megszűnt, a létszámból törölve.	Bn., TI., B., N.
26. fegyelmező intézkedésben részesült.	N.
27. fegyelmi büntetésben részesült. A büntetés végrehajtása-ig felfüggesztve.	
28. Tanköteles tanuló igazolatlan mulasztása esetén a) A tanuló óra igazolatlan mulasztása miatt a szülőt felszólítottam. b) A tanuló ismételt óra igazolatlan mulasztása miatt a szülő ellen szabálysértési eljárást kezdeményeztem. Az a) pontban foglaltakat nem kell bejegyezni a Bn. és TI. dokumentumokra.	Bn., TI., N.
29. Tankötelezettség megszűnt.	Bn.
30. A szót (szavakat) osztályzato(ka)t-ra helyesbítettem.	TI., B.
31. A bizonyítvány lapját téves bejegyzés miatt érvénytelenítettem.	B.
32. Ezt a póttörzslapot a(z) következtében elvesztett (megsemmisült) eredeti helyett adatai (adatok) alapján állítottam ki.	Pót. TI.
33. Ezt a bizonyítványmásodlatot az elveszett (megsemmisült) eredeti helyett adatai (adatok) alapján állítottam ki.	Pót. TI.
34. Pótbizonyítvány. Igazolom, hogy név, anyja neve.....a(z).....iskola szak (szakmai, speciális osztály, két tanítási nyelvű osztály, tagozat) évfolyamát a(z) tanévben eredményesen elvégezte.	Pót. B.
35. Az iskola a tanulmányi eredmények bejegyzéséhez, a kiemelkedő tanulmányi eredmények elismeréséhez, a felvételi vizsga eredményeinek bejegyzéséhez vizsga eredményének befejezéséhez vagy egyéb, a záradékok között nem szereplő, a tanulóval kapcsolatos közlés dokumentálásához a záradékokat megfelelően alkalmazhatja, illetve megfelelően záradékot alakíthat ki.	
36. Érettségi vizsgát tehet.	TI., B.
37. Gyakorlati képzésről mulasztását-tól-ig pótolhatja.	TI., B., N.
38. Beírtam a iskola első osztályába.	
39. Ezt a haladási naplót tanítási nappal (órával) lezártam.	N.
40. Ezt az osztályozó naplót azaz (betűvel) osztályozott tanulással lezártam.	N.

Alkalmazott rövidítések:

Beírási napló	Bn.
Osztálynapló	N.
Törzslap	TI.
Bizonyítvány	B.

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 10/1998. (IV. 8.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában — *dr. Lábady Tamás* alkotmánybíró különvéleményével — meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja: a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 7. § (1) bekezdése alkalmazásánál alkotmányos követelmény, hogy az adóhatóság az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény rendelkezéseit követve járjon el.

Az Alkotmánybíróság a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény egésze, 1. §-a, 4. § (1) bekezdés *b*) pontja, 4. § (2) bekezdés *c*) pontja, 4/A. §-a és 7. § (1) bekezdés *c*) pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: T.) egésze, illetve 1. §-a, 4. § (1) bekezdés *b*) pontja, 4. § (2) bekezdés *c*) pontja, 4/A. §-a és a 7. § (1) bekezdés *c*) pontja alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése tárgyában több indítvány érkezett. Az Alkotmánybíróság az indítványokat egyesítette és egy eljárásban bírálta el. Az alkotmánybírói eljárás alatt az 1997. évi CXXIX. törvény módosította a T. indítványokban támadott rendelkezéseit, ezért az Alkotmánybíróság felszólította az indítványozókat, hogy nyilatkozzanak indítványaik

fenntartásáról, illetve módosításáról. Az indítványozók eleget tettek a felszólításnak és az Alkotmánybíróság ennek alapján a módosított, illetve kiegészített jogszabályi rendelkezéseket bírálta el.

Az indítványozók egyrészt azon az alapon kifogásolják a T. egészének és 1. §-ának rendelkezéseit, hogy azok az állampolgárok közül csak az adófizetőknek, illetve az adófizetők szűk csoportjának biztosítják a személyi jövedelemadó meghatározott része feletti rendelkezési jogot. Megítélésük szerint ez ellentétben áll a demokratikus jogállam alkotmányos elvével, ellentétben az Alkotmány hátrányos megkülönböztetést tiltó rendelkezésével, továbbá az egyesüléshez, a gazdasági, társadalmi érdekszervezet alakításához, a művelődéshez, a tudományos és művészeti élet szabadságához való joggal, valamint a közteherviselés kötelezettségével. Szerintük az Alkotmány alapján az adók felhasználásáról csak a választóknak vagy helyettük az Országgyűlésnek, nem pedig pusztán az adófizetők szűk körének van joga dönten. Úgy vélik, hogy a személyi jövedelemadó meghatározott hányadáról szóló rendelkezés alapján történő közpénzelosztást csak akkor lehet demokratikusnak nevezni, ha nem csak a meghatározott összegű adót befizető, hanem valamennyi szavazó polgár véleményét nyilvánít.

Az indítványozók támadják a T.-nek azokat a rendelkezéseit is, amelyek a kedvezményezettek körébe tartozás feltételeit állapítják meg. Álláspontjuk szerint a visszamező hatályú jogalkotás tilalmába ütközik, hogy csak a több mint három éve működő, a pártoktól független, az országgyűlési választáson képviselőjelöltet nem állító és nem támogató társadalmi szervezet vagy alapítvány jogosult a személyi jövedelemadó meghatározott részének közcélú felhasználására. Egyik indítványozó alkotmányellenes megkülönböztetésnek tartja, hogy a T. az egyházak tekintetében — a működés kezdetére, az elnyert támogatások felhasználásának igazolási, elszámolási és sajtó nyilvánossági követelményeire vonatkozóan — a többi kedvezményezettől eltérő szabályozást tartalmaz. Ugyancsak alkotmányellenesnek tartják az indítványozók, hogy a T. nem biztosítja az adózóknak a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogot, ha azok rendelkező nyilatkozatukban tévesen vagy olvashatatlanul tüntették fel a kedvezményezett adószámát. Kifogásolják az indítványozók azt is, hogy a T. előírásai nem teszik lehetővé, hogy a rendelkezők és a kedvezményezettek teljeskörűen meggyőződjenek a támogatás kedvezményezettekhez történő megérkezéséről.

II.

Az indítványok nem megalapozottak.

1. A T. kifogásolt rendelkezései a következők:

„1. § (1) Az Szja tv. 45. §-ára is figyelemmel, e törvény alkalmazásában befizetett adónak azt az összeget kell tekinteni, amely a magánszemély adóbevallásában vagy az adóbevallást helyettesítő munkáltatói elszámolásában az összevont adóalap adójának összegéből a kedvezmények

levonása után fennmarad, feltéve, hogy ezt az adót a magánszemély a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig megfizette, arra a rendelkező nyilatkozat éve szeptember harmincadik napján túlnyúló fizetési halasztást, részletfizetési kedvezményt nem kapott.

(2) A magánszemély külön-külön nyilatkozatban rendelkezhet befizetett adójának

- a) egy százalékaról a 4. §-ban,
- b) további egy százalékaról pedig a 4/A. §-ban

meghatározottak közül kiválasztott egy-egy kedvezményezett javára, feltéve, hogy az a)–b) pont szerinti összeg külön-külön legalább 100 forint.

(3) A befizetett adó egy-egy százalékaról csak teljes egészében lehet rendelkezni a 4. §-ban és/vagy a 4/A. §-ban meghatározott kedvezményezettek közül kiválasztott egy-egy kedvezményezett javára.

4. § (1) E törvény alkalmazásában kedvezményezett

b) azon — az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény szerinti — társadalmi szervezet (kivéve a pártot, munkaadói és munkavállalói érdekképviselői szervezetet), azon alapítvány, amelyet a bíróság a magánszemélyrendelkező nyilatkozata évének első napja előtt legalább három évvel nyilvántartásba vett, és alapszabálya, illetőleg alapító okirata szerint az említett rendelkező nyilatkozat évének első napja előtt legalább egy évvel a közhasznú szervezetekről szóló törvény 26. § c) pontjában meghatározott tevékenységgel ténylegesen foglalkozik, figyelemmel a (2) bekezdésben foglaltakra is.

(2) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában megjelöltek közül kizárólag az a szervezet lehet kedvezményezett, amely

- a) belföldi székhelyű, és
- b) a hazai lakosság, illetőleg a határon túli magyarság érdekében működik, és
- c) nyilatkozik arról, hogy megfelel a közhasznú szervezetekről szóló törvény 4. § (1) bekezdésének d) pontja — ezzel összefüggésben a 26. §-ának d) pontja — szerinti feltételnek, ennek megfelelően módosította alapszabályát, alapító okiratát,
- d) nyilatkozik arról, hogy a vám- és pénzügyőrségnél, a társadalombiztosításnál, az állami adóhatóságnál nyilvántartott, esedékes köztartozása nincs, és
- e) az önkormányzati adóhatóság által 30 napnál nem régebben kiállított igazolással rendelkezik, mely szerint a kiállító szervezetnél nyilvántartott, esedékes köztartozása nincs, és
- f) nyilatkozik arról, hogy az alapszabálya, alapító okirata szerinti — a 4. § (1) bekezdése b) pontjában meghatározott — tevékenységét a rendelkező nyilatkozat(ok) évét megelőző egy év óta megszakítás nélkül ténylegesen folytatja, eleget téve minden rá vonatkozó jogszabályi rendelkezésnek.

4/A. § (1) E törvény alkalmazásában kedvezményezett:

a) a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény szerinti egyház, vallásfelekezet, vallási közösség (a továbbiakban: egyház), ha az egyházat a bíróság a rendelkező nyilatkozat évének első napja előtt nyilvántartásba vette; nem kedvezményezhető az egyház szervezeti egysége, intézménye;

b) a rendelkező nyilatkozat évére vonatkozó költségvetési törvényben az Országgyűlés által a saját költségvetési fejezetében meghatározott kiemelt előirányzat.

6. § (3) A 4. § szerinti kedvezményezettnek az e törvény alapján átutalt összeg cél szerinti felhasználását tartalmazó adatait az átutalást követő naptári év október 31-éig sajtóközleményben nyilvánosságra kell hoznia. A közzététel igazolása céljából a sajtóközlemény egy eredeti példányára az adózási bizonylatmegőrzési szabályokat kell alkalmazni.

7. § (1) A nyilatkozatban foglalt rendelkezés érvénytelen, ha a következő esetek bármelyike állapítható meg:

c) a rendelkező nyilatkozat nem tartalmaz adószámot, illetőleg technikai számot, vagy az téves, illetőleg olvashatatlan, kivéve, ha a 4/A. §-ban említettek a rendelkezésből enélkül is azonosíthatók;''

A T. 1. §-ában hivatkozott, a személyi jövedelemeadórról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja. tv.) 45. §-a szerint:

„A magánszemély nyilatkozatban rendelkezhet az összevont adóalapja adójának a kedvezmények levonása után fennmaradó része (befizetett adó) meghatározott részéről, amelynek átutalásáról az APEH külön törvényben meghatározott mértékben, kedvezményezett(ek) javára és eljárás szerint gondoskodik.”

A T. 4. § (1) bekezdésének b) pontjában hivatkozott, a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Khtv.) 26. § c) pontja szerint:

„c) *közhasznú tevékenység*: a társadalom és az egyén közös érdekeinek kielégítésére irányuló következő — a szervezet létesítő okiratában szereplő — cél szerinti tevékenységek: 1. egészségmegőrzés, betegségmegelőzés, gyógyító-, egészségügyi rehabilitációs tevékenység, 2. szociális tevékenység, családsegítés, időskorúak gondozása, 3. tudományos tevékenység, kutatás, 4. nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés, 5. kulturális tevékenység, 6. kulturális örökség megóvása, 7. műemlékvédelem, 8. természetvédelem, állatvédelem, 9. környezetvédelem, 10. gyermek- és ifjúságvédelem, gyermek és ifjúsági érdekképviselő, 11. hátrányos helyzetű csoportok társadalmi esélyegyenlőségének elősegítése, 12. emberi és állampolgári jogok védelme, 13. a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségekkel, valamint a határon túli magyarsággal kapcsolatos tevékenység, 14. sport, a munkaviszonyban és a polgári jogi jogviszony keretében megbízás alapján folytatott sporttevékenység kivételével, 15. közrend és közlekedésbiztonság védelme, önkéntes tűzoltás, mentés, katasztrófaelhárítás, 16. fogyasztóvédelem, 17. rehabilitációs foglalkoztatás, 18. munkaerőpiacon hátrányos helyzetű rétegek képzésének, foglalkoztatásának elősegítése és a kapcsolódó szolgáltatások, 19. euroatlanti integráció elősegítése, 20. közhasznú szervezetek számára biztosított — csak közhasznú szervezetek által igénybe vehető — szolgáltatások; 21. ár- és belvízvédelem ellátásához kapcsolódó tevékenység, 22. közforgalom számára megnyitott út, híd, alagút fejlesztéséhez, fenntartásához és üzemeltetéséhez kapcsolódó tevékenység.”

A T. 4. § (2) bekezdés c) pontjában hivatkozott Khtv. rendelkezései szerint:

„4. § (1) A közhasznúsági nyilvántartásba vételhez a szervezet létesítő okiratának tartalmaznia kell, hogy a szervezet

d) közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független és azoknak anyagi támogatást nem nyújt.”

„26. § E törvény alkalmazásában

d) közvetlen politikai tevékenység: a pártpolitikai tevékenység, továbbá országgyűlési képviselői, megyei, fővárosi önkormányzati választáson jelölt állítása;”

2. Az Alkotmánybíróság az Alkotmánynak a közteherviselés kötelezettségét meghatározó 70/I. §-ában foglalt rendelkezése alapján abból indult ki, hogy az adó a közkiadások finanszírozásának egyik forrása. Az adó felhasználásával szemben támasztott követelmény, hogy abból az állami feladatok teljesítésével összefüggő költségeket kell fedezni. Az állam feladatait az Alkotmány és a jogszabályok határozzák meg. Az állami feladatok végrehajtása során keletkező költségek biztosításáról pedig az Országgyűlés általában költségvetési törvényben gondoskodik. A közkiadások finanszírozásához szükséges pénzalap előteremtése (ennek keretében az adók meghatározása), miként annak elosztása is az Alkotmányból és más jogszabályokból fakadó közhatalmi jogosultság. A személyi jövedelemadó meghatározott részének a törvényben megjelölt kedvezményezettekhez juttatása révén a magánszemély adózó maga dönt adórészének közhasznú felhasználásáról. Ezt a jogosultságot az adóztatás közhatalmi jogát és az állami költségvetés megállapításának hatáskörét gyakorló Országgyűlés törvényben ruházta át a magánszemély adózóra. A magánszemély adózónak a T.-ben lehetővé tett közhasznú célzatú közreműködése az állami pénzgazdálkodásban nem alkotmányellenes. Az adózónak ez a vizsgált joga abban különbözik az olyan adóalapot csökkentő kedvezményektől, amelyekben az adózó azáltal részesül, hogy jövedelméből valamilyen közcél finanszírozásához már hozzájárult, hogy itt a jogszabály — figyelemmel az adó felhasználásával szemben támasztott követelményekre — a kedvezményezetti kör tekintetében további feltételeket támaszt. Az adózó által alapítványoknak és más szervezeteknek adott támogatások az adófizetést megelőzik, és a törvényben meghatározottak szerint az adóalapot csökkentik. A személyi jövedelemadó 1-1%-ának felhasználásáról szóló rendelkezés pedig az adó meghatározott részének elosztására vonatkozik.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a T. egészének és 1. §-ának alkotmányellenességét nem állapította meg.

3. Az indítványozók azon az alapon is támadták a T. 1. § (2) bekezdésének előírását, hogy számításuk szerint — egyébként tévesen — az csak a 100 000 Ft-ot elérő vagy meghaladó adót fizetőknek biztosít adójuk 1-1%-a tekintetében rendelkezési jogot, és ezáltal a jövedelem nagyság szerint hátrányosan megkülönbözteti a kisebb keresetűeket. A T. hivatkozott

előírása 100 Ft-ban határozza meg azt a legkisebb összeget, amelyről az adózó még rendelkezhet. Ez azt jelenti, hogy az adófizetők közül mindazoknak, akiknek befizetett adója eléri vagy meghaladja a 10 000 Ft-ot, jogukban áll adójuk egy-egy %-áról rendelkezni. A hátrányos megkülönböztetés alkotmányos tilalmából nem következik, hogy az államnak ne lenne joga a jogalkotás során figyelembe venni az emberek között ténylegesen meglévő különbségeket. „Az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése ugyanis nem bármifajta különbségtételt tilt — egy ilyen általános tilalom összeegyeztethetetlen lenne a jog rendeltetésével —, hanem csupán az emberi méltósághoz való jogot sértő megkülönböztetéseket.” [61/1992. (XI. 20.) AB hat. ABH 1992. 282.] Az Alkotmánybíróság a 35/1994. (VI. 24.) AB határozatában megállapította, hogy „az alapjognak nem minősül egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság általános személyiségi jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes.” (ABH 1994, 200.) Az alsó összeghatár bevezetésének célszerűségi indoka — az eljuttatás költsége a juttatni kívánt összeghez képest aránytalanul magas — olyan, a tárgyilagos mérlegelés szerinti ésszerű indok, amely nem vezet a polgárok között önkényes, tehát alkotmányellenes különbségtételhez. Hasonló célszerűségi indok az alapja annak a személyi jövedelemadó fizetési szabálynak is, amely szerint a 100 Ft-ot el nem érő adót az adófizetőknek nem kell megfizetniük.

4. A T. 4. és 4/A. §-a rendelkezik arról, hogy milyen szervezeteket lehet kedvezményezetteknek tekinteni. Az indítványozók szerint alkotmányellenes különbségtételhez vezet, hogy csak a magánszemély rendelkező nyilatkozata évének első napja előtt legalább három évvel nyilvántartásba vett társadalmi szervezet és alapítvány lehet kedvezményezett, feltéve hogy az alapszabálya, illetve alapító okirata szerinti, a törvényben meghatározott tevékenységet egy éve ténylegesen folytatja. Ugyancsak a diszkrimináció tilalmával ellentétes — az indítványozók állítása szerint — az a szabály, amely a pártoktól való függetlenséget csak egyes társadalmi szervezetek és alapítványok tekintetében követeli meg, továbbá az a rendelkezés is, amely az egyházakat kiemeli a többi kedvezményezett közül. Az indítványozók egyik csoportja azt is sérelmezi, hogy az alapszabály kényszerű módosításának kötelezettsége ellentétes az egyesülési jogról szóló törvénnyel és a kedvezményezetteknek többletköltséget jelent.

A T. a kedvezményezetti körbe való tartozás feltételeként állapítja meg, hogy a társadalmi szervezet és az alapítvány meghatározott idő óta működjék. E törvényi előírás célja, hogy a nyilvánvalóan csak az adótámogatás igénybevételére létrehozni kívánt egyesületeket, alapítványokat kiszűrje, illetve hogy a feladatukat ténylegesen ellátó szervezetek juthassanak a lehetővé tett támogatáshoz. Az alapítás tekintetében a T. hosszabb, míg a tényleges működés tekintetében rövidebb határidőt jelöl meg. Mindkét időhatár alkalmas

arra, hogy kifejezze a szervezet valóságát, illetve azt, hogy adott intézmény ténylegesen is képes azt a célt betölteni, amelyre azt alapítói létrehozták. Amikor az állam lehetővé teszi, hogy a magánszemély saját döntése alapján támogathasson befizetett adójából közhasznú feladatokat is ellátó szervezeteket, különös körülménnyel köteles eljárni. Ennek során alkalmas eszközök megválasztásával ténylegesen minősítheti és a kedvezményezett körbe való tartozás feltételeivé teheti a szervezetek működésének bizonyos vonásait. Mivel e feltételek egyrészt a fennállás, másrészt a tényleges tevékenység mérésének eszközei is lehetnek, az ezeken alapuló különbségtétel nem alkotmányellenes.

A T. a 4. § (1) bekezdés *d*) pontjában felsorolt országos közgyűjteményi és egyéb kulturális intézmények tekintetében a törvény valóban nem követeli meg a pártoktól való függetlenséget, illetve azt sem, hogy azok országgyűlési képviselőjelöltet ne állítsanak vagy ne támogassanak. A felsorolt intézmények költségvetési szervek és mint ilyenek jogszabály erejénél fogva pártoktól függetlenek, országgyűlési képviselőt nem állíthatnak, és nem támogathatnak, tehát az ő esetükben az erről való nyilatkozat megkövetelése felesleges.

5. Az egyházakra vonatkozó, a többi kedvezményezettől eltérő — a működés kezdetét, az elnyert támogatások felhasználásának igazolását, elszámolását stb. érintő — rendelkezések nem vezetnek alkotmányellenes különbségtételhez. Az Alkotmánybíróság a 4/1993. (II. 12.) AB határozatában kifejtette, hogy az egyházak nem vethetők össze bármely, nem gazdasági célú jogi személlyel, hanem csakis összehasonlítható funkciójú, szerepű, nagyságrendű és autonómiájú jogi személyekkel, amelyek tulajdona szintén szorosan kötődik valamely alapvető jog ellátásához. Az egyházak nem körülhatárolt résztevékenységre vagy meghatározott érdekek képviselésére szerveződnek mint a gazdasági társaságok vagy az egyesületek, pártok, szakszervezetek, hanem vallás gyakorlására. A vallás viszont a hívő számára a teljes személyiséget és az élet minden területét érinti és meghatározza. A vallás szabadság garantálásától elválaszthatatlan az egyházak működőképessége, amelynek viszont egyik feltétele, hogy az egyházak meghatározott célú tulajdonnal rendelkezzenek. (ABH 1993, 65.) Ezekre a körülményekre tekintettel az Alkotmánybíróság a T. egyházakra vonatkozó rendelkezéseit nem minősítette a diszkrimináció alkotmányi tilalmát sértő, alkotmányellenes előírásoknak.

6. Az alapszabály módosításának kötelezettsége — a pártoktól való függetlenség megállapítása tekintetében — ugyancsak nem minősül alkotmányellenesnek. Az alapszabály módosításának bírósági nyilvántartásba vétele költségmentes. Az Alkotmánybíróság a T. 4. § (2) bekezdésének az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 6. § (2) bekezdésébe ütközését nem vizsgálta, mivel az azonos szintű jogszabályok közötti kollízió önmagában nem jelent alkotmányellenességet [35/1991. (VI. 20) AB határozat ABH 1991, 176.].

7. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a T. indítványozók által megjelölt rendelkezéseinek kifogásolt tartalma alkotmányossági szempontból nem hozható

összefüggésbe a gazdasági, társadalmi érdekszervezet alakításához, a művelődéshez, a tudományos és művészeti élet szabadságához fűződő alkotmányi szabályokkal.

8. Az indítványozók azt is sérelmezik, hogy az adózó nem tud teljeskörűen meggyőződni arról, hogy az adó egy-egy %-a eljutott-e a kedvezményezetthez. Meglátásuk szerint a T. nem biztosítja az adózóknak a jogorvoslatihoz való alkotmányos alapjogot, ha azok rendelkező nyilatkozatukban tévesen vagy olvashatatlanul tüntették fel a kedvezményezett adószámát.

A T. közvetlenül nem rendelkezik arról, hogy az adóhatóság milyen határozatban köteles értesíteni az adózót a rendelkező nyilatkozat elfogadásáról és milyen határozatot kell hoznia, ha azt érvénytelennek tartja. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az adóhatóság a kérelem elbírálása tekintetében mentesülne az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Áe.*) rendelkezései alól. Az *Áe.* 3. § (6) bekezdése szerint ugyanis rendelkezéseit adóügyekben akkor kell alkalmazni, ha jogszabály másként nem rendelkezik. Ilyen eltérő, különös előírást az adózó rendelkező nyilatkozatának elbírálása tekintetében sem a T., sem az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény nem tartalmaz. Ebből az következik, hogy az adózó rendelkező nyilatkozata tárgyában az *Áe.* szabályai szerint kell eljárni. Az *Áe.* vonatkozó rendelkezései szerint az ügyfél kérelmét — ennek minősül az adózó rendelkező nyilatkozata is — határozattal kell elbírálni, amely határozattal szemben az ügyfelet megilleti a jogorvoslati joga (*Áe.* 42. §, 62. §, 72. §). Hiányos adatközlés esetén fel kell hívni az adózó figyelmét a hiányzó adatok közlésére [*Áe.* 27. § (1) bekezdés]. Abban az esetben pedig, ha az adóhatóság az adózó rendelkezésének érvényességét állapítja meg, az *Áe.* 42. § (2) bekezdése alapján lehetőség van a határozat indokolásának mellőzésére. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány jogorvoslati jogra vonatkozó rendelkezései [57. § (5) bekezdése] alapján a fentiekre tekintettel határozta meg a T. 7. § (1) bekezdése alkalmazásának alkotmányos követelményét.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Ádám Antal s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Vörös Imre s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 199/B/1997/5.

Dr. Lábady Tamás alkotmánybíró különvéleménye

Egyetértve a többségi határozatnak az alkotmányos követelmény meghatározására vonatkozó rendelkezésével, az a véleményem, hogy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja.) 45. §-a, továbbá a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: T.) egésze alkotmányellenes, ezért azt az Alkotmánybíróság határozatával meg kellett volna semmisíteni.

1. Az Alkotmány 70/I. §-a szerint a Magyar Köztársaság minden állampolgára köteles jövedelmi és vagyoni viszonyainak megfelelően a közterhekhez hozzájárulni. A többségi határozat szerint az Alkotmánybíróság az Alkotmány e rendelkezése alapján abból indult ki, hogy az adó a közterhek finanszírozásának egyik forrása. Az adó felhasználásával szemben támasztott követelmény a határozat szerint, hogy abból az állami feladatok teljesítésével összefüggő költségeket kell fedezni.

Az adó tehát a közterhek finanszírozására fordítandó közpénz, vagyis az már nem magántulajdonban, hanem köztulajdonban van. Mivel a T. 1. §-a alapján befizetett adónak csak az az összeg tekinthető, amelyet a magánszemély már megfizetett (és még arra az összegre sem vonatkozik, amelyre fizetési halasztást vagy részletfizetési kedvezményt kapott), az 1%-os rendelkezés alapjául szolgáló pénz már nem az adózó pénze, hanem az államé, vagyis az egyértelműen köztulajdonban van. A köztulajdon felhasználásáról pedig az Alkotmány alapján a választópolgárok rendelkeznek, akik az Alkotmány 2. § (2) bekezdése alapján ezt a jogot, mint költségvetési jogot ruházzák át a parlamentre. Az Országgyűlés ezt a ráruházott jogot nem delegálhatja alkotmányosan egy önkényesen meghatározott személykörre.

A választópolgároknak kevesebb mint fele fizet jövedelemadót, az ebből származó költségvetési bevételek közel 70%-át a személyi jövedelemadót fizetők mintegy 20%-a, azaz a választópolgárok kb. 10%-a fizeti be. Az állam a költségvetésből az objektív alapjogvédelem — azaz az intézményvédelem — keretében meghatározott részt a civil szervezetek támogatására fordít. Az Alkotmány 63. §-a az egyesülési jog, a 70/C. §-a a szervezetalakítási jog stb. tekintetében ugyanis egyúttal állami kötelezettségeket is tartalmaz. Az állam intézményvédelmi kötelezettségei közé tartozik a civil szféra működőképességéért viselt állami felelősség is. Az intézményvédelem és az alapjogok védelme során az állam csak objektív, demokratikus kategóriákat alkalmazhat. Vagyis a költségvetési támogatás mértéke alkotmányosan nem tehető a támogatók anyagi helyzetétől függővé. A támasztott 1%-os konstrukció a fizetett adót veszi figyelembe, vagyis a jövedelemadó progresszivitása folytán a konstrukcióban felerősítve érvényesülnek a jövedelemkülönbségek.

2. A kifogásolt törvényi megoldás participációs jogot biztosít. A participáció önmagában nem alkotmányellenes, de a

participációs jog léte vagy nemléte, továbbá mértéke nem függhet önkényesen meghatározott kritériumoktól. Amikor az állam a civil szférát támogatja, minden polgárának „civil” elkötelezettsége egyenlő értékű kell, hogy legyen a számára, sőt kiegyenlítő szerepre kell törekednie. Ezzel szemben a hátrányos helyzetű „civil” csoportok, szervezetek működésének támogatása helyett a támasztott törvényi rendelkezések a kedvezőbb helyzetben levőket tovább kedvezményezik. Az objektív alapjogvédelemben elkövetett diszkrimináció sérti az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezést.

3. Nem osztom a többségi határozatnak azt az álláspontját, amely szerint a támasztott törvényi konstrukció az adóalapot csökkentő kedvezményektől csak abban különbözik, hogy az előbbi a kedvezményezett kör tekintetében további feltételeket támaszt. Álláspontom szerint a két intézmény egyáltalában nem hasonlítható össze. Az alapítványi és egyéb hozzájárulások adókedvezménye körében a választópolgár a saját pénzéből ad támogatást, amit az állam „jutalmaz”. A polgár anyagi javainak felhasználása teljesen szabad elhatározásától, autonóm döntésétől függ. A sérelmezett törvényi konstrukcióban az adófizető polgár viszont már nem saját pénzéről, hanem közpénzről, az állam pénzéről rendelkezik. A köztulajdonná vált pénzről pedig az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdése alapján csak a demokratikus döntési folyamat keretében lehet alkotmányosan határozni. Például a politikai pártok költségvetési támogatása a megszerzett szavazatok számától függ. Ez természetesen nem zárja ki azt, hogy a politikai pártok egyes tagjai és támogatói a saját jövedelmükből magas tagdíjat fizessenek vagy adakozzanak a párt céljaira. A költségvetési támogatás mértéke azonban alkotmányosan nem tehető függővé a támogatók anyagi helyzetétől. A támasztott megoldás viszont közpénzeket von ki a demokratikus döntési folyamat garanciái alól, ami alkotmányosan megengedhetetlen.

Arra is utalni kell, hogy a kifogásolt törvényi konstrukció — a nyugdíjak nettó-szintű megállapítása folytán — közel két és félmillió nyugdíjast teljesen kirekeszt a döntési folyamatból és abban nem vehetnek részt az önálló jövedelemmel még nem rendelkező fiatal szavazópolgárok sem. Így a nyugdíjasok és az ifjúság civil szervezetei — hasonlóan a szociális alapú szerveződésekhez (vakok, fogyatékosok, mozgáskorlátozottak) — ebben a rendszerben támogatás nélkül maradhatnak.

4. A többségi határozat szerint is a közterhek finanszírozásához szükséges pénzalap előteremtése és annak elosztása közhatalmi jogosítvány, amelyet az Alkotmány 2. § (2) bekezdése alapján gyakorolhat közvetlenül a nép vagy az általa választott Országgyűlés. Ha tehát az Országgyűlés „visszaadja” a döntés lehetőségét, akkor ezt csakis azoknak adhatja, akiktől kapta: vagyis a választópolgároknak. Nincs azonban alkotmányos lehetőség arra, hogy a közpénzek felhasználásával kapcsolatos döntés lehetőségét a választópolgárok egy önkényesen meghatározott csoportjának, adott esetben az

adófizetőknek adja vissza az állam, és pedig fizetett adójuk mértékében. Anyagi helyzetétől, az általa fizetett jövedelem-adótól függetlenül minden választópolgár joga a demokratikus döntési folyamatokban az Alkotmány alapján egyenlő.

Az adó lényege — éppen a közterhekhez való hozzájárulás révén — az, hogy a jövedelem egy részének elvonása folytán az eredeti jövedelem-tulajdonos ne maga rendelkezhesék ezzel az összeggel, hanem az a közhatalom preferenciáinak megfelelően kerüljön felosztásra. Amennyiben ezek a preferenciák a közhatalmon kívülről is érvényesülhetnek, akkor már — éppen a közfeladatok „köz” jellege miatt — nem lehet jelentősége a fizetett adó mértékének, összegének, sőt még az adófizetés tényének sem. Vagyis a „köz” nem korlátozható alkotmányosan az adófizetők körére és a rendelkezési lehetőség „súlya” nem igazodhat a fizetett adó mértékéhez.

5. A támadott törvényi konstrukcióhoz hasonló megoldás az európai jogrendszerekben Olaszországban van — lényeges eltérésekkel. A rendszer szerint az adófizetők a befolyó jövedelemadó nyolc ezreléke fölött kapnak rendelkezési lehetőséget, melyet néhány, az állammal erre vonatkozó szerződést kötött vallási közösség javára gyakorolhatnak. A döntő különbség a kifogásolt törvényi szabályokkal szemben azonban az, hogy az adófizetők — köztük a nyugdíjasok is — nem saját jövedelemadójuk nyolc ezrelékéről, hanem az összes befizetett jövedelemadó nyolc ezrelékéről döntenek. Ebben a konstrukcióban tehát, ugyan nem a választópolgárok összessége, hanem csak az adófizetők, de közülük mindenki ugyanakkora összeg hovatartozásáról rendelkezik. A magyar megoldás ezzel szemben még ezeket a minimális demokratikus szempontokat sem tartalmazza.

Mindezekre figyelemmel álláspontom szerint az Szja. támadott törvényi szabályozása és a T. teljes egészében ellentétes az Alkotmány felhívott rendelkezéseivel, ezért azok megsemmisítése lett volna indokolt.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 11/1998. (IV. 8.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos megállapítása iránt előterjesztett indítvány alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 3. számú mellékletének 1. b) pontja alkotmányellenes, ezért az abban foglalt rendelkezést e határozat kihirdetése napjával megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

Az indítványozó álláspontja szerint az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdését sérti — és a Polgári Törvénykönyv (Ptk.) 340. § (1) bekezdését hagyja figyelmen kívül — az a rendelkezés, amely szerint a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 3. számú mellékletének 1. b) pontja kizárja a vállalkozási, a bevételszerző tevékenység érdekében felmerülő költségek közül a közlekedés rendjéről szóló törvény szabályai szerint 1998. január 1-je után kötelező, a gépkocsikba beszerelendő mobil telefonok kihangosító berendezésének költségeit, úgyszintén a Casco biztosításhoz megkívánt autóriaszító berendezés költségeit és a téli időszakban kötelező hólánc költségeit is. Ilyen jellegű költségeket ui. csak akkor ismeri el a Tao tv. kiemelt rendelkezése, ha a tartozék, a kiegészítő, a személygépkocsi eredeti beszerzési árban szereplő felszerelés cseréjét szolgálja. Ezzel a szabályozással — véli az indítványozó — a Tao tv. a korábban vásárolt vagy olcsóbb értékű gépkocsi tulajdonosoknál esélyegyenlőtlenséget hoz létre, és a jogalkotó nem gondoskodik ennek kiegyenlítéséről.

Az indítvány megalapozott.

Az Alkotmánybíróságnak az adóztatással kapcsolatban következetes elvi álláspontja az, hogy az államnak az Alkotmányból levezethető jogosítványa van arra, hogy a közfeladatok ellátásához szükséges pénzügyi fedezetet adók (közterhek) megállapításával és beszedésével biztosítsa. A jogalkotónak van tehát széles körű jogosítványa arra, hogy meghatározza az egyes adónemeket, azok elemeit. Így többek között azt is, hogy jövedelmek, vagyontárgyak és vagyoni jogok adóztatásánál mit von adóalapba, illetőleg mit ismer el az adóalapot csökkentő tényezőnek.

Éppen ezért az adóalanyok nem minden kiadása minősül adójogi szempontból költségnak, csupán az, amelyet az adott adótörvény ilyenek ismer el. A költségek közül is a Tao tv. az adóalap meghatározásánál csökkentő tényezőként csupán néhányat vesz figyelembe, másokat pedig nem.

Mindezeket a jogalkotó gazdasági és politikai szempontok mérlegelése alapján választja ki, határozza meg. Ez adópolitika, amellyel kapcsolatos mérlegelés és döntés jogalkotói hatáskör. A kiválasztás szempontjait, célját, gazdaságosságát, megfelelőségét éppen ezért az Alkotmánybíróság nem vizsgálja. Nem vizsgálhatja, mert erre hatásköre nincs. Vizsgálata csak arra terjed ki, hogy a

megalkotott rendelkezés sért-e valamely alkotmányos rendelkezést vagy jogot.

Az adóalap megállapításánál Tao tv. 8. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy: „az adózás előtti eredményt növeli: (...) *d*) az a költségként, ráfordításként elszámolt, az adózás előtti eredmény csökkentéseként számításba vett összeg — ideértve az immateriális javak és tárgyi eszközök értékcsökkenési leírását is —, amely nincs összefüggésben a vállalkozási, a bevételszerző tevékenységgel, különös tekintettel a 3. számú mellékletben foglaltakra, ...”

A Tao tv. 3. számú melléklete a „Jellemzően előforduló, nem a vállalkozás érdekében felmerülő költségek, »ráfordítások« címet viseli. E melléklet 1. *b*) alpontja szerint a Tao tv. 8. § (1) bekezdés *d*) pontja alkalmazásában — kivéve, ha az a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint természetbeni juttatásnak minősül — nem számít vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak különösen:

(...)

b) a személygépkocsihoz kiegészítésként (külön számlával) beszerzett tartozék, kiegészítő értéke és ezek beszerelési, javítási költsége, kivéve, ha a tartozék, a kiegészítő a személygépkocsi eredeti beszerzési árában szereplő felszerelés cseréjét szolgálja;”

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint nyilvánvaló ellentét van egyfelől a Tao tv. 8. § (1) bekezdésének *d*) pontja, másfelől pedig a törvény mellékletének idézett rendelkezése között. Az ugyanis, hogy valamely költség „a vállalkozási tevékenység érdekében felmerültnek”, illetőleg „a vállalkozási, bevételszerző tevékenységgel összefüggésben állónak” minősül-e, olyan ténykérdés, amely semmiféle összefüggésben nem áll azzal: az a tárgy, amelynek beszerzésére a költséget kiadták, polgári jog értelemben tartozóknak tekintendő-e vagy sem.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata, hogy a testület általában nem bocsátkozik az azonos szintű jogszabályok rendelkezései közötti vagy ugyanazon jogszabály különböző rendelkezései közötti ellentét feloldásába. Kivétel ez alól, ha az említett ellentét az Alkotmány valamely rendelkezését — így pl. 2. §-ának (1) bekezdését vagy 70/A. §-ának (1) bekezdését — sérti.

A jelen ügyben olyan alkotmányjogi probléma merült fel, amely nem áll értékelhető összefüggésben az indítványozó által megjelölt alkotmányi rendelkezéssel, az alaptörvény 70/A. §-ának (3) bekezdésével. Annál inkább kimutatható az összefüggés a hivatkozott § (1) bekezdésével. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság egy korábbi döntésében elvi jelentőséggel mutatott rá: „A diszkrimináció tilalma sem abszolút jellegű. A megkülönböztetés akkor tiltott, ha a jog nem azonos tekintettel és körülményekkel, az egyéni szempontok nem azonos mértékű figyelembevételével határozza meg a jogosultságok és kedvezmények elosztása szempontjait.” (182/B/1992. AB határozat, ABH 1992. 588, 590.)

Az Alkotmánybíróság az alaptörvénnyel teljes mértékben összhangban állónak tekinti azt a korlátozást, hogy a

jogalkotó csak azt a költséget minősíti az adóalapot csökkentőnek, amely a vállalkozási, bevételszerző tevékenységgel összefüggésben áll.

Nem képezi vita tárgyát, hogy például a mobil telefon használata ilyennek minősül. A vállalkozó bevételei ugyanis nem csekély mértékben függenek attól, hogy nap közben minél hosszabb időn át — a gépkocsiban töltött időt is ideértve — elérhető legyen üzletfelei számára.

A megsemmisített rendelkezés azonban teljes mértékben elszakadt a jogi szabályozás tulajdonképpeni céljától, s a szóban forgó költségnek a vállalkozási tevékenységhez való viszonya vizsgálata helyett egy formális szempontot: az egy számla vagy két számla vizsgálatát tette meg különbségtételi alappá. Ennek folytán az, aki új gépkocsit vásárol, az előzetes megrendeléskor tetszése szerint extra tartozékokat szereltethet be a járműbe a rádiómagnótól a hangfalakon át a fényvisszaverő ablakokig terjedő skálán: ezeknek a tartozékoknak a vállalkozási tevékenységgel való kapcsolatát nem vizsgálja az adóhatóság, mivel az autósza-lon egy számlát állít ki a gépkocsi áráról. Ha azonban a vállalkozó akár új, akár használt gépkocsit vásárol, s abba utólag szereltet be olyan tartozékot, amely kifejezetten a bevételszerző tevékenységet szolgálja, az ezzel kapcsolatos költség nem adóalapot csökkentő tényező, mivel a költség felmerülését külön számla igazolja. Különösen visszatetsző az említett önkényes különbségtétel olyan esetekben, ha valamely tartozéknak a gépkocsiba való beszerelése kifejezetten amiatt vált szükségessé, mert megváltozott a jogi szabályozás, s a korábban nem feltétlenül szükséges tartozék ennek folytán nélkülözhetetlenné vált (pl. a mobil telefonhoz szükséges kihangosító).

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította: a sérelmezett rendelkezés kimeríti az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglalt diszkriminációs tilalom lényegével kapcsolatban a 182/B/1992. AB határozatban (ABH 1992. 588, 590.) meghatározott feltételeket, ezért az említett rendelkezést megsemmisítette.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Ádám Antals s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kilényi Géza s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

Vörös Imre s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 128/B/1998.

A Kormány határozatai

A Kormány 1046/1998. (IV. 8.) Korm. határozata

a Postabank Rt. alaptőke-emelésében történő állami részvételtől

A Kormány megtárgyalta és elfogadta a Postabank és Takarékpénztár Részvénytársaság (a továbbiakban: Postabank Rt.) helyzetéről szóló jelentést, és a Postabank Rt. alaptőke-emelésében való átmeneti részvételtől a következő határozatot hozta:

1. A Postabank Rt. tőkebázisának megerősítése és stratégiai befektető bevonásának előkészítése érdekében az állam kész — állami tulajdonban lévő társaságok útján — részt venni a Postabank Rt.-ben végrehajtandó alaptőke-emelésben. Az így megszerzett részesedést stratégiai befektető részére mielőbb értékesíteni kell.

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: a Postabank Rt. közgyűléséhez igazodóan

2. Az 1. pont szerinti állami részvétel feltétele, hogy a Postabank Rt., illetve jelenlegi fő részvényesei kötelezettséget vállaljanak az alábbiakra:

a) a Postabank Rt. 1998. április 10-i közgyűlésén az Igazgatóságot olyan üzletpolitika folytatására kötelezik, amely lényegesen javítja a hitelintézet jövedelmezőségét,

b) a következő, legkésőbb szeptemberben tartandó közgyűlésen felülvizsgálta, hároméves üzleti stratégiát fogadnak el,

c) a következő, legkésőbb szeptemberben tartandó közgyűlésen megtörténik a vezető tisztségviselők új tulajdonosi struktúrával összhangban álló újrávalásztása,

d) a tőkeemelésben részt vevő állami tulajdonban lévő társaságok jogot kapnak arra, hogy a stratégiai befektető részére elsőként értékesítsék részvényeiket.

Az állami részvétel további feltétele, hogy a tőkerendelésben esetleg részt venni szándékozó külföldi befektetési alapok teljeskörűen vállalják a 3. pont szerinti együttműködést.

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: a Postabank Rt. közgyűléséhez igazodóan

3. Az alaptőke-emelés végrehajtását követően a Postabank Rt.-ben tulajdonnal rendelkező állami tulajdonban lévő társaságok — a pénzügyminiszter által meghatározottak szerint — együttműködve gyakorolják tulajdonosi jogukat az alapszabályt, tőkeemelés, tőkeleszállítást, sze-

mélyi kérdéseket, a bank privatizációját illető kérdések eldöntésében.

Felelős: pénzügyminiszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
privatizációért felelős tárca nélküli
miniszter

Határidő: a Postabank Rt. közgyűléséhez igazodóan

4. A Postabank Rt. alaptőke-emelésében az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság (a továbbiakban: ÁPV Rt.) és a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaság (a továbbiakban: MFB Rt.) együttesen legfeljebb 24 Mrd forint összegben, legfeljebb 140%-os árfolyamon vegyen részt. Az alaptőke-emelés pontos mértékét a pénzügyminiszter más befektetők kötelezettségvállalására és a Postabank Rt. tőkeszükségletére tekintettel úgy állapítsa meg, hogy az állami tehervállalás minél kisebb lehessen.

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: a Postabank Rt. közgyűléséhez igazodóan

5. Az ÁPV Rt. közvetlen tőkeemelését az intervenció tartalékalap terhére hajtja végre.

Felelős: privatizációért felelős tárca nélküli
miniszter

Határidő: a Postabank Rt. közgyűléséhez igazodóan

6. Az MFB Rt. az általa végrehajtandó tőkeemeléshez a saját forrásaiból biztosítson 4 Mrd forintot, további források biztosítása érdekében:

a) az ÁPV Rt. a reorganizációs keret és az intervenció keret kötelezettségvállalással nem terhelt összegéből a szükséges tőkeemelés hajtja végre az MFB Rt.-nél. A részvényeket adja át a tulajdonosi jogokat gyakorló pénzügyminiszternek,

b) amennyiben szükségessé válik, az állami tulajdonban lévő Kereskedelmi és Hitelbank Rt. részvények felhasználásával a pénzügyminiszter a Szerencsejáték Rt. útján hajtson végre tőkeemelését az MFB Rt.-nél.

Felelős: pénzügyminiszter
privatizációért felelős tárca nélküli
miniszter

Határidő: a Postabank Rt. közgyűléséhez igazodóan

7. A Kormány felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy elvi jellegű szándéknyilatkozatot adjon ki arról, hogy a stratégiai befektető bevonásakor az állam kész további garanciával segíteni a befektetés megvalósulását, ha a Postabank Rt. lehetővé teszi, hogy a pénzügyminiszter által megbízott tanácsadó felmérje a kezességet igénylő eszközök körét.

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: a Postabank Rt. közgyűléséhez igazodóan

8. A Magyar Posta és a Postabank Rt. közötti kölcsönös előnyökön alapuló együttműködés kereteit hosszabb távra szóló, a Postabank Rt. jelenlétét megfelelő ellenérték mellett garantáló szerződés rendezze.

Felelős: közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter

Határidő: 1998. június 30.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1047/1998. (IV. 8.) Korm. határozata

**az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő
Részvénytársaság Igazgatósága tagjának kinevezéséről**

1. A Kormány az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény 12. §-ának (3) bekezdése alapján a privatizációért felelős tárca nélküli miniszternek, a pénzügyminiszter egyetértésével előterjesztett javaslatára 1998. április 1-jei hatállyal — az Igazgatóság többi tagjával megegyező időtartamra — az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Igazgatósága tagjának *Barta Józsefet* kinevezi.

2. Ez a határozat a közzétételével lép hatályba.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1048/1998. (IV. 8.) Korm. határozata

**az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő
Részvénytársaság Felügyelő Bizottsága tagja
megbízatásának megszűnéséről és új tag kinevezéséről**

1. A Kormány

megállapítja, hogy *Jancsó Péternek*, az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Felügyelő Bizottsága tagjának megbízatása — e tisztségéről történt lemondása folytán — 1998. február 5-i hatállyal megszűnt; egyidejűleg

az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény 14. §-ának (2) bekezdése alapján 1998. április 1-jei hatállyal a Felügyelő Bizottság tagjának — az 1049/1995. (VI. 17.) Korm. határozatban kinevezettekkel megegyező időtartamra — *Filip Györgyöt* kinevezi.

2. Ez a határozat a közzétételével lép hatályba.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1049/1998. (IV. 8.) Korm. határozata

**az energiahordozók beszerzéséhez kapcsolódó állami
kezességvállalásról**

1. A Kormány az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33. és 42. §-a és a Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény 33. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján készfizető kezességet vállal a biztonsági kőolaj és kőolajtermék 1993. évi IL. törvényben december 31-re előírt 90 napos készletszint eléréséhez szükséges 500 kt kőolaj-egyenértéknek megfelelő biztonsági kőolaj és kőolajtermék (benzin, gázolaj) beszerzéséhez maximum 18 Mrd Ft összegben felveendő hitelekért, valamint a hitel járulékaiért a hitel lejáratáig.

2. A Kormány tudomásul veszi, hogy az 1993. évi IL. törvényben 1997. december 31-re előírt 70 napos készletszint eléréséhez — az 1034/1997. (IV. 10.) Korm. határozat alapján készfizető kezességgel — felvett hitel (amelynek állománya 1997. december 31-én 29,1 Mrd Ft) megújításával a kezességvállalás is automatikusan meghosszabbodik.

3. A készfizető kezességvállalás indoka a biztonsági kőolaj és kőolajtermék készletezés stratégiai fontossága.

4. A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény 40. §-ának (3) bekezdése szerint kezességvállalási díj nem kerül felszámításra.

5. Az újonnan felvételre kerülő hiteleknel a kezességvállalás feltétele az, hogy a Kőolaj és Kőolajtermék Készletező Szövetség legalább három hitelintézet hitelajánlatát bekérje.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 12/1998. (IV. 8.) ME határozata

a társadalmi szervezetek ingatlanszerzési pályázatait elbíráló bizottság létrehozásáról

1. A társadalmi szervezetek által használt állami tulajdonú ingatlanok jogi helyzetének rendezéséről szóló 1997. évi CXLII. törvény 18. §-ának (3) bekezdése alapján — az országgyűlési képviselőcsoporttal rendelkező pártok jelölései, illetve a Kincstári Vagyoni Igazgatóságon e célra nyilvántartásba vett társadalmi szervezetek (alapítványok) részvételével megtartott nyilvános sorsolás eredményének figyelembevételével — a törvény 18. §-a szerinti bizottságot létrehozom, tagjait és elnökét az alábbiak szerint kinevezem:

A bizottság elnöke:

Fedor Vilmos (MSZP)

tagjai:

dr. Hankó Faragó Miklós (SZDSZ)

dr. Rubovszky György (Fidesz—MPP)

dr. Szabó János (FKGP)

dr. Rubovszky András (MDF)

dr. Bérczi Antal (MDNP)

Kántor Sámuel (Magyarországi Környezetvédelmi Egyesület)

Tóth János (Magyar Olajipari Múzeum Alapítvány)

Sz. Tóth János (Budapest Környéki Népfőiskolai Szövetség)

Szalay Gyula (Gabona és Malomipari Dolgozók Szakszervezete)

dr. Sándor Tibor (Növényolajipari Dolgozók Szakszervezete)

Galambos Tibor (Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége)

Horváth Gyula (Technikai és Tömegsportklubok Heves Megyei Szövetsége)

2. A bizottság elnökének és tagjai megbízásának időtartama a határozat közzétételétől számított egy év.

Horn Gyula s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Magyar Nemzeti Bank
2/1998. (MK 30.) MNB

k ö z l e m é n y e

a jegybanki alapkamat mértékéről

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 1991. évi LX. törvény 15. §-ának (1) bekezdése értelmében közöljük, hogy a jegybanki alapkamat mértéke — 1998. április 8. napjától — 19,50%.

Magyar Nemzeti Bank

Az Európai Összehasonlító Kisebbségkutatások Közalapítvány Alapító Okirata*

A Magyar Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Alapító) az 1110/1997. (X. 28.) Korm. határozatával — a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-ának (1)—(10) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően az Alkotmány 6—8. §-a szerinti közfeladat ellátásában való közreműködés céljából, valamint a Magyar Köztársaság nemzetközi jogi kötelezettségvállalásai teljesítésének segítése érdekében

Közalapítványt

hoz létre.

A Közalapítvány létrehozásával az Alapító kinyilvánítja azon szándékát, hogy a Magyar Köztársaság nemzetközi intézményes kapcsolatainak tudományos megalapozása céljából, a modern demokrácia nemzetközi dokumentumain és elvein nyugvó integrációs és kisebbségi politikája társadalmi, jogi igényeinek biztosítása érdekében megfelelő feltételeket hoz létre a tudományos igényű kisebbségkutatáshoz, valamint biztosítja az eredmények folyamatos feldolgozását és közzétételét a hazai és nemzetközi közvélemény tájékoztatása érdekében.

1. A Közalapítvány neve és székhelye

1.1. A Közalapítvány neve: Európai Összehasonlító Kisebbségkutató Alapítvány (a továbbiakban: Közalapítvány).

1.2. A Közalapítvány önálló jogi személy.

1.3. A Közalapítvány címe: 1054 Budapest, Akadémia u. 3.

* A Közalapítványt Fővárosi Bíróság a 13.Pk. 60.161/98/5. számú végzésével nyilvántartásba vette.

2. A Közalapítvány alapítója

A Magyar Köztársaság Kormánya, 1055 Budapest, Kosuth Lajos tér 1—3.

3. A Közalapítvány célja

3.1. — A Magyar Köztársaság kisebbségpolitikájának tudományos megalapozása;

— a magyar kisebbségi politika szakmai képviselője nemzetközi emberi jogi és kisebbségvédelmi fórumokon;

— az Európai Unió tagállamai emberi jogi és kisebbségi jogi elveinek és joggyakorlatának, kisebbségi politikájának figyelemmel kísérése, tanulmányozása;

— a nemzeti és etnikai, nyelvi, valamint vallási kisebbségek (a továbbiakban: kisebbségek) helyzetének, az emberi és állampolgári jogok — különös tekintettel a kisebbségekhez tartozó személyek és csoportjaik jogára — érvényesülésének elemző és összehasonlító vizsgálata;

— a cigányságra vonatkozó jogok és kisebbségi gyakorlat összehasonlító elemzése;

— az Európa Tanáccsal, valamint más kisebbségvédelmi intézményekkel, szervezetekkel történő kapcsolattartás, azok joggyakorlatának feldolgozása és hasznosítása.

3.2. E célok megvalósítása érdekében:

— kutatási projekteket, programokat kezdeményez és dolgoz ki, részben vagy egészben koordinálja, szervezi és finanszírozza azok működését;

— gondoskodik a Közalapítványszellemi és anyagi erőforrásainak megőrzéséről, optimális hasznosításától és bővítéséről;

— elsődlegesen köteles az Országgyűlés, az illetékes kormányzati szervek igényeit kiszolgálni;

— tudományos rendezvényeket, konferenciákat szervez;

— dokumentációs és információs szolgáltatást nyújt, gondoskodik a tudományos eredmények, vizsgálati információk közzétételéről, mielőbbi hasznosításáról, valamint a hazai és a külföldi közvélemény folyamatos, kiegyensúlyozott, igényes tájékoztatásáról;

— a kutatói kapacitás bővítése érdekében pályázatokat ír ki;

— ösztöndíjat adományoz és támogatja a magyar kutatók külföldi képzését;

— kutatási területén bekapcsolódik a hazai felsőoktatásba és posztgraduális képzésbe;

— szervezi kutatók és szakemberek nemzetközi kapcsolatait, tanulmányútjait, fejleszti a vendégkutatói kapcsolatokat;

— hazai és külföldi szakemberek bevonásával szakértői hálózatot szervez és működtet, koordinálja a célokkal összhangban lévő hazai kutatásokat, bekapcsolódik nemzetközi kutatócsoportok munkájába, nemzetközi projektekbe, valamint kezdeményezi ilyenek létrejöttét.

4. A Közalapítvány jellege

4.1. A Közalapítvány nyílt, ahhoz — ha törvény eltérően nem rendelkezik — bárki feltétel nélkül csatlakozhat, amennyiben magáénak vallja a Közalapítvány céljait és működési szabályait. A csatlakozás elfogadásához a Kuratórium jóváhagyása szükséges.

4.2. A Közalapítvány céljai teljesítése érdekében kész együttműködni minden olyan szervezettel és személlyel, amely, illetve aki hasonló célok elérésén munkálkodik.

4.3. A Közalapítvány működése nyilvános, munkájának és tevékenységének megítélése során — tekintettel céljaira — épít a nyilvánosság, illetőleg a szakemberek kezdeményezéseire és javaslataira.

5. A Közalapítvány vagyona

5.1. A Közalapítvány céljaira rendelt induló vagyont az Alapító oly módon biztosítja, hogy a központi költségvetésben a Közalapítvány céljaira rendelkezésre bocsát ötvenmillió forintot. Ezen túlmenően kezdeményezi, hogy az Országgyűlés az éves költségvetés által meghatározott összegben évente költségvetési előirányzatot bocsásson a Közalapítvány rendelkezésére.

5.2. A Közalapítvány további anyagi forrásai:

— csatlakozás során tett és nem a törzsvagyon növelésére rendelt vagyoni felajánlások;

— egyéb bevételek, adományok.

5.3. A Közalapítvány céljai megvalósítása érdekében önállóan gazdálkodik.

5.4. Az Alapító és a később csatlakozók által a Közalapítvány céljaira rendelt vagyon kizárólag a Közalapítvány céljainak megvalósítása érdekében használható fel a mindenkor hatályos pénzügyi rendelkezések szerint.

5.5. A Közalapítvány működési költségeire a Kuratórium által évente meghatározott összeg, de legfeljebb a Közalapítvány mindenkor éves költségvetési támogatásának — ide nem értve a Közalapítvány önálló jogi személye részére elkülönített összeget — legfeljebb 50%-a fordítható. (A Közalapítvány összes éves költségvetési támogatásának legfeljebb 10%-a.)

6. Az Európai Összehasonlító Kisebbségkutatások Intézete

6.1. A Közalapítvány céljait az Európai Összehasonlító Kisebbségkutatások Intézete (a továbbiakban: Intézet) működtetésével valósítja meg, amely önálló jogi személy. Az Intézetet a Közalapítvány nem szüntetheti meg, felügyeletét nem ruházhatja át.

6.2. Az Intézet a Közalapítvány törzsvagyonát képezi, amelyet köteles folyamatosan működtetni. A Közalapítvány induló vagyonából köteles negyvenmillió forintot elkülöníteni az Intézet beindítására és működtetésére. A továbbiakban a mindenkor éves költségvetési támogatás 4/5 része az Intézet elkülönített vagyonát képezi.

6.3. Az Intézet elkülönített vagyonával — a központi költségvetési szervek gazdálkodásáról szóló jogszabályi előírások megfelelő alkalmazásával — önállóan gazdálkodik.

6.4. A központi költségvetési támogatáson felül az Intézet vagyonába kell helyezni:

- a csatlakozók által kifejezetten az Intézet részére történő vagyonátadást;
- külső megrendelések teljesítéséből származó bevételeket;
- egyéb Intézet céljaira rendelt bevételeket.

6.5. Az Intézet működése

6.5.1. Az Intézet felelős irányítását és általános képviselőségét a Kuratórium által 5 év határozott időre kinevezett főigazgatója látja el, aki ismételten is megbízható. A főigazgatónak az Intézet tevékenységének megfelelő tudományos minősítéssel kell rendelkeznie.

6.5.2. Az Intézet ellátja a Közalapítvány céljainak megvalósítása érdekében szükséges feladatokat, valamint a Közalapítvány titkársági teendőit. Az Intézet a Kuratórium által jóváhagyott Szervezeti és Működési Szabályzat (SzMSz) szerint működik.

6.5.3. A főigazgató hatásköre:

- az Intézet önálló irányítása és önálló képviselése;
- javaslat a Kuratórium ülésének az összehívására;
- részvételi jog a Kuratórium ülésein;
- a kuratóriumi döntések előkészítése, végrehajtásuk megszervezése;
- javaslat a Közalapítvány anyagi eszközeinek felhasználására;
- az irányítása alá tartozó intézet tekintetében a munkáltatói jogok gyakorlása;
- az SzMSz-ben biztosított egyéb hatáskörök.

6.6. Az Intézet székhelye a Közalapítvány székhelyével azonos.

7. A Közalapítvány működése és szervei

7.1. A Közalapítvány kezelője és általános döntéshozó szerve a 11 tagú Kuratórium.

7.2. A Kuratórium tagjait az Alapító kéri fel a magyar tudomány és közélet kiemelkedő személyiségei közül 5 évre. A Kuratórium elnökét az Alapító a tagok közül nevezi ki 5 évi időtartamra. Ez a kinevezés többször is megismételhető. A Kuratórium tagjai:

Beke Kata,
Bodor Pál,
Csepeli György,
Izsák Lajos,
Kiss Gy. Csaba,
Komlós Attila,
Kukorelli István,
Orosz István,
Pomogáts Béla,
Romsics Ignác,
Tolnay László.

A Kuratórium elnöke:
Csepeli György.

7.3. A Kuratórium tagjai megbízatásukat külön nyilatkozattal elfogadták.

7.4. A Kuratórium tagjai a munkájuk során felmerült és igazolt költségeik megtérítésére jogosultak, valamint a Kuratórium tiszteletdíját állapíthat meg tagjai részére.

7.5. A kuratóriumi tagság megszűnik:

- a Kuratórium visszahívásával,
- a tag lemondásával,
- a Közalapítvány megszűnésével,
- a tag halálával.

7.6. A Kuratórium működése

7.6.1. A Kuratórium üléseit szükség szerint, de évente legalább kétszer tartja. A Kuratórium akkor határozatképes, ha az ülésen tagjainak több mint fele jelen van. Határozatképtelenség esetén a Kuratórium ülését 15 napon belül, változatlan napirenddel ismét össze kell hívni. A Kuratórium ülését az elnök hívja össze. Össze kell hívni a Kuratóriumot, ha bármely két tag, az Intézet főigazgatója, a Felügyelő Bizottság vagy az Alapító képviselője ezt indítványozza, az indítványtól számított 30 napon belül.

7.6.2. A Kuratórium üléseinek összehívása a tagoknak küldött ajánlott levél útján történik a napirend egyidejű ismertetésével és a döntéshez szükséges információk megküldésével. Az ajánlott levél helyett a meghívás más módon is történhet, azonban a meghívó kézbesítését hitel érdemlő módon igazolni kell.

7.6.3. A Kuratórium határozatait általában az ülésen jelen lévő tagok egyszerű szótöbbségével hozza. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A Kuratórium tagjainak kétharmados minősített többsége szükséges az éves gazdálkodási terv és a költségvetés elfogadásához, az éves beszámoló és mérleg jóváhagyásához, az Intézet SzMSz-e jóváhagyásához, valamint a főigazgató kinevezéséhez, illetve felmentéséhez.

7.6.4. A Kuratórium kizárólagos hatáskörébe tartozik:

- a főigazgató kinevezése, illetve felmentése;
- az Intézet kutatási tervének jóváhagyása, éves tevékenységének az értékelése;
- a Közalapítvány és az Intézet éves gazdálkodási tervének, költségvetésének, gazdálkodási beszámolójának és mérlegének elfogadása, illetve jóváhagyása;
- ösztöndíjak, támogatások adományozási szabályzatának kialakítása;
- csatlakozási kérelem elbírálása;
- a Közalapítvány célját előmozdító testületek létrehozása, illetve megszüntetése és vezetőinek kinevezése, illetve felmentése.

7.7. A Felügyelő Bizottság

7.7.1. A Kuratórium céloknak megfelelő működésének az ellenőrzésére az Alapító 3 tagú Felügyelő Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság) hoz létre.

7.7.2. A Bizottság tagjait az Alapító 5 évre kéri fel, a tagok külön nyilatkozattal elfogadták a megbízatást. A tagok ismételten is megbízhatók.

A Bizottság tagjai:
Miniszterelnöki Hivatal,
Külügyminisztérium,
Hargítai Gábor.

A Bizottság elnöke:
Miniszterelnöki Hivatal.

7.7.3. A Közalapítvány működéséről készült éves beszámoló az Alapító a Felügyelő Bizottság jelentésével együtt értékeli.

7.7.4. A Bizottság vizsgálatot folytat akkor is, ha erre az Alapító, a főigazgató vagy a Kuratórium felkéri.

7.7.5. A Bizottság vizsgálataihoz szakértőt vehet igénybe.

8. A Közalapítvány gazdálkodása

8.1. A vagyon felhasználásáról a Kuratórium rendelkezhet. A Közalapítvány vagyoni helyzete és anyagi forrásai ismeretében évente dönt a Közalapítvány céljai között felsorolt feladatok végrehajtásához felhasználható pénzeszközök mértékéről, felosztásuk módjáról.

8.2. A Kuratórium gazdálkodási döntéseinek végrehajtásáról a főigazgató gondoskodik, amiről legalább évente, valamint szükség szerint, illetve kuratóriumi döntést igénylő kérdésben köteles beszámolni a Kuratóriumnak.

8.3. A Kuratórium a Közalapítvány gazdálkodását érintő minden rendkívüli eseményről, valamint a Kuratórium lényegesebb határozatairól köteles az Alapítót tájékoztatni.

8.4. A Kuratórium a Közalapítvány pénzügyeinek és a számvitel ellenőrzésére könyvvizsgálót bíz meg.

9. A Közalapítvány képvisellete

A Közalapítvány önálló, általános képviselétére a Kuratórium elnöke jogosult.

10. Záró rendelkezések

10.1. A Közalapítvány — céljai megvalósítása érdekében — együttműködik a hasonló közfeladatot ellátó állami, társadalmi szervezetekkel és alapítványokkal, valamint nemzetközi intézetekkel és szervezetekkel.

10.2. A Közalapítvány az 1996. évi CXXVI. törvény 4. § (2) bekezdése *c*) pontjának megfelelően pártoktól független, azoktól támogatást nem kaphat, országgyűlési képviselőjelöltet nem állíthat és nem támogathat.

10.3. A Kuratórium a Közalapítvány működéséről köteles az Alapítóknak évente beszámolni és gazdálkodásának legfontosabb adatait nyilvánosságra hozni.

10.4. A Közalapítvány gazdálkodásának törvényességét és célszerűségét az Állami Számvevőszék ellenőrzi. A Közalapítvány működése felett — egyéb vonatkozásban — az ügyészség a rá irányadó szabályok szerint törvényességi felügyeletet gyakorol.

10.5. A bíróság a Közalapítványt az Alapító kérelmére nemperes eljárásban megszünteti, ha a közfeladat iránti szükséglet megszűnt, vagy a közfeladat ellátásának biztosítása más módon, illetőleg más szervezeti keretben hatékonyabban megvalósítható.

10.5.1. A Közalapítvány megszűnése esetén a Közalapítvány vagyona — a hitelezők kielégítése után — az Alapítót illeti meg, aki köteles azt a megszűnt Közalapítvány céljához hasonló célra fordítani, és erről a nyilvánosságot megfelelően tájékoztatni.

10.6. A Közalapítvány határozatlan időtartamra jött létre.

10.7. Az Alapító az Alapító Okiratot indokolt esetben — a Közalapítvány nevének, céljának és vagyonának sérelme nélkül — módosíthatja.

10.8. A Közalapítvány Alapító Okiratát hivatalos lapban közzé kell tenni.

10.9. A jelen Alapító Okiratban nem szabályozott kérdéseket a mindenkori hatályos jogszabályok keretei között, a Közalapítvány céljaival összhangban kell értelmezni.

10.10. A Közalapítvány tekintetében az Alapítót megillető jogosultságokat — az Alapító Okirat módosítása kivételével — a Miniszterelnöki Hivatal politikai államtitkára gyakorolja.

A Nyugdíjasok Pártja 1996. évi pénzügyi beszámolója

	Forintban
<i>Bevételek</i>	
Induló állomány év elején	
Bankszámla egyenleg	2 767
Pénztárban	277
	<hr/>
Összesen	3 044
Bevételek összesen	200 405
	<hr/>
Együtt	203 449
<i>Kiadások</i>	
Kiadások összesen	196 871
Záróállomány az év végén	
Bankszámla egyenleg	5 414
Pénztárban	1 164
	<hr/>
Záróállomány összesen	6 578
Kiadás	196 871
Bankszámla egyenleg + pénztár	6 578
	<hr/>
Együtt	203 449

Dr. Michaletzky Vilmos s. k.,
 elnök

Az Aktív Párt		<i>Kiadások</i>	
1997. évi pénzügyi beszámolója			
	Forintban		
<i>Bevételek</i>		1. Támogatás a párt országgyűlési csoportja számára	—
1. Tagdíjak	—	2. Támogatás egyéb szervezeteknek	—
2. Állami költségvetésből származó támogatás	—	3. Vállalkozások alapítására fordított összegek	—
3. Képviselőcsoportnak nyújtott állami támogatás	—	4. Működési kiadások	—
4. Egyéb hozzájárulások, adományok	—	5. Eszközbeszerzés	—
5. A párt által alapított vállalat és korlátolt felelősségű társaság nyereségéből származó bevétel	—	6. Politikai tevékenység kiadásai	—
6. Egyéb bevételek	—	7. Egyéb kiadások	—
Összes bevétel a gazdasági évben	—	Összes kiadás a gazdasági évben	—
		<i>Gudentis Géza s. k.,</i> elnök	
		<i>Hank Valéria s. k.,</i> alelnök	<i>Bószte Péter s. k.,</i> alelnök

ELŐFIZETÉSIFELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOSÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint az üzleti élet híreit. Emellett a lapban fizető hirdetések is megjelennek. Térítési díj ellenében közzé tesszük — többek között — az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, tb-önkormányzatok, kamarák, helyi önkormányzatok egyházak, különböző képviselőtestületek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is. Ószintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő gyors, pontos és rendezett formában történő közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyeből hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357.; faxszám: 118-6668. Éves előfizetési díja: 5376 Ft áfával. Egy példány ára 24 oldalig 110 Ft áfával, utána 8 oldalanként 28 Ft áfával.

A **HIVATALOSÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a Kiadó közlönnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOSÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj

fél évre: 2688 Ft áfával

egy évre 5376 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Kiss Elemér. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: Nyéki József vezérigazgató.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 118-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 117-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönnyboltjában.

Éves előfizetési díj: 33 264 Ft. Egy példány ára: 70 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 35 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407